

การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ออกกำลังกาย

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ออกกำลังกาย
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา”
ของ กุลวุฒิ แสนศักดิ์
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์ออกกำลังกาย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์)

.....กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ คติชนวิทยา ปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา
ผู้วิจัย	กุลวุฒิ แสนศักดิ์
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2568
คำสำคัญ	การพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรม, ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง, สถานการณ์จำลอง, ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ, นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัญหา พฤติกรรม และแนวทางการพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรม 2) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ 4) เพื่อประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษาจำนวน 55 คน นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 2284 คน และนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เป็นกลุ่มการทดลองใช้หลักสูตรจริงมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรม คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ แบบวัดการพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถ แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การหาค่าร้อยละ

หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์: นักศึกษามีทักษะภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยมีจุดแข็งที่ทักษะการอ่าน ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์ควรเน้นทักษะการเขียนและการฟัง ส่วนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเห็นว่าสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับดี และควรพัฒนาให้เด่นที่ทักษะการพูดและการอ่านเป็นสำคัญ ความต้องการจำเป็น (PNI): ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ต่างเห็นตรงกันว่า ความจำเป็นสูงสุดคือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

2. รูปแบบการจัดกิจกรรมที่พัฒนา: มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ (1) การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ผ่านการสะท้อนคิดและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (2) การใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อฝึกภาษาอังกฤษในบริบทใกล้เคียงจริง (3) การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเชื่อมโยงกับการสอนพลศึกษา และ (4) การประเมินผลอย่างต่อเนื่องด้วยการสังเกต แบบทดสอบ และการประเมินระหว่างเรียน (Formative Assessment) กระบวนการฝึกอบรม: ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนหลัก รวมเวลา 36 ชั่วโมง ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน การบูรณาการภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จำลอง การเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง การสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการประเมินผล โดยใช้สื่อสนับสนุนทั้งสื่อดิจิทัล แผนการสอน อุปกรณ์กีฬา และบทบาทสมมติ

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดในทุกองค์ประกอบ โดยผู้เชี่ยวชาญเห็นพ้องว่ารูปแบบมีความเหมาะสมและคุณภาพสูง แผนการสอนมีประสิทธิภาพ 81.22/82.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) นักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกทักษะ โดยเฉพาะทักษะการพูดที่พัฒนามากที่สุด (82.03%) นอกจากนี้ยังส่งผลเชิงบวกต่อเจตคติของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งต่อการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง และการนำไปประยุกต์ใช้จริง

4. ผลการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง พบว่า ความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม รองลงมาคือ หลักการของรูปแบบ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดกิจกรรมและระยะเวลา ขณะที่ ความเป็นไปได้โดยรวมก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการของรูปแบบ รองลงมาคือ

เนื้อหาสาระ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบสำหรับผลการประเมิน คู่มือและแผนกิจกรรม พบว่า ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแผนการจัดกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รองลงมาคือ หน่วยที่ 12 ส่วนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ หน่วยที่ 3 ขณะที่ความเป็นประโยชน์โดยรวมของคู่มือและแผนกิจกรรมก็อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นกัน โดยแผนการจัดกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 14 รองลงมาคือ หน่วยที่ 10 และหน่วยที่ 18 ตามลำดับ

Title DEVELOPING A MODEL OF TRANSFORMATIVE BASED ON
LEARNING THEORY FOR CHANGE IN COMBINATION WITH
SIMULATIONS TO ENHANCE ENGLISH LANGUAGE BEHAVIOR FOR
STUDENTS PRACTICING PROFESSIONAL EXPERIENCE

Author Koonlawut Sansak

Advisor Associate Professor Pufa Savagpun, Ph.D.

Co-Advisor Assistant Professor Kajornsak Roonprapunta, Ph.D.
Assistant Professor Taweesak Sawangmek, Ph.D.

Academic Paper Ed.D Thesis in Physical Education and Exercises Science,
Naresuan University, 2025

Keywords Development Model, Transformative Learning Theory,
Simulation, English Language Proficiency,
Physical Education Students

ABSTRACT

This research on the development of an activity model based on transformational learning theory combined with simulation to enhance English proficiency for physical education student teachers has the following objectives: 1) to study the problems, behaviors, and development approaches of the activity model; 2) to create and develop an activity model based on transformational learning theory combined with simulation to enhance English proficiency; 3) to experiment with an activity model based on transformational learning theory combined with simulation to enhance English proficiency; and 4) to evaluate the activity model based on transformational learning theory combined with simulation to enhance English proficiency. The sample consisted of 55 physical education teachers, 2,284 physical education students undergoing teacher internship, and 60 physical education students who were in the experimental group using the actual curriculum at Sisaket Rajabhat University. The research instruments included the activity model for activity model development, a manual and supporting documents for using the activity model, and an activity model development questionnaire consisting of a knowledge test, an ability

test, and an attitude test. Quantitative data analysis included percentage and arithmetic mean. Standard deviations were measured, t-tests were performed, and the Modified Priority Needs Index (MMI) was used. Qualitative data were analyzed using content analysis. The research results revealed:

1. Current and Desired Status: Students have moderate English language skills, with strengths in reading skills. The desired status should emphasize writing and listening skills. The instructor responsible for the curriculum perceived the current status as good and should prioritize development of speaking and reading skills. Priority Needs (PNI): Both students and instructors agreed that speaking skills were most important, followed by listening, reading, and writing skills, respectively.

2. The developed activity format comprises four key components: (1) collaborative transformation through reflection and learning exchange; (2) the use of simulations to practice English in a realistic context; (3) integrated English language development across listening, speaking, reading, and writing, linked to physical education instruction; and (4) continuous assessment through observation, testing, and formative assessment. The training process consisted of six main steps, totaling 36 hours: practical English use, classroom communication, integration of English with simulations, linkage to transformative learning theory, alignment with behavioral change processes, and assessment. The training utilized digital media, lesson plans, sports equipment, and role-playing.

3. The results of using the activity format based on learning theory were highly satisfactory across all components. Experts agreed that the format was appropriate and of high quality. The lesson plans were effective at 81.22/82.83, exceeding the established criteria (80/80). Students' post-test scores were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level in all skills, particularly speaking skills, which improved the most (82.03%). Furthermore, it positively impacted students' attitudes towards English, both for learning and for learning. Through simulations and practical application

4. The evaluation results of the activity model based on transformative learning theory combined with simulation revealed that the overall usefulness was at the highest level. When considering each aspect, the objective of the activity model

had the highest mean score, followed by the principles of the model, while the lowest mean score was found in activity organization and time allocation. Similarly, the overall feasibility was also at the highest level, with the principles of the model receiving the highest mean score, followed by the content, and the lowest mean score being the objectives of the model. For the evaluation of the handbook and activity plans, the overall feasibility was also rated at the highest level. The activity plan with the highest mean score was Unit 4, followed by Unit 12, while Unit 3 obtained the lowest score. Meanwhile, the overall usefulness of the handbook and activity plans was also at the highest level, with the highest mean score found in Unit 14, followed by Units 10 and 18, respectively.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความกรุณา ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ การเอาใจใส่ และเป็นกำลังใจให้เป็นอย่างดี จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพมากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ จนสามารถบูรณาการองค์ความรู้ที่ได้เป็นแนวทางในการทำวิจัยจนสำเร็จ

เหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่มอบทุนการพัฒนาบุคลากร ในการเรียนปริญญาเอกในครั้งนี้ และครอบครัวอินพะราม ครอบครัวแสนศักดิ์ของผู้วิจัย ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านเสมอมา ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ซึ่งล้วนเป็นผู้มีส่วนร่วมจนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี

กุลวุฒิ แสนศักดิ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
ประกาศคุุณูปการ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	17
ความสำคัญของการวิจัย.....	18
คำถามการวิจัย.....	18
ขอบเขตการวิจัย.....	18
กรอบแนวคิด.....	24
นิยามศัพท์เฉพาะ	25
สมมติฐานของการวิจัย	26
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ	28
ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory).....	41
ทฤษฎีสถานการณ์จำลอง	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	73
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	80
ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น (Need Assessment)	82
ระยะที่ 2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรม	87
ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรม	93
ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรม	106

บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	109
ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น (Need Assessment)	110
ระยะที่ 2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ	127
ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ	140
ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ	148
บทที่ 5 บทสรุป	177
สรุปผลการวิจัย	178
อภิปรายผล	183
ข้อเสนอแนะ	189
ภาคผนวก.....	206
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	207
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	208
ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิเคราะห์	211
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	252
ภาคผนวก จ ดัชนีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	274
ประวัติผู้วิจัย.....	296

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ	34
ตาราง 2 องค์ประกอบของสถานการณ์จำลอง	58
ตาราง 3 จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา.....	82
ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	110
ตาราง 5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษา (อายุ).....	111
ตาราง 6 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษา (ชั้นปี).....	112
ตาราง 7 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (เพศ) ..	112
ตาราง 8 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (อายุ) ..	113
ตาราง 9 สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา (นักศึกษา).....	113
ตาราง 10 สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)	114
ตาราง 11 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา.....	115
ตาราง 12 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	116
ตาราง 13 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการฟัง	117
ตาราง 14 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการพูด	118
ตาราง 15 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาด้านทักษะการอ่าน.....	119
ตาราง 16 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาด้านทักษะการเขียน	120
ตาราง 17 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ด้านทักษะการฟัง	121
ตาราง 18 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทักษะการพูด	123

ตาราง 19	ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ด้านทักษะการอ่าน.....	124
ตาราง 20	ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร.....	126
ตาราง 21	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการ เรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามองค์ประกอบโดยภาพรวม	131
ตาราง 22	ผลการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา.....	133
ตาราง 23	ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อ การเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	136
ตาราง 24	ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา กรณีศึกษาชั้นการทดลอง	139
ตาราง 25	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา วิชาชีพครูพลศึกษาก่อนและหลังได้รับการจัดการ เรียนรู้	140
ตาราง 26	ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาด้วยรูปแบบการ จัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการ เพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยภาพรวม	141
ตาราง 27	ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม	142
ตาราง 28	ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้.....	143

- ตาราง 29 ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง..... 145
- ตาราง 30 ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการนำไปใช้..... 147
- ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา..... 160
- ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของคู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา..... 174

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	24
ภาพ 2 สัณเคราะห์หลักการทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง	44
ภาพ 3 ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ	81
ภาพ 4 รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง	130

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2560-2579 เพื่อวาง กรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคน สามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและความต้องการของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ภายใต้ความมุ่งหวังที่จะให้การศึกษาเป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างคนได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจ นอกจากนี้การพูดสื่อสารเป็นสิ่งที่จำเป็นในทุกอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพครูถือว่าใช้การพูดสื่อสาร หลากหลายสถานการณ์ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน การพูดเป็นการสื่อสารที่สำคัญประการหนึ่ง ในงานอาชีพ ที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะเป็นสื่อสร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการชี้แจงและทำความเข้าใจได้สะดวกและรวดเร็ว ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้ให้ความสำคัญ และกำหนดสมรรถนะทางวิชาชีพครูเกี่ยวกับทักษะ การพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน ได้ระบุประเด็นการพูดที่มีความสำคัญต่อนักศึกษาครู ได้แก่ 1) พูดเพื่อให้ความรู้ 2) พูดถาม-ตอบในชั้นเรียน 3) พูดเสริมแรง 4) พูดเพื่อปรับพฤติกรรม ผู้เรียน 5) พูดเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิด 6) พูดเชิงสร้างสรรค์และสร้างสันติ 7) การพูดในโอกาสต่าง ๆ และ 8) มารยาทในการพูด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครูจึง นับได้ว่าการพูดนั้นถือเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นและต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ จนสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จะให้ได้ผลดีนั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อันเป็นทักษะในการแสดงออกทางภาษา ซึ่งในบรรดาทักษะทั้ง 4 นี้ หากจะเปรียบเทียบความสำคัญแล้ว นับได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ได้รับการเน้น และถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดสำหรับผู้เรียน ความสำเร็จในชีวิตการเรียนการศึกษา และการประกอบอาชีพหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับการอ่านเป็นองค์ประกอบที่

สำคัญยิ่ง (เกลิงกิจ แก้วเสนห์. 2541 : 1) การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ ดังที่มึนการศึกษาหลายคนได้แสดงความสำคัญของการอ่านไว้ เช่น วอลเลซ (Wallace. 1992 :4 - 5) กล่าวว่า การอ่านมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของคนเราในการปฏิบัติหน้าที่ การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และการอ่านช่วยเพิ่มความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโลกแก่ผู้อ่าน ริเวอร์ส (Rivers. 1981 : 254) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการอ่านว่าเมื่อผู้เรียนคนใดได้พัฒนาทักษะการอ่านจนใช้การได้แล้ว ทักษะนี้จะคงอยู่กับตัวผู้เรียนตลอดไปและช่วยทำให้มีความสามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนโดยตรงแล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องช่วยเสริมแรงในการเรียนทักษะอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จด้วยนอกจากนี้ คามิสไตน์ (กิจจา กำแหง. 2550 : 42 ; อ้างอิงจาก Kamhi -Stein. 2003) แอนเดอร์สัน (Anderson. 1999 : 11) และ อัมรา ภูวัฒนเศรษฐ และนิตยา วงศรี (2530 : 1) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องว่า ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่ควรฝึกฝนเพราะการอ่านมีความสำคัญอย่างมากทั้งในชีวิตส่วนตัว ชีวิตการศึกษา ตลอดจนชีวิตการทำงาน ถ้าผู้เรียนมีความแข็งแกร่งด้านการอ่านสามารถอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ จะทำให้ก้าวหน้าในแวดวงวิชาการมากกว่าและได้รับการสนับสนุนในหน้าที่การงานมากกว่า

นอกจากนี้การเขียนเป็นทักษะที่ยากเพราะเป็นกิจกรรมที่บูรณาการความสามารถทางภาษาเข้าด้วยกันทุกด้าน อันประกอบไปด้วย โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ คำศัพท์ การเรียบเรียงความคิด และการนำเสนอ แม้ในภาษาแม่ของผู้เขียนเองก็มีใช้ทุกคนจะสามารถทำได้ดี ดังนั้น เมื่อต้องเขียนในภาษาที่สองต้องถือว่า เป็นงานที่ยากยิ่งขึ้น อีกทั้งในส่วนของผู้เรียนและผู้สอนซึ่งแม้จะพยายามแล้วทั้งสองฝ่าย ผลที่ได้รับในบางครั้งก็ได้เป็นไปดังที่ต้องการ (ดวงตา ลักษณะประสิทธิ์ และกรองแก้ว วรรณสุต, 2548) แม้ว่าการเขียนเป็นทักษะภาษาที่จำเป็นในการเรียนระดับสูง แต่จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะส่งสารจะพัฒนาได้ช้ากว่าทักษะอื่นเนื่องจากเป็นทักษะที่ยากกว่าและเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดที่ยุ่งยากและซับซ้อน (สุภาณี ชินวงศ์, 2543)ปัจจุบันสถาบันที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งสถาบันการผลิตครูใช้ หลักสูตร 5 ปี ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู 1 ปีการศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์นิเทศในสถาบันอุดมศึกษาและครูพี่เลี้ยง ในการผลิตครูนั้นต้องเป็นไปตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา, 2556) ดังต่อไปนี้ (ก) มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วยความรู้ดังนี้ 1) ความเป็นครู 2) ปรัชญาการศึกษา 3) ภาษาและวัฒนธรรม 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) หลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 10) การประกันคุณภาพการศึกษา 11) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ (ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนใน

สถานศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีและผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตาม หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้

12) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน และ 13) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

การพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ที่ผ่านมา การจัดการศึกษาของไทยประสบปัญหาหลายประการ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งคือ ปัญหาเกี่ยวกับครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีปัญหาดังแต่การผลิต การใช้ การพัฒนาและการรักษามาตรฐานของวิชาชีพครู ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการผลิต เช่น ปัญหาอันเนื่องมาจากตัวป้อนเข้าของกระบวนการผลิตครู กระบวนการเรียนการสอนนักศึกษาครู การกำหนด คุณลักษณะของบัณฑิตครู และการควบคุมให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะตามที่กำหนด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ (Janpha Thadphoothon Economics & Management Innovations (ICEMI)1(1)(2017)154-156)นโยบายล่าสุดของรัฐบาลไทยในการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่เศรษฐกิจดิจิทัล (ประเทศไทย 4.0)ต้องการให้คนไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางธุรกิจออนไลน์ อย่างไรก็ตาม ครูไทยพร้อมที่จะช่วยพลิกนโยบายนี้ให้เป็นจริงหรือไม่ การศึกษานี้เป็นการศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู และการใช้ภาษาอังกฤษของครูไทยจำนวน 175 คนโดยครูประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านแบบสอบถามในช่วงเดือนมีนาคม และเมษายน 2560 ซึ่งเป็นครูจากโรงเรียนรัฐบาลสองแห่งในสังกัดกรุงเทพมหานครและครูที่เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรในวิชาชีพครูผลการศึกษาพบว่า ครูชาวไทยส่วนใหญ่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และผู้ที่มีวุฒิปริญญาโทมีความสามารถและการใช้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังเปิดเผยว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษส่งผลต่อความสามารถในการบูรณาการภาษาอังกฤษในวิชาอื่นๆ ครูไทยส่วนใหญ่แสดงความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษและเรียกร้องให้ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและผู้บริหารโรงเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ (ชัชริย์ บุนนาค การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018” ~ 239 ~) ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ด้านการเรียนการสอน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และท่องศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบการสื่อสารได้ ถึงแม้จะมีความพยายามในการจ้างครูต่างชาติ (ทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษา) มาเป็นครูผู้สอนในโรงเรียน แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ที่สามารถจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร English Program ได้ มักเป็นโรงเรียนใหญ่ๆ ประจำจังหวัด การแข่งขันสูง และค่าเทอมสูง นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง หรือต่ำกว่า จึงมีโอกาสดำเนินการเข้าศึกษาในสถานศึกษาที่มีครูต่างชาติสอนสนทนา วิธีจัดการเรียนการสอนยังไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถดูแลหรือจัดให้ผู้เรียนฝึก

ปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง ด้านครูผู้สอน (คนไทย) ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาว่าร้อยละ 80 ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ และมีภาระงานต้องสอนหลายกลุ่มสาระ รวมทั้งมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก ครูส่วนใหญ่ยังต้องทั้งทักษะภาษา โดยเฉพาะการสื่อสาร ทักษะการสอน และขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผลการประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูร้อยละ 51.91 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น ความคาดหวังที่จะให้ครูพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ผลิตรายการ และจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดจึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักและเลือกเฉพาะบาง กิจกรรมที่สามารถสอนได้ ครูขาดการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเล็งเห็นว่านักศึกษาครูจำเป็นต้องมีการฝึกฝนให้เกิดสมรรถนะ ด้านการพูดสื่อสาร โดยนำแนวคิดพื้นฐานด้านสมรรถนะของ เดวิด (David ,1970) ที่ ทำการศึกษาวิจัยโดยแยกบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีออกจากบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานพอใช้แล้วจึงศึกษาว่าบุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม มีผลการทำงานที่แตกต่างกันอย่างไร ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าสมรรถนะ (competency) ซึ่งหมายถึง บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่ง สามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ ตน รับผิดชอบ” สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ(2564) ได้ กล่าวถึง ว่าเป็นการแสดงพฤติกรรมในการนำความรู้ (knowledge : K) ทักษะ (Skill : S) และคุณลักษณะ (Attribute : A) ไปใช้ในการทำงานจนประสบความสำเร็จ สรุปได้ว่าสมรรถนะ (Competency) ก็คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ตลอดจน คุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic of Attributes) ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม ซึ่งจำเป็นและมีผลทำให้ บุคคลนั้นปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น หรือเหนือกว่าเกณฑ์รวมถึงตรงตามเป้าหมายที่กำหนด จากแนวคิดพื้นฐานด้านสมรรถนะทำให้ผู้วิจัยสนใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ จะสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักศึกษาครูให้นักศึกษาเกิดองค์ความรู้ ฝึกฝนจนชำนาญ บ่มเพาะลักษณะนิสัยและเจตคติที่ดีเปิดโอกาสให้นำไปใช้ในสถานการณ์ที่ ใกล้เคียงกับความเป็นจริง และเมื่อฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะทำให้สมรรถนะนั้นติดตัวไป

เมื่อกล่าวถึงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยเทียบกับประชากรใน ภูมิภาคอื่นๆหรือแม้แต่กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกันพบว่าอยู่ ในระดับที่ต่ำมาก และต่ำกว่าประเทศอินโดนีเซียและเวียดนามซึ่งเป็นประเทศในภูมิภาค เดียวกัน ในขณะที่ประชากรสิงคโปร์มีระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษสูงสุดรองลงมาคือ ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย ตามลำดับทั้งนี้ การจัดอันดับดังกล่าวพิจารณาจากรายงานผล ดัชนีความสามารถด้านอังกฤษ หรือ EF English Proficiency

Index (EF EPI, 2013) ของสถาบันสอนภาษา Education First (EF) ซึ่งจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของแต่ละประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบผลการสอบ TOEFL ของบัณฑิตในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า บัณฑิตจากประเทศสิงคโปร์และ ฟิลิปปินส์ มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 550 คะแนน ในขณะที่บัณฑิตจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า เวียดนาม และกัมพูชา มีผลคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 500 คะแนน ส่วน บัณฑิตจากประเทศไทยและลาวมีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 500 คะแนน (กิตติ ประเสริฐ สุขม, 2555)

ดังนั้นบทบาทสำคัญของครูผู้สอนคือการช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น (Tudor, 1996; McCombs, 1997) โดยการกระตุ้นผู้เรียนให้มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาหรือพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง เพื่อให้เป็นผู้เรียนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ (Wenden & Rubin, 1987; O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990) ปัจจัยด้านพฤติกรรมของผู้เรียนถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยงานวิจัยของ Oxford (1990), O' Malley (1987) และ Wu (2008) ได้ศึกษาบทบาทพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนและได้ผลสรุปตรงกันว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการบรรลุเป้าหมายในการเรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเกิดจากการไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ และเลือกพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมต่อตนเอง (O' Malley, 1987) ในขณะที่งานวิจัยของ Wu (2008) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาสูง มีพฤติกรรมเรียนรู้ที่ดีกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ เนื่องจากมีกลวิธีการเรียนรู้ เช่น การวางแผนการเรียนรู้ การพูดคุยกับเจ้าของภาษา และหมั่นทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ

นอกจากทฤษฎีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวแล้วผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเอง (Transformative Learning) ของ Mezirow (2003) ซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่รับรู้ปัญหาหรือความต้องการของตนเองนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง ทั้งนี้ การเรียนรู้ของบุคคลจะเรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความคิดความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเพื่อแก้ไขปัญหาของบุคคลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดย การกระตุ้นให้บุคคลร่วมกันแสวงหาความรู้เพื่อทำความเข้าใจปัญหาของบุคคล (Robbins, 2002) การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงเป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนมุมมองความคิดของตนเองเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงมีขั้นตอนสำคัญ คือ การทำให้บุคคลตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและตั้งสมมติฐานที่จะนำไปสู่การคิดสร้างความเข้าใจเพื่อเปลี่ยนตนเอง เมื่อบุคคลตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวก็ต้องทำให้บุคคลเปลี่ยนความคิดความเชื่อเดิมเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้น และส่งเสริมให้บุคคลสร้างแนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยความคิดความเชื่อที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ (Merriam & Caffarella, 1999) โดยผ่านกระบวนการทั้ง 10 กระบวนการ คือ การ

ทำให้สับสน การตรวจสอบตนเอง การประเมินข้อสรุปของตนเอง การยอมรับร่วมกันในประสบการณ์ที่คล้ายกัน การค้นหาบทบาทความสัมพันธ์และทางเลือกใหม่ของตน การวางแผนแนวทางการปฏิบัติ การศึกษาหาความรู้และทักษะที่ใช้ในการดำเนินงานตามแผนให้สำเร็จ การทดลอง ปฏิบัติตามแผน และประเมินผลย้อนกลับ การสร้างศักยภาพหรือความมั่นใจในบทบาทใหม่และ ความสัมพันธ์ใหม่ การบูรณาการมโนทัศน์ใหม่เข้ากับวิถีการดำเนินชีวิต ซึ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ จะสามารถทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยตนเองทำให้พฤติกรรมที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นไปได้ง่าย และมีความคงทนถาวรของพฤติกรรมที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงสำหรับประเทศไทยนั้น ทักษะการอ่านถือเป็เป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของการเรียนซึ่งสมิตรา อังวัฒนกุล (2540), รุ่งสิรินทร์ จันทรหอม (2549) และ Watcharajinda (2009) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่า เนื่องจากผู้เรียนอาจไม่ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นหรือประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงสาเหตุในแง่การขาดความพร้อมทั้งทางด้านครู ตำราเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน และอื่นๆ สอดคล้องกับ Walberg (1989) ซึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่านอกเหนือจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของผู้สอนแล้ว ปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งถือปัจจัยที่มาจากผู้เรียนโดยตรง เช่นสติปัญญาของผู้เรียน ความถนัด ผลสัมฤทธิ์เดิม ทักษะคิดต่อการเรียน การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการใช้กลยุทธ์การเรียน ทั้งนี้จากผลการศึกษาของ นุชนาฏ วรยศศรี (2544) และ Srikrui (2008) พบว่าปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่พฤติกรรมในการเรียน แรงจูงใจและทักษะคิดต่อการเรียนรวมถึงปัจจัยทางด้านการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากปัจจัยที่กล่าวมา มีความสัมพันธ์กันอีกทั้งยังส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามิงงานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ (Snow, 2007; Young, 2006 ; Brown, 2000; Faycke, 2010) และระบุผลตรงกันคือปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่งต่อการเรียนภาษาเนื่องจากมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา จิตใจ ความคิด ความรู้สีก และอารมณ์ ซึ่ง Stark Paltridge (1996) และ Karahan (2007) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นส่วนประกอบของแรงจูงใจซึ่งกระตุ้นความรู้สีกของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ภาษานั้นๆ อีกทั้งส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการการเรียนรู้ภาษาและควบคุมวิธีการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จนอกจากนี้ Kara (2009) ย้ำว่าทัศนคติของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งจะช่วยเอื้อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่ดีขึ้น โดยเฉพาะทัศนคติที่เป็นบวกของผู้เรียนภาษาสามารถช่วยผลักดันผู้เรียนให้

มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนากลยุทธ์หรือพฤติกรรมตลอดจนนิสัยในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษามากขึ้น

ดังนั้นบทบาทสำคัญของครูผู้สอนคือการช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้น (Tudor, 1996; McCombs, 1997) โดยการกระตุ้นผู้เรียนให้มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาหรือพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง เพื่อให้เป็นผู้เรียนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ (Wenden & Rubin, 1987; O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990)

สาขาพลศึกษา เป็นหนึ่งในหลักสูตรครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่มีหน้าที่ในการ พัฒนา บัณฑิตของสาขาวิชาให้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ครบทุกด้านตาม คุณลักษณะของ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา นักศึกษาสาขาพลศึกษา ก็เป็นส่วนที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนา ให้นักศึกษามีสมรรถนะใน เป็นไปตามคุณลักษณะดังกล่าว ไพญดา สังข์ทอง (2558) ได้ กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นวิธีการที่หน่วยงานทั้งทางภาครัฐ และภาคเอกชนนิยมจัดขึ้น โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน ให้สามารถเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ของบุคลากร ให้มีความรู้ ในด้าน ต่างๆ เหมาะสมกับบริบท ความจำเป็นในการฝึกอบรม การจัดการฝึกอบรม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ปรับปรุงความรู้ ทักษะ และเจตคติ พฤติกรรมเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สำหรับการปฏิบัติงาน ในอนาคต เช่นเดียวกับการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาก็เปรียบได้ ว่าเป็นบุคลากรใหม่ของหน่วยงาน การฝึกอบรมจึงมีความจำเป็นที่จะช่วยให้มีความรู้ ทักษะ และเจต คติต่อการใช้ภาษาอังกฤษ

การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ที่ต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิด ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การคิดอย่างสร้างสรรค์ การสื่อสารและการทำงาน ร่วมกัน ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีและการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเห็นรูปธรรมได้ชัดเจนจากการปฏิบัติจริง วิธีการเรียนการสอนโดยใช้ สถานการณ์จำลอง (Sim-ulation-Based Learning : SBL) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบ หนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสัมผัสสถานการณ์ต่างๆ ได้ด้วยตนเองหรือเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ซึ่ง เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจบทสรุปของตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยการเผชิญปัญหา การตัดสินใจ และการใช้ปฏิภาณไหวพริบ ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด ไตร่ตรองในสิ่งที่ได้ปฏิบัติ มีความ กระตือรือร้นและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สมศรี ทาหา,วารภรณ์ ศรีจันทร์พาล (สมรรถนะของ พยาบาลเวชปฏิบัติที่ปฏิบัติงานในคลินิกเบาหวาน ณ หน่วยบริการปฐมภูมิ จังหวัดเชียงใหม่ 2560) ผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่หลากหลายเช่น Nestel D., Groom J., Eikeland-HuseboS.,O'Donnell J.M. กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นการ จำลองเหตุการณ์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้และทักษะ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่วัตถุประสงค์การเรียนรู้

จัดการสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อที่จะสามารถประยุกต์การเรียนรู้ในสถานการณ์นั้นๆ ไปสู่การปฏิบัติจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Gaba กล่าวไว้ว่า สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคไม่ใช่เทคโนโลยี ที่สามารถประยุกต์ใช้แทนสถานการณ์จริงส่วน ทิศนา แคมมณี (2552) ได้นิยามการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองว่าเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนเข้าไปเรียนรู้ในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล กติกาในการเล่น เพื่อสะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อผู้เรียนในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง สุพิน บุญชูวงศ์ (2558) [วันที่อ้างถึง 28 สิงหาคม 2558]. Available from: www.lit.ac.th/kmlearning/document/technic_teach.pdf ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการสอนที่จำลองสถานการณ์จริงมาไว้ในชั้นเรียน โดยพยายามให้เหมือนจริงมากที่สุด มีการกำหนดกติกาหรือเงื่อนไข แล้วแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มให้เข้าเรียนรู้ในสถานการณ์จำลองนั้นๆ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการเผชิญกับปัญหาและใช้ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา

โดยสรุปการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการหรือเทคนิคการสอน ที่ประยุกต์ใช้แทนสถานการณ์จริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ทักษะ ให้เกิดการเรียนรู้จากการเผชิญปัญหา ฝึกให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมี แนวคิดกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย ความหมายของกระบวนการเรียนการสอนและองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอน นักการศึกษาในต่างประเทศได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนไว้ Good (1973: 307) ได้ให้ความหมายของกระบวนการเรียนการสอน คือ วิธีการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่เป้าหมายที่กำหนดไว้ Landa (อ้างถึงใน Reigeluth , 1983: 58) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย ผู้สอน แหล่งการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และเป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ 1 ผู้เรียนที่มีความต้องการที่จะเรียนรู้เพื่อที่จะสามารถกำกับตัวเองได้ 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ 3) เป้าหมายเฉพาะและได้สอดคล้อง Winn (1993: 16) ได้ให้คำนิยามของกระบวนการเรียนการสอนว่า "เป็นระบบที่มีความสัมพันธ์อย่างมากในการตัดสินใจ และให้ความเที่ยงตรงในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องใช้ทั้งจากประสบการณ์ และแนวคิดทฤษฎี ซึ่ง"ทิศนา แคมมณี และคณะ (2544:8) กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนว่า "การสอนจำเป็นต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ เพราะกระบวนการสอนก็คือ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ อันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี " ซึ่งกระบวนการสอนมีสองลักษณะคือ กระบวนการสอนทั่วไปที่ประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง และกระบวนการสอนที่มีลักษณะเฉพาะสาขาวิชา และทิศนา แคมมณี (2552: 4) กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนว่า "ในความหมายที่แท้จริงแล้ว เป็นคนละเรื่องกับกระบวนการเรียนรู้ แต่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

กระบวนการสอนเป็นขั้นตอน และวิธีการดำเนินการช่วยให้บุคคลอื่นเกิดการเรียนรู้ซึ่งต้องอาศัย ความรู้ ความเชื่อ เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์" นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ กระบวนการเรียนการสอน ซึ่ง Arend (1994) อธิบายองค์ประกอบของการเรียนการสอน โดย เรียงลำดับความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ผู้สอน วัตถุประสงค์ ผู้เรียน สิ่งแวดล้อมของการเรียนการสอนการประเมินผล และรูปแบบกระบวนการสอนต่าง ๆ สอดคล้องกับ Reigeruth (อ้างถึงใน Winn, 1993: 16) อธิบายการออกแบบการสอนไว้ว่า เป็นกระบวนการซึ่งมี การเลือกสรรวิธีการสอนเพื่อให้ได้เกิดผลตามเป้าหมายที่กำหนด และ Davis school of District (2000) กล่าวไว้ว่า อธิบายองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอนว่า มีลักษณะคล้ายรูปแบบ ประกอบด้วย เนื้อหา วิธีการ และการประเมินในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนยังไม่มีนักการศึกษาท่านใดระบุแนวทางไว้อย่างชัดเจน กล่าวไว้เพียงแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนได้ Joyce และ Weil (2004) ได้เสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน 1. กระบวนการเรียนการสอนต้องมี แนวคิด หรือทฤษฎีรองรับ 2. การนำกระบวนการเรียนการสอนไป ใช้ต้องผ่านการพิสูจน์ ตรวจสอบ ด้วยกระบวนการทางการวิจัยและพัฒนา 3. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอาจพัฒนา เพื่อนำไปใช้กับการเรียนที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือพัฒนาเพื่อใช้อย่าง กว้างขวาง 4. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนจะมีวัตถุประสงค์เฉพาะกับการเลือกใช้รูปแบบ เพื่อให้เกิดผลสูงสุด แต่สามารถนำรูปแบบไปใช้กับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันอื่น ๆ ได้

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง ขั้นตอนการเรียนการสอน หรือแนวทางการเรียนการสอนตาม หลักการ แนวคิด หรือทฤษฎีที่การเรียนการสอนนั้นยึดถือ โดยมีวิธีการสอนและ เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับแนวทางการจัดการเรียนการสอน องค์ประกอบของกระบวนการเรียน การสอน ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงการถ่ายโยง (Transfer) และการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of learning) ไว้คือ Gange' (1970 อ้างถึงใน Royer, 1978: 4) กล่าวถึง การถ่ายโยงการเรียนรู้ว่า เป็นการนำนัยทั่วไปที่ได้เรียนรู้แล้วไปใช้ใน สถานการณ์ที่มีบริบทต่างกับสถานการณ์เดิมที่ได้เรียนรู้ครั้งแรก และ Hilgard, Atkinson และ Atkinson (1975: 253 ให้ความหมายของการถ่ายโยงการเรียนรู้ว่า เป็นอิทธิพลของการเรียนรู้ในครั้ง ก่อนที่มีผลต่อการเรียนรู้ หรือการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การถ่ายโยงทางบวก คือ ผลของการเรียนรู้ในครั้งก่อนเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในครั้งต่อไป และการถ่ายโยงทางลบ คือ ผลของการเรียนรู้ในครั้งก่อนไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในครั้งต่อไป Perkins และ Salomon (1992)กล่าวว่า การถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการนำความรู้ และทักษะจากสถานการณ์หนึ่งไปยัง

สถานการณ์อื่น ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะของนักเรียน รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้จากโรงเรียนสู่ภายนอกโรงเรียน และ Bransford, Brown และ Cocking (2000: 53) กล่าวว่า การถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนในการประยุกต์กลวิธีการเรียนรู้ไปสู่บริบทใหม่ และ Schunk (2004: 217) กล่าวถึง การถ่ายโยงว่า เป็นการประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวทาง หรือสถานการณ์ใหม่ หรือเป็นการประยุกต์ความรู้กับบริบทเดิมด้วยเนื้อหาที่แตกต่าง และ Mayer (2008 อ้างถึงใน Santrock, 2009:338) กล่าวว่า การถ่ายโยง เป็นการประยุกต์ความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่เพื่อเรียนรู้ หรือแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ และสุรารค์ โค้วตระกูล (2553: 262) การถ่ายโยงการเรียนรู้ หมายถึง การนำสิ่งเรียนรู้แล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ หรือการเรียนรู้ในอดีตเอื้อการเรียนรู้ใหม่โดยมี ความหมายของการถ่ายโยงการเรียนรู้ที่กล่าวข้างต้น การถ่ายโยงการเรียนรู้หมายถึง การนำ หรือประยุกต์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ กลวิธีการเรียนรู้ หรือสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การทำกิจกรรมในสถานการณ์ที่มีบริบทใหม่ หรือภายนอกห้องเรียน หรือในบริบทเดิมด้วยเนื้อหาที่แตกต่าง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 ลักษณะ ได้แก่ การถ่ายโยงทางบวก คือผลของการเรียนรู้ในครั้งก่อนเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในครั้งต่อไป และการถ่ายโยงทางลบ คือผลของการเรียนรู้ในครั้งก่อนไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้และมีความสำคัญของการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่ง Hunter (1995: 2) ได้สรุปความสำคัญของการถ่ายโยงการเรียนรู้ไว้คือ 1. การถ่ายโยงการเรียนรู้มีความสำคัญ และเป็นหัวใจของการแก้ปัญหาการคิดสร้างสรรค์ และกระบวนการทางความคิดขั้นสูงทั้งหมด รวมถึงเป็นหัวใจสำคัญของการประดิษฐ์คิดค้นและสร้างสรรค์ผลผลิตที่มีความงาม 2. การถ่ายโยงการเรียนรู้มีส่วนสำคัญที่จะช่วยในการประหยัดเวลา และพลังงานเพราะการเรียนรู้ที่มีมาก่อนจะช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ และสามารถลด หรือเพิ่มเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ การถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นการนำ หรือประยุกต์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ กลวิธีการเรียนรู้หรือสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การทำกิจกรรมในสถานการณ์ที่มีบริบทใหม่หรือภายนอกห้องเรียน หรือในบริบทเดิมด้วยเนื้อหาที่แตกต่างจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโยงการเรียนรู้ นักวิชาการหลายท่านได้เสนอองค์ประกอบของการถ่ายโยงการเรียนรู้ไว้ สามารถสรุปได้ 3 องค์ประกอบ คือ 1. โครงสร้างความรู้ (Schema) ที่เป็นผลลัพธ์การเรียนรู้จากกระบวนการทางปัญญา 2. กระบวนการทางปัญญา (Cognitive process) และ 3. เมตาคognition) ซึ่งเป็นกลไกในการบริหารจัดการควบคุมกระบวนการในการรู้คิด และกระบวนการในการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยทั้ง 3 องค์ประกอบได้มาจากผลการวิจัยรูปแบบและกระบวนการในการศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาทางการศึกษารายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบมี 1.โครงสร้างความรู้ เป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ของการประมวลผลข้อมูล ที่เป็นองค์ประกอบฐานรากที่สำคัญในการเกิดขึ้นของการถ่ายโยงการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้เป็นฐานในการเรียนรู้สิ่งใหม่ โดยความรู้เหล่านี้เมื่อได้รับการกระตุ้นด้วยการสอนที่

เหมาะสมจะเกิดการถ่ายโยงขึ้น การถ่ายโยงการเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับการประมวลผลข้อมูลในการเรียนรู้ ครั้งแรกว่าประมวลผลอย่างไร และมีการเชื่อมโยงต่อกับสิ่งที่เข้ามาใหม่อย่างไร (Bransford and Johnson, 1972; Bobrow and Norman, 1975; Norman, 1975; Schank and Abelson, 1975 และ Rumelhart and Ortony, 1977 อ้างถึงใน Royer, 1978: 29-35) 2. กระบวนการทางปัญญา เป็นความตื่นตัวทางปัญญาเพื่อสร้างการรับรู้ และโครงสร้างความรู้ ซึ่งสามารถทำได้จากการประมวลผลข้อมูลเชิงลึก และการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับผสมผสานกับการฝึกปฏิบัติจนจำได้ ซึ่งการฝึกปฏิบัตินั้น ได้แก่ การฝึกปฏิบัติด้วยการใช้กิจกรรมทางปัญญาต่าง ๆ เช่น การสร้างแผนผังมโนติจากการรับรู้ของตนเอง กิจกรรมการแก้ปัญหา การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความเหมือน และความแตกต่าง การสังเคราะห์ การประเมินและการสร้างงานชิ้นใหม่ได้อย่างสร้างสรรค์ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยเน้นการปฏิบัติในบริบทที่หลากหลายเพื่อสร้างการเรียนรู้ และเพิ่มพูนประสบการณ์ในการแก้ปัญหาในหลายแนวทาง รวมทั้งการสร้างชิ้นงานใหม่ได้ หลากหลายลักษณะ ทั้งนี้การประมวลผลข้อมูลครั้งแรกถ้าเป็นการประมวลผลเชิงลึกตามลักษณะดังกล่าว จะเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความจำในระยะยาวกับสิ่งที่เรียน และมีความรู้ในหน่วยความจำเพียงพอ ซึ่งจะสามารถนำกลับมาใช้ได้ตามที่ต้องการได้ตลอดเวลา และทุกสถานการณ์ กระบวนการทางปัญญานี้จัดเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Huey, 1908; Bartlett's, 1932; Bransford and McCarell, 1974 และ Franks, 1974 อ้างถึงใน Royer, 1978: 21-28) 3. เมตาคอกนิชัน หรือกระบวนการรู้คิด เป็นกลไกในการบริหารจัดการ ควบคุมกระบวนการในการรู้คิด และการเรียนรู้ของเอ็กต์บุคคล รวมทั้งเป็นความสามารถในการใช้ กลไกในการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดเมตาคอกนิชัน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความรู้ไปใช้ยังสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยผู้เรียนที่มีเมตาคอกนิชันจะเป็นผู้เรียนที่สามารถพลิกแพลงข้อความรู้ได้อย่างเหมาะสม ในหลาย ๆ สถานการณ์ ทั้งนี้เมตาคอกนิชันจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญตัวหนึ่งของกระบวนการถ่ายโยงความรู้ (Wittrock, 1991; Woolfolk, 1998; Eggen and Kauchak, 1999 และ Cree, 2000 และได้ สอดคล้องกับ Decco (1968: 440) ได้จำแนกการถ่ายโยงการเรียนรู้ไว้เป็น 3 ประเภท คือ 1. การถ่ายโยงการเรียนรู้เชิงบวก (Positive transfer) เป็นการถ่ายโยงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งกระตุ้น เปลี่ยนไป แต่การตอบสนองยังคงเหมือนเดิม กล่าวคือ ผู้เรียนเคยเรียนรู้การตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ชนิดหนึ่งมาแล้ว ต่อมาเมื่อเรียนรู้การตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นชนิดใหม่ก็จะสามารถนำความรู้ที่มีอยู่ เดิมมาใช้ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นชนิดใหม่ได้ทันที เช่น ผู้ที่เคยขี่จักรยานมาก่อน เมื่อเรียน ขี่รถจักรยานยนต์จะสามารถเรียนได้เร็วขึ้นการถ่ายโยงการเรียนรู้เชิงบวก จะช่วยให้ผู้เรียน ประหยัดเวลาในการเรียนรู้สถานการณ์ต่อมาได้มาก ผู้สอนไม่ต้องอธิบายรายละเอียดทุกขั้นตอน 2. การถ่ายโยงการเรียนรู้เชิงลบ (Negative transfer) เป็นลักษณะของการถ่ายโยงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น

เมื่อสิ่งกระตุ้นเหมือนเดิม แต่การตอบสนองเปลี่ยน กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้การตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นชนิดหนึ่งมาแล้ว และต่อมาต้องการเปลี่ยนแปลงการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นเดิมนั้นใหม่ เช่น การพิมพ์สัมผัสโดยใช้นิ้วชี้เพียงนิ้วเดียว และตามองแป้นพิมพ์ เมื่อมาเรียนการพิมพ์สัมผัสทั้ง 10 นิ้ว โดยไม่มองแป้นพิมพ์จะรู้สึกว่าการพิมพ์ได้ช้าลง จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ที่มีมาก่อนขัดขวางการเรียนรู้ในครั้งต่อไป การถ่ายโยงการเรียนรู้เชิงลบจะเกิดขึ้นง่ายในวิชาประเภททักษะถ้าการเริ่มต้นเรียนรู้ หรือ การฝึกฝนในระยะแรก ๆ ไม่ถูกต้องเหมาะสมจนกลายเป็นนิสัย หรือความเคยชินของผู้เรียนไปแล้ว การเปลี่ยนแปลง หรือการแก้ไขการตอบสนองจะทำได้ยาก และเสียเวลามาก ฉะนั้นในช่วงต้น ๆ ของการเรียนรู้ หรือการฝึกฝนวิชาประเภททักษะ จึงต้องสอนอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนได้วิธีที่ไม่ถูกต้องไปฝึกปฏิบัติ 3. การถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นศูนย์ (Zero transfer) หรือไม่มีการถ่ายโยงการเรียนรู้เกิดขึ้น กล่าวคือ สิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาก่อน ไม่มีผลต่อการเรียนรู้หลังทั้งในแง่ของการประหยัดเวลา หรือการถ่วงเวลาในการเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้วิธีการเล่นเทนนิสมาก่อน และมาเรียนเรื่อง การตอнок ความรู้เรื่องการเล่นเทนนิสไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนเรื่องการตอнок

นอกจากนี้ สุรางค์ ไคว่ตระกูล (2553: 282-284) ได้กล่าวถึง ประเภทการถ่ายโยง คือ 1. การถ่ายโยงทั่วไป-การถ่ายโยงเฉพาะการถ่ายโยงทั่วไป (General Transfer) การถ่ายโยงทั่วไป เป็นการถ่ายโยงที่ไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้น เพราะมีสถานการณ์ หรือเนื้อหาเหมือน หรือคล้ายคลึงกัน การถ่ายโยงประเภทนี้เกิดขึ้น เพราะผู้เรียนรู้จักนำวิธีการ หลักการ หรือยุทธศาสตร์ไปใช้ในสภาพทั่ว ๆ ไป การถ่ายโยงประเภทนี้จะรวมการถ่ายโยงทางด้านความรู้สึก และเจตคติด้วย 1.2 การถ่ายโยงเฉพาะ (Specific Transfer) การถ่ายโยงเฉพาะ หมายถึง การถ่ายโยงที่เกิดขึ้นเมื่อสภาพการณ์ หรือเนื้อหาที่เคยเรียนก่อน หรือคล้ายคลึงกัน การถ่ายโยงประเภทนี้มักจะเป็นการถ่ายโยงทางบวก 2. การถ่ายโยงทางตั้ง-การถ่ายโยงทางกว้าง หรือข้าง 2.1 การถ่ายโยงทางตั้ง (Vertical Transfer) Gagne' ได้ให้คำจำกัดความของการถ่ายโยงทางตั้งว่า เป็นการถ่ายโยงของระหว่างการเรียนรู้ และทักษะระดับพื้นฐาน หรือระดับต่ำกับการเรียนรู้ทักษะระดับสูง 2.2 ถ่ายโยงทางกว้างหรือข้าง (Lateral Transfer) Gagne' ได้ให้คำจำกัดความของการถ่ายโยงทางกว้างว่า เป็นการถ่ายโยงความรู้ที่เรียนไปใช้ในสภาพการณ์ใหม่ ซึ่งมีความซับซ้อนระดับเดียวกับสภาพการณ์เก่า เป็นต้นว่า การเรียนความคิดรวบยอดคำว่า "นก" ว่า มี 2 ขา มีขนและมีปีก บินได้ เมื่อเห็น "นก" ที่ไม่คุ้นเคยก็จะสามารถบอกได้ว่าเป็น "นก" 3. การถ่ายโยงความรู้ Declarative Knowledge การถ่ายโยง Procedural Knowledge 3.1 การถ่ายโยงความรู้ Declarative Knowledge การถ่ายโยงประเภทนี้เป็นการถ่ายโยงการรู้-คิด ยุทธศาสตร์ในการคิด เกิดขึ้นได้ในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจ และมีความหมาย 3.2 การถ่ายโยงความรู้ Procedural Knowledge เป็นการถ่ายโยงที่เรียกว่าเป็นการถ่ายโยงทั่วไป โดยผู้เรียนจะคิดเข้าใจ หลักการทั่วไป และนำไปใช้ในสภาพการณ์ใหม่ได้ 4. การถ่ายโยงทางบวก-การถ่ายโยงลบ (Positive Transfer-Negative Transfer) 4.1 การถ่ายโยงบวก หมายถึง สิ่งที่เรียนรู้ในอดีต ช่วยให้การเรียนรู้

ใหม่ หรือการทำงานใหม่ง่ายขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นการเรียนรู้ทางพุทธิปัญญา ทางทักษะ หรือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ 4.2 การถ่ายโยงลบ หมายถึง การถ่ายโยงลบ หรือการหักห้ามไม่ให้เกิดการเรียนรู้ มี 2 ประเภท คือ Proactive Inhibition หมายถึง การเรียนรู้ในอดีตรบกวนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ และ Retroactive Inhibition การถ่ายโยงลบที่การเรียนรู้ใหม่รบกวนกับการเรียนรู้เริ่มแรกประเภทของการถ่ายโยงการเรียนรู้ที่กล่าวรายละเอียดมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าประเภทของการถ่ายโยงการเรียนรู้ แบ่งประเภทตามการจัดกลุ่มได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1. การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวก คือ การที่ผลของการเรียนรู้ในอดีตช่วยให้การเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ง่ายขึ้น ซึ่งแบ่งการถ่ายโยงได้ 3 ประเภทคือ 1.1 การถ่ายโยงทั่วไป-การถ่ายโยงเฉพาะ 1.2 การถ่ายโยงทางตั้งการถ่ายโยงทางกว้างหรือข้าม และ 1.3 การถ่ายโยงความรู้ 2. การถ่ายโยงการเรียนรู้ทางลบ คือการที่ผลของการเรียนรู้ในอดีตขัดแย้งกับการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ หรือทำให้การเรียนรู้ในสิ่งใหม่ยากขึ้น 3. การถ่ายโยงการเรียนรู้เป็นศูนย์ คือไม่มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึงความรู้เดิมไม่มีส่วนช่วยในการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ และการถ่ายโยงการเรียนรู้มีระดับการถ่ายโยงการเรียนรู้ ซึ่ง Haskell (2001) ได้แบ่งระดับของการถ่ายโยงการเรียนรู้เป็น 6 ระดับคือ 1. Nonspecific transfer การถ่ายโยงอย่างไม่เฉพาะเจาะจง เป็นการถ่ายโยงที่ไม่มียุทธศาสตร์ประกอบที่ชัดเจน จัดว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการถ่ายโยงการเรียนรู้ เพราะเป็นการนำความรู้ที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน 2. Application transfer เป็นการถ่ายโยงในสถานการณ์เฉพาะ เป็นการถ่ายโยงที่มีการนำการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์เฉพาะเจาะจง ภายใต้บริบทเดียวกัน 3. Context transfer การถ่ายโยงภายในบริบท เป็นการนำการเรียนรู้ไปใช้ในบริบทที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ถ้าบริบทเปลี่ยนการถ่ายโยงจะไม่เกิดขึ้น 4. Near transfer การถ่ายโยงอย่างใกล้ชิด เป็นการถ่ายโยงความรู้เดิมไปใช้ในบริบทใหม่ที่คล้ายคลึงกัน แต่องค์ประกอบไม่เหมือนกันในสถานการณ์ใหม่ 5. Far transfer การถ่ายโยงอย่างไกล เป็นการถ่ายโยงที่มีการนำความรู้เดิมไปใช้ในสถานการณ์หรือบริบทที่แตกต่างกันมาก และมีเงื่อนไขความซับซ้อนมากขึ้น 6. Displacement or creative transfer การถ่ายโยงอย่างสร้างสรรค์ เป็นการถ่ายโยงในระดับสูงเพื่อสร้างความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียนการแบ่งระดับการถ่ายโยงการเรียนรู้ข้างต้นนี้เป็นการแบ่งระดับจากขั้นต้น (Nonspecific transfer) จนไปถึงขั้นสูงสุดของการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Displacement or creative transfer) โดยในระดับ 1 และ 2 นั้น เป็นการถ่ายโยงการเรียนรู้ในระดับง่าย ๆ ส่วนการถ่ายโยงในระดับ 3 ขึ้นไปเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการนำความรู้ไปใช้ นอกจากนี้ขอบเขตของการถ่ายโยงการเรียนรู้จะขยายขึ้นตามลำดับของการถ่ายโยงในแต่ละ ระดับ ซึ่งจะค่อย ๆ พัฒนาตั้งแต่ระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 6 และยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายโยงการเรียนรู้ และการถ่ายโยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใดนั้นมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพล คือ 1. ปัจจัยที่เป็นตัวผู้เรียน ได้แก่ 1.1 อายุหรือวัยของผู้เรียน ซึ่งเป็นตัวกำหนดความพร้อม และวุฒิภาวะในการเรียนรู้ 1.2 ระดับสติปัญญา และความสามารถของผู้เรียน 1.3 ความรู้ความเข้าใจ และความคิดรวบยอดที่ถูกต้องใน

เนื้อหา เทคนิค และวิธีการที่ผู้เรียนได้รับมาจากการเรียนรู้ในสถานการณ์แรก 1.4 ระดับความสามารถของผู้เรียนในการใช้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาได้ดี และมีประสิทธิภาพ 1.5 เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทั้งในสถานการณ์การเรียนรู้ครั้งแรก การมองเห็นความสำคัญ และมองเห็นประโยชน์ของสิ่งที่ได้เรียนรู้มาต่อการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 1.6 ช่วงเวลาที่ห่างกันระหว่างการเรียนรู้ในสถานการณ์แรกกับสถานการณ์หลังหากมีช่วงเวลาที่ห่างกันมากจนเกินไป มักจะไม่มีมีการถ่ายโยงการเรียนรู้เกิดขึ้น หรือมีการถ่ายโยงการเรียนรู้เกิดขึ้นน้อย ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้ลืมเนื้อหาหรือวิธีการที่เคยเรียนไปแล้ว 2. ปัจจัยที่เป็นบทเรียนหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ การถ่ายโยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้มากถ้าสิ่งที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาแล้วกับสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ใหม่มีความเหมือนกันหรือมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (Ormrod, 1995) 2.1 ความคล้ายคลึงกันในด้านเนื้อหา หรือมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน เช่น เมื่อเรียนวิชาคณิตศาสตร์มาก่อนแล้วมาเรียนวิชาฟิสิกส์ โดยทั้ง 2 วิชานี้มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน จะมีการถ่ายโยงการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ ซึ่งเรียกการถ่ายโยงการเรียนรู้นี้ว่า การถ่ายโยงเฉพาะ (Specific transfer) และเป็นการถ่ายโยงการเรียนรู้ที่ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ ๆ 2.2 ความคล้ายคลึงกันในด้านเทคนิค หรือวิธีการ เช่น วิธีการที่บุคคลใช้ในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์แล้วได้ผลดี คือ อ่านบทวนสม่ำเสมอ ทำสมุดโน้ตย่อ ตั้งคำถามขึ้นมาซักถามกันในกลุ่มเพื่อน ก็อาจนำวิธีการดังกล่าวข้างต้น ไปใช้ในการเรียนวิชาจิตวิทยา หรือการถ่ายโยงไปสู่การเรียนจิตวิทยาได้ แม้ว่าเนื้อหาของวิชาประวัติศาสตร์กับวิชาจิตวิทยาจะไม่คล้ายคลึงกันหรือไม่ซ้ำซ้อนกัน เรียกการถ่ายโยงการเรียนรู้นี้ว่า การถ่ายโยงทั่วไป (General transfer) ปัจจัยที่เกี่ยวกับความคล้ายคลึงกันที่มีผลต่อการถ่ายโยงการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นนี้ มีการค้นพบมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 (Slavin, 1994) 3. ปัจจัยที่เกี่ยวกับการตั้งใจและการเสริมแรง เมื่อต้องการให้ผู้เรียนมีการถ่ายโยงการเรียนรู้เกิดขึ้น ควรมีการตั้งใจ และการเสริมแรงให้กับผู้เรียนด้วย ซึ่งอาจทำได้ดังนี้ 3.1 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเข้าใจหลักการทั่ว ๆ ไปของสิ่งที่เรียนได้ง่าย และเข้าใจอย่างชัดเจน 3.2 แสดงให้ผู้เรียนได้เห็นประโยชน์ รวมทั้งโอกาสในการประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะที่ได้รับการฝึกฝนมาสำหรับการเรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่ซับซ้อนกว่าได้ด้วย 3.3 ให้การเสริมแรงด้วยการชื่นชม หรือการให้รางวัลเมื่อผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ หรือการแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการถ่ายโยงการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการถ่ายโยงการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ 1. ด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ อายุ ความรู้ สติปัญญา ระดับความสามารถในการนำประสบการณ์ไปใช้ เจตคติ และช่วงเวลาของการที่ได้รับความรู้กับการนำความรู้ไปใช้ 2. ด้านบทเรียนหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้มีความคล้ายคลึงกัน และ 3. ด้านการตั้งใจและการเสริมแรงเมื่อต้องการให้ผู้เรียนมีการถ่ายโยงการเรียนรู้เกิดขึ้นเพื่อนำหลักการสอนเพื่อให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้จากนักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายโยงการเรียนรู้ได้เสนอหลักการสอนเพื่อให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ไว้ Ruth (1992) ได้เสนอหลักการสอนไว้ 4 หลักการสอนเพื่อให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ 1. ผู้สอนให้ความสำคัญกับหลักสูตร สอนในสิ่งที่มืออยู่ในบริบท และเป็น

ปัญหาที่มีความหมายต่อผู้เรียน และโลกภายนอก ขอบข่ายความรู้ที่จะสอนต้องเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ และปัญหาของความเป็นจริงในโลก 2. ผู้สอนสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แม่นยำ เพื่อที่จะถ่ายโยงไปยังสถานการณ์อื่นได้สถานการณ์ต้องมีความเป็นไป น่าเชื่อถือ หลากหลายมิติ และเป็นกระบวนการภายใน (mental process) 3. ผู้สอนสะท้อนถึงความซับซ้อนของความรู้ในโปรแกรมการเรียนรู้บริบทต่าง ๆ สถานการณ์การเรียนรู้ และปัญหาที่หลากหลาย 4. ผู้สอนจำลอง และท้าทายผู้เรียนเพื่อให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ และสนับสนุนให้มีความพยายาม Sternberg and Williams (2002) ได้เสนอหลักการสำหรับผู้สอนที่จะช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จในการถ่ายโยงการเรียนรู้ตลอดจนวิธีการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนถ่ายโยงความรู้ เป็นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (meaningfulness) สิ่งสำคัญคือ การสอนในสิ่งที่เป็นแก่นความรู้ ถ้าผู้เรียนรู้หัวใจสำคัญของเรื่องที่เรียน ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการถ่ายโยงการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนได้มากที่สุด

เข้ารหัสรายละเอียด (encoding specific) เกี่ยวข้องกับการเรียกข้อมูลสารสนเทศ ที่เคยเรียนรู้มาก่อนมาใช้ ผู้สอนจะมีส่วนช่วยเหลือให้ผู้เรียนเข้ารหัสในรายละเอียดได้ โดยการยกตัวอย่างใช้คำถาม และเสนอแนะความคิดเห็น การจัดระเบียบ (Organization) การที่ผู้เรียนจะถ่ายโยงการเรียนรู้จากสถานการณ์หนึ่งไปยังสถานการณ์หนึ่งนั้นผู้เรียนจะต้องมีวิธีการจัดระเบียบการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนได้โดยดำเนินการสอนอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระจ่าง และทำความเข้าใจได้ถึงแก่นความรู้ในแต่ละเรื่อง และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้ที่มีอยู่เดิมได้ การแยกแยะ (Discrimination) นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้เดิม เพื่อที่เขาจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับความรู้ใหม่ ผู้สอนช่วยเหลือผู้เรียนได้โดยดำเนินการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ จัดประเภท หรือแบ่งกลุ่ม นอกจากนี้ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2553:248-285) ได้เสนอแนวทางในการสอนเพื่อให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ 1 การสอนแต่ละครั้งควรชี้ให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในอนาคต และควรให้โอกาสฝึกหัดจนจำได้ เช่น การสอนเลขคณิตควรให้ผู้เรียนท่องสูตรคูณจนจำได้ ผู้เรียนจะสามารถถ่ายโยงจนจำได้ 2 การสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายหรือ ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่มีอยู่ในโครงสร้างปัญญา ซึ่งอาจใช้วิธีการใช้แผนที่ความคิด รวบรวม 3 ใช้ยุทธศาสตร์การสอนที่ช่วยให้เกิดการถ่ายโยง 3.1 ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ด้วยการค้นพบทั้งแบบที่ไม่มีโครงสร้าง และการค้นพบที่มีการแนะของบูรณเนอร์ 3.2 ยุทธศาสตร์เรียนรู้ด้วยการสังเกตของแบนดูรา 3.3 ยุทธศาสตร์ในการคิดทั้งการคิดแบบวิจารณ์ และการคิดแก้ปัญหา 3.4 การใช้ปาฐกถาให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการถ่ายโยง เช่น ประโยชน์ของ 4 สอนสิ่งที่ผู้เรียนจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้โดยตรง 5 สอนหลักการ วิธีดำเนินการ ทักษะ และวิธีการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ 6 จัดสภาพในโรงเรียนให้คล้ายคลึงกับชีวิตจริงที่ผู้เรียนจะไปประสบนอกโรงเรียน 7 ควรจะจัดให้นักเรียนมีโอกาสฝึกหัดงานที่จะต้องออกไปทำจริง จนมีความแน่ใจว่าทำได้ 8 เมื่อสอนหลักเกณฑ์หรือความคิดรวบยอด ควรจะให้โอกาสนักเรียนได้เห็นตัวอย่าง

หลายๆ ตัวอย่างการถ่ายโยง จากหลักการสอนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิด การถ่ายโยงการเรียนรู้ ควรประกอบด้วย การสร้างหลักสูตรที่มีความหมายต่อผู้เรียน โดยบทเรียนควร มีสถานการณ์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงความซับซ้อนของความรู้ในโปรแกรมการเรียนรู้บริบทต่าง ๆ และ มีสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย

กระบวนการผลิตครูเป็นกระบวนการ ฝึกภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้ที่ มีความรัก ความศรัทธาต่อวิชาชีพ ครู และมี ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่าง มีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจต่อ หน่วยงาน กระบวนการภาคปฏิบัติต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการผลิต ครูที่มีคุณภาพที่พึงประสงค์ได้ นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือ เพราะหน่วยงานผู้ใช้ครู คือสถานที่ฝึกปฏิบัติเป็น แหล่งต้นแบบที่จะให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ควบคู่กับการ เรียนรู้ภาคทฤษฎีจาก มหาวิทยาลัยในทุก ๆ ขั้นตอน ซึ่งสถาบันที่ผลิตครูจะต้องผลิตเพื่อให้ผู้เรียนมี สมรรถนะของครู ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competency) 5 ประการคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม 5จริยธรรมและ จรรยาบรรณครู และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) 6 ประการ คือ 1) การ บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การ วิเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะผู้นำ 6) การสร้าง ความสัมพันธ์และความร่วมมือกับ ชุมชน (สุไม บิลโบ, 2558) ทั้งนี้สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูนักศึกษาจะต้องมีสมรรถนะใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการสื่อสาร 2) ด้านความสามารถในการคิด 3) ด้าน ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ด้านความสามารถในการใช้ เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับปวิณกร แปนกลัด (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูวิชาชีพ ตามรูปแบบ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูวิชาชีพแบบฐานสมรรถนะ ผลการวิจัยพบว่า (1) รูปแบบ การ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูวิชาชีพแบบฐานสมรรถนะ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 กระบวนการวิเคราะห์หาสมรรถนะครูวิชาชีพและศึกษาความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม ส่วนที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์หลักสูตรฝึกอบรม ส่วนที่ 3 ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม ส่วนที่ 4 ทดลองใช้ หลักสูตรฝึกอบรม และส่วนที่ 5 การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริงและประเมิน ติดตาม ผลการ ประเมินรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมครูวิชาชีพตามรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูวิชาชีพ แบบ ฐานสมรรถนะโดยประยุกต์ใช้รูปแบบของ Kirkpatrick ในการประเมิน พบว่า (1) ผลการประเมิน ปฏิริยาตอบสนอง พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมทุกด้านอยู่ใน ระดับ มากที่สุด (2) ผลการประเมินการเรียนรู้ผลการประเมินความรู้ด้านทฤษฎีมีคะแนน $E1/E2 = 84.13/82.91$ ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะมีคะแนนเฉลี่ยด้านการปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 5 80.36(3) ผลการประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหลังการอบรมพบว่าพฤติกรรมด้านการปฏิบัติงาน

ของครูวิชาชีพที่ผ่านการฝึกอบรมหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) ผลการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นองค์กร พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อผลการฝึกอบรมมาใช้ขยายผลในสถานศึกษาและการฝึกอบรมของครูที่ผ่านการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด และความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเข้ารับการฝึกอบรมมาใช้ในการขยายผลในสถานศึกษาและจัดการฝึกอบรมของครูที่ผ่านการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอน และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถใช้หลักสูตรเพื่อฝึกอบรม เพื่อเป็นแนวทางการให้ความรู้ ทักษะและเจตคติและช่วยแก้ปัญหา และยกระดับในพลศึกษาในอนาคตต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหา พฤติกรรม และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
4. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบปัญหา พฤติกรรม และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
2. ได้ร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
3. ได้ส่งเสริมรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
4. ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่มีประสิทธิผลและนักศึกษาได้พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

1. ศึกษาปัญหาและพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาอย่างไร
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีรูปแบบอย่างไร
3. ผลการใช้ประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อ

เพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล ที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คือ

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาสาขาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย จำนวน 9,120 คน และครูผู้สอนจำนวน 190 คน ปีการศึกษา 2568

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2640 คน และครูผู้สอนจำนวน 55 คนโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ 1) ทักษะการฟัง 2) ทักษะการพูด 3) ทักษะการอ่าน 4) ทักษะการเขียน

3. ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2568

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีการดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1) ผู้วิจัยนำข้อมูลผลการวิจัยจากระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น นำมายกร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ

เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

2) ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีดำเนินการของรูปแบบ 4) การประเมินผลของรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อไป

3) ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และจัดทำเป็นร่างรูปแบบการพัฒนาฯ ได้ร่างรูปแบบดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีดำเนินการของรูปแบบ 4) การประเมินผลของรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ โดยการสนทนากลุ่ม

1) ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีการดำเนินการของรูปแบบ 4) การประเมินผลของรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ

2) กลุ่มเป้าหมาย

คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ และแบบประเมินความเหมาะสม และความถูกต้องครบถ้วนของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ จำนวน 3 คน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

3) ตัวแปรที่ศึกษา

ด้านความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง (สร้างและยกกร่างรูปแบบการจัดกิจกรรม) เป็นการสร้างและยกกร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์

จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในระยะที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในแต่ละด้านที่มีความต้องการจำเป็นในแต่ละระดับ เพื่อดำเนินการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

4) ขอบเขตระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (ปีการศึกษา 2568)

ขั้นที่ 2.3 การปรับปรุงร่างด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ในการปรับปรุงร่างด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงร่างรูปแบบและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และได้รูปแบบฉบับสมบูรณ์

ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

การกำหนดแบบแผนการทดลองในการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อประเมินความสามารถด้านการใช้ ทั้งด้านความรู้ ด้านการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เนื่องจากผู้วิจัยใช้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่สนใจเป็นกลุ่มตัวอย่างและมุ่งศึกษาความก้าวหน้าของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จึงใช้รูปแบบการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง (One Group) โดยใช้ลักษณะการวัดผลการทดลอง 2 ครั้ง คือ การวัดผลก่อนการทดลองและการวัดผลหลังการทดลอง

1. แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Purposive Sampling) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุมของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย (1) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน (2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน (3) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 1 คน

1) กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทุกชั้นปี คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 240 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่กำลังศึกษาปีการศึกษา 2568 จำนวน 60 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling selection) เพื่อใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง (จริง) โดยมีเกณฑ์พิจารณาในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ (1) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568 ที่ยินดีในการเข้าร่วมรับการอบรม และสามารถเข้าร่วมการอบรมได้ครบตลอดรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของการอบรม

2) ตัวแปรที่ศึกษา

1) รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2) เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ได้แก่ คู่มือแนวทางการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) แบบวัดความสามารถการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติ เป็นต้น

3) ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง

เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (ปีการศึกษา 2568)

ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 60 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568

2) ตัวแปรที่ศึกษา

ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของการ จัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

3) ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (ปีการศึกษา 2568)

กรอบแนวคิด

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ
สถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาแบบการจัดกิจกรรม หมายถึง กระบวนการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรม
ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกอบรมพัฒนาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย
ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาความต้องการ
จำเป็น 2) การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดกิจกรรม 3) การทดลองใช้และ
การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรม และ 4) การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรม โดย
รูปแบบการจัดกิจกรรม

2. การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง หมายถึง พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา
โดยเริ่มตั้งแต่การตระหนักเกี่ยวกับ กรอบความคิดวิธีการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้การแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ตลอดจนถึงวิธีการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดของตนเองจากภายใน นำไปสู่
การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

3. สถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาทข้อมูลและกติกาสื่อที่สะท้อน
ความเป็นจริง

4. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
ในการใช้ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารและแสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็น ถามคำถาม ตอบคำถาม ใน
สถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมมีความมั่นใจ ซึ่งความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษา วัดได้จาก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ สาขาวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2568

6. ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรม หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากจุดมุ่งหมายของรูปแบบ
การจัดกิจกรรม ๓ สามารถวัดได้จากผลคะแนนรวมเฉลี่ยในการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกอบรมของผู้
เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด หาดด้วยคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบหลังการฝึกอบรมของผู้เข้ารับ
การฝึกอบรมทั้งหมด

7. รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง ใช้เป็นตัวแทนเป็นชุดปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่ง
กันและกัน เป็นหลักการแนวคิดที่แสดงความเชื่อมโยงขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้เห็นเป็นภาพหรือ
ข้อความอย่างง่ายเกี่ยวกับการลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีประสิทธิผล

2. รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทำให้รู้หลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ

 ความหมายของรูปแบบ

 ประเภทของรูปแบบ

 องค์ประกอบของรูปแบบ

 การพัฒนารูปแบบ

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)

 ความหมายของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

 แนวคิดของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

 องค์ประกอบของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

 ขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

 บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน

ทฤษฎีการสอนสถานการณ์จำลอง

 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

 ความมุ่งหมายในการใช้ สถานการณ์จำลอง

 ขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลอง

 ลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอน

 การสร้างสถานการณ์จำลอง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

 การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร

 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถภาษาในการสื่อสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

 งานวิจัยในประเทศ

 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ

ความหมายของรูปแบบ

คำว่า “รูปแบบ” มีหลายคำที่แปลมาจากคำว่า “Model” นักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบ พอสรุปได้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 965) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง รูปที่กำหนดขึ้นเป็นหลักหรือเป็นแนว ซึ่งเป็นที่ยอมรับแสดงว่าเป็นสิ่งนั้น ๆ เช่น รูปแบบบ้าน เป็นต้น

ทิตินา แชมมณี (2551: 101) ได้ให้ความหมายของรูปแบบสำหรับการวิจัยและพัฒนาว่า หมายถึง การนำแบบแผนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ซึ่งจะประกอบไปด้วย หลักการ/แนวคิด และกระบวนการที่ได้รับการพัฒนามาอย่างเป็นระบบ ที่สามารถ ทดสอบได้ ว่าปฏิบัติได้จริง และมีประสิทธิผลในการช่วยให้การปฏิบัติเกิดผลตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบนั้น

ปาหนัน กนกวงศ์นวัฒน์ (2551: 18) ได้สรุปว่า รูปแบบมีสองลักษณะ คือ รูปแบบที่เป็นแบบจำลองของสิ่งที่เป็นรูปธรรม รูปแบบที่เป็นแบบจำลองของสิ่งที่เป็นนามธรรม ภาพจำลองของสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอาจจะมีตั้งแต่รูปแบบอย่างง่าย ๆ ไปจนถึงรูปแบบที่มีความสลับซับซ้อนมาก และมีทั้งรูปแบบเชิงกายภาพ (Physical model) ที่เป็นแบบจำลองของวัตถุ เช่น แบบจำลองหลอดสุญญากาศแบบจำลองยานอวกาศ เป็นต้น

ปรเมษฐ์ โมลี (2552: 89) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึงเค้าโครงของสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยแสดงโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้น

รัตน์ บัวสนธิ์ (2552: 124) กล่าวว่า รูปแบบ จำแนกออกเป็น 3 ความหมาย ดังนี้ ความหมายแรก รูปแบบ หมายถึง แผนภาพหรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริงตัวแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น ความหมายที่สอง รูปแบบ หมายถึง แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical model” ความหมายที่สาม รูปแบบ หมายถึง แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

คุณ วงศ์อนันต์ (2553: 18) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง แบบอย่างวิธีการ หรือแนวทางในการดำเนินงานเป็นการจำลองภาพในอุดมคติหรือการย่อส่วนของจริงให้เล็กลงเพื่อเป็นแบบแผนในการปฏิบัติงานไปสู่เป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์และกลไกของการปฏิบัติซึ่งเป็นตัวจักรในการทำหน้าที่ของรูปแบบให้บรรลุเป้าหมายโดยมีบริบทเป็นเงื่อนไขของการเกิดขึ้นการคงอยู่และการล่มสลาย

วาร์โ เพ็งสวีสต์ (2553: 3) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการวิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

เรชา ศรีวิชัย (2554: 13) ได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่า รูปแบบ หมายถึงการจำลองภาพองค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์หรือลักษณะของสิ่งของโดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงทฤษฎีหลักการแนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ ของปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบหรือยอมรับว่าสามารถใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายได้

ชัยวิชิต เชียรชนะ (2560: 2) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ/ตัวแปร/หลักการ/แนวคิด/ฟังก์ชันต่าง ๆ ที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

Good (1973: 79) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง ว่าเป็นชุดของปัจจัย หรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

Keeves (1988: 559) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์ หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

Daft (1994: 20) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง ตัวแทนอย่างง่ายที่ใช้อธิบายมิติที่สำคัญบางมิติขององค์กร โดยรวมแล้วอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบ เป็นแบบจำลองอย่างง่าย หรือย่อส่วน ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจจะใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง ใช้เป็นตัวแทนเป็นชุดปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นหลักการแนวคิดที่แสดงความเชื่อมโยงขององค์ประกอบต่าง ๆ ให้เห็นเป็นภาพหรือข้อความอย่างง่ายเกี่ยวกับการลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ

ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันซึ่งนักวิชาการด้านต่าง ๆ ก็ได้จัดแบ่งประเภทของรูปแบบไว้ดังนี้

Keeves (1988: 21) ได้แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. Analogua model เป็นรูปแบบที่ใช้อุปมาอุปมัยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง

นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบได้กับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบ จึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรือ อธิบาย ปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ เช่น รูปแบบการสอนของ Joyce and Well

3. รูปแบบที่มีลักษณะเป็นแผนภูมิแบบแผน หรือโครงการ (Schematic models)

4. Mathematical model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อ ในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบประเภตินี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยา และศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

5. Causal model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และ หลักการสร้าง Semantic model โดยการนำตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The standard deprivation model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพทาง เศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

Joyce and Well (1985: 1-4) ได้ศึกษาและจัดแบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดหลักการ หรือทฤษฎี ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ และได้แบ่งกลุ่มรูปแบบการสอนเอาไว้ 4 รูปแบบคือ

1. Information-processing model เป็นการรูปแบบการสอนที่ยึดหลักความสามารถ ในกระบวนการการประมวลข้อมูลของผู้เรียนและแนวทางในการปรับปรุงวิธีการจัดการกับข้อมูลให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. Personal models รูปแบบการสอนที่จัดไว้ในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคล และการพัฒนาบุคคลเฉพาะราย โดยเน้นกระบวนการที่แต่ละบุคคลจัดระบบปฏิบัติต่อสรรพสิ่ง (Reality) ทั้งหมด

3. Social interaction models เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธระหว่าง บุคคลและบุคคลต่อสังคม

4. Behavior Models เป็นกลุ่มของรูปแบบการสอนที่ใช้องค์ความรู้ด้านพฤติกรรม ศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ จุดเน้นสำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้ของ ผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างจิตวิทยาและพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้

Steiner (1988: 231) รูปแบบแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model or Model-of) รูปแบบประเภตินี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลอง

รถยนต์เครื่องบิน ภาพจำลอง 2) รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical model or model-of) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน

Bardo and Hardman (1982: 112) นักนิเวศวิทยาคนสำคัญท่านหนึ่งได้ให้ทัศนะที่น่าสนใจไว้อีกแนวหนึ่งซึ่งเป็นแนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบ โดยแบ่งประเภทของรูปแบบด้วยการอธิบายลักษณะจากลักษณะของเมืองออกเป็นรูปแบบที่อธิบายโดยลักษณะพื้นที่ และรูปแบบที่อธิบายโดยลักษณะของประชากร รูปแบบที่ใช้ในการอธิบายโดยพื้นที่นั้นมีจุดมุ่งหมายในการบรรยายลักษณะของเมืองว่าลักษณะอย่างไร เช่น Convention model and social area analysis model เป็นต้น

ตามความคิดของ Steiner (1988: 231) รูปแบบแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical model or model-of) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์เครื่องบิน ภาพจำลอง
2. รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model or Model-of) เป็นแบบจำลอง ที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกัน เป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นของแต่ละสาขา และแต่ละสาขามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษา และสังคมศาสตร์ ได้แบ่งออกเป็น รูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปมัยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาสื่อในการขยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น

องค์ประกอบของรูปแบบ

Brown & Moberg (1980: 17) จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ พบว่าไม่ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์ตายตัวว่ารูปแบบนั้นต้องมีองค์ประกอบอะไรบ้างอย่างไร ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของเรื่อง หรือปรากฏการณ์ที่ผู้สนใจจะดำเนินการศึกษา ส่วนการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดองค์กร และการบริหารจัดการ (The model of organization and management) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (Systems approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency approach) และองค์ประกอบโดยรูปแบบประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี

(Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) 4) กระบวนการจัดการ (Management process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision making)

องค์ประกอบและลักษณะของรูปแบบ ตามแนวคิดของคีฟส์ (Keeves: 1988: 33)

1. องค์ประกอบรูปแบบ โดยทั่วไปรูปแบบจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1.1) รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา (Prediction) ซึ่งสามารถพิสูจน์และทดสอบได้

1.2) โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถอธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้น ๆ ได้

1.3) รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้

1.4) รูปแบบควรจะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structure Relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationships)

2. ลักษณะของรูปแบบ รูปแบบที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปมี 5 แบบ หรือ 5 ลักษณะ (ทิสนา แชมมณี, 2555: 54) ได้แก่

2.1 รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue model) ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์

2.2 รูปแบบเชิงภาษา (Semantic model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางการใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์

2.3 รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว

2.4 รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น

2.5 รูปแบบเชิงสาเหตุ (casual model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของสภาพการณ์หรือปัญหา รูปแบบด้านศึกษาศาสตร์มักเป็นแบบนี้เป็นส่วนใหญ่

สมาน อัสวภูมิ (2550: 66-67) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบที่ดีว่าน่าจะประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

1. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ในการพัฒนารูปแบบใด ๆ ก็ตาม ผู้ออกแบบรูปแบบต้องรู้ว่า จะออกแบบรูปแบบการดำเนินงานนี้ขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ใด ซึ่งโดยทั่วไปก็มักจะพัฒนารูปแบบขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเพื่อให้การดำเนินงานเกิดผลดีอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การ

พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขึ้นมาก็เพื่อให้การดำเนินงานในสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นต้น

2. หลักการของรูปแบบ เพื่อให้การดำเนินงานของรูปแบบเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้ออกแบบรูปแบบต้องกำหนดว่าจะออกแบบรูปแบบนั้น ๆ บนฐานคิด ของหลักการใดบ้าง เช่นหลักการประการหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ “หลักร่วมกันรับผิดชอบ” หมายความว่าคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมกันรับผิดชอบ เป็นต้น

3. ระบบงานและกลไกของรูปแบบ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักการและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ผู้พัฒนารูปแบบต้องออกแบบระบบงานของรูปแบบเพื่อเป็นกลไกในการดำเนินงานของรูปแบบ เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร การตั้งคณะกรรมการ และคณะทำงานต่าง ๆ และที่จำเป็นอื่น ๆ พร้อมกับการกำหนดบทบาทหน้าที่ ความสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกันของระบบเหล่านั้นเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบที่กำหนดไว้

4. วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ โดยการกำหนดภารกิจหลัก กระบวนการ วิธีการกิจกรรมและอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

5. แนวการประเมินรูปแบบ หมายถึง การกำหนดแนวทางและเครื่องมือในการประเมินผลรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ และการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่าการดำเนินงานรูปแบบทำหน้าที่ตามที่ออกแบบไว้มาน้อยเพียงใด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบต่อเนื่องต่อไปได้

6. คำอธิบายประกอบรูปแบบ หมายถึง การอธิบายคำศัพท์เฉพาะที่นำมาใช้ ในการออกแบบรูปแบบ เพื่อสื่อความให้ตรงกันในการนำรูปแบบไปใช้

7. ระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เนื่องจากรูปแบบทุกรูปแบบมีข้อจำกัด ของตนเอง

ธีระ รุญเจริญ (2550: 12) ได้กล่าวถึง รูปแบบมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไกการดำเนินการ วิธีดำเนินการของรูปแบบแนวทางการประเมินรูปแบบ เงื่อนไขความสำเร็จ

สรุปได้ว่า แนวคิดการวิจัยของ 5 องค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้างจำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น อยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษาหรือจะออกแบบ แนวคิดทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้นเป็นหลักผู้วิจัยสรุป องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีการดำเนินการของรูปแบบ 4) วิธีการประเมินของรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ ดังตารางที่ 2.1

ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบ ของรูปแบบ	นักวิชาการ				
	หลักการของรูปแบบ	วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	วิธีดำเนินการของรูปแบบ	วิธีประเมินผลของรูปแบบ	เงื่อนไขของความสำเร็ของรูปแบบ
1. บุญชม ศรีสะอาด (2549: 41)	✓	✓	✓	✓	✓
2. สมาน อัสวภูมิ (2543: 15)	✓	✓	✓	✓	✓
3. รัตน์ บัวสนธ์ (2552: 124)		✓	✓	✓	✓
4. ทิศนา ขัมมณี (2545: 218)	✓	✓	✓	✓	
5. อีระ รุญเจริญ (2550: 12)	✓	✓	✓	✓	✓
6. อุทุมพร จามรมาน (2541: 22)	✓	✓		✓	✓
7. Brown & Moberg (1980: 17)	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	6	7	6	7	6

การพัฒนาารูปแบบ

ในปัจจุบันนี้การพัฒนาารูปแบบใดก็ตามได้ดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง เมื่อรูปแบบที่ใช้อยู่ค่อนข้างล้าสมัย หรือไม่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาขึ้นเพื่อให้รูปแบบนั้นมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยทำการพัฒนาารูปแบบ อย่างเป็นระบบซึ่ง Meason, Albert and Khedourri (1985: 34) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาารูปแบบไว้ดังนี้

1. การรวบรวมปัญหา (Problem formulation)
2. การสร้างรูปแบบ (Model construction)
3. การทดสอบรูปแบบ (Testing the model)
4. การนำรูปแบบไปใช้ (Implementation)
5. การปรับปรุงรูปแบบ (Model updating)

บุญชม ศรีสะอาด (2549: 104-106) ได้กล่าวถึงการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนั้นอาจกระทำได้ 2 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่น ๆ และผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพ สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้อาจกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรนั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญและการศึกษาค้นคว้า ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยอาจคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นมาก่อนแล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบหรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัวแล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญประกอบขึ้นเป็นโครงสร้างของรูปแบบก็ได้ หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้อยู่ที่การเลือกเฟ้นองค์ประกอบ ในรูปแบบ(ตัวแปร หรือกิจกรรม) เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ผู้วิจัยควรกำหนดหลักการในการพัฒนารูปแบบอย่างชัดเจน เช่น เป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อนสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย ตัวแปรในรูปแบบมีน้อยตัวแต่สามารถอธิบายผลได้มาก ในการวิจัยบางเรื่องจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

2. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากได้พัฒนารูปแบบในขั้นต้นแล้วจำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้น ถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบของผู้อื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้วหรือแม้กระทั่งได้รับการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐานซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ บางครั้งจึงใช้คำว่าทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ

สมาน อัสวภูมิ (2550: 64) ชี้ให้เห็นว่า ในการวิจัยพัฒนารูปแบบนั้น อาจจะสื่อความให้เข้าใจว่าเป็นการวิจัยและพัฒนา หรือ Research and Development (R&D) ซึ่งมีหลากหลายแนวคิดและแนวปฏิบัติ ความจริงการพัฒนารูปแบบอาจจะใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาในการดำเนินงานก็ได้ แต่การพัฒนารูปแบบบางรูปแบบอาจจะมีข้อจำกัดและมีเงื่อนไขบางประการที่ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบได้ จึงเสนอแนวทางในการพัฒนางานอย่างมีรูปแบบโดยใช้วิธีการวิจัยเป็นเครื่องมือ กล่าวคือ ผู้วิจัยควรเริ่มต้นจากสร้างสรรค์แนวทางในการพัฒนางานโดยใช้วิธีการวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนางานดังกล่าวเพื่อให้ผลงานที่ได้เป็นผลงานที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานได้จริง จึงเรียกแนวคิดนี้ว่า “การวิจัยพัฒนารูปแบบ (Research-based model development หรือ REBMOD)” ซึ่งมีแนวปฏิบัติพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การกำหนดขอบเขตและสาระของรูปแบบต้นร่าง ในการกำหนดขอบเขต และสาระของรูปแบบ เป็นขั้นตอนแรกในการคิดค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาในการดำเนินงาน ซึ่งผู้วิจัยอาจจะเริ่มต้นจากการทบทวนสภาพปัญหาและประสบการณ์ที่พบในการทำงาน หรือศึกษารายงานการดำเนินงานของหน่วยงาน หรืองานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นฐานในการออกแบบรูปแบบจำนวนหนึ่งเป็นเบื้องต้นก่อนก็ได้ เสร็จแล้วให้พิจารณาว่าเราจะแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร มีรูปแบบในการดำเนินงานเป็นอย่างไร โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์และหลักการต้นร่างเท่าที่สามารถทำได้ในช่วงนั้นเป็นสำคัญ

2. ทบทวนวรรณกรรมและปรับปรุงรูปแบบต้นร่าง หลังจากได้ต้นร่างรูปแบบ ตามขั้นตอนที่หนึ่งแล้ว ผู้วิจัยควรได้มีการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบแนวคิดและรูปแบบต้นร่างว่ามีส่วนใดที่ยังต้องปรับปรุงแก้ไข ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยอาจจะปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิหรือแม้แต่จะใช้วิธีการระดมสมองแบบ Focus group เพื่อปรับปรุงรูปแบบต้นร่างตามแนวคิด ทฤษฎีที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติม เสร็จแล้วให้ดำเนินการออกแบบวิธีการและเครื่องมือในการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา หรือในกรณีที่จะพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย ขั้นตอนก็คือการสร้างเครื่องมือทำเดลฟายตามรูปแบบต้นร่าง นั่นเอง

3. ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาตามกรอบแนวคิดของรูปแบบต้นร่าง การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาตามกรอบแนวคิดของรูปแบบต้นร่าง เป็นขั้นตอนในการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่ ของการดำเนินงานในเรื่องที่พัฒนารูปแบบ เพื่อทราบสภาพปัจจุบันปัญหาในการดำเนินงานนั้น ๆ ตามกรอบแนวคิดของรูปแบบซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลไปใช้ในการออกแบบรูปแบบในขั้นตอนต่อไป ส่วนในกรณีการพัฒนารูปแบบโดยเทคนิคเดลฟายนั่น ขั้นตอนก็คือการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาตามกรอบแนวคิดของรูปแบบต้นร่างโดยผ่านประสบการณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งโดยทั่วไปมักจะดำเนินการ 3 รอบ เสร็จแล้วผู้วิจัยก็จะนำข้อมูลที่ได้จากการทำเดลฟายไปใช้ในการออกรูปแบบต่อไป แต่หลายครั้งจะพบว่าผู้วิจัยพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายมักจะจบลงด้วยการสรุปผลการทำเดลฟายเท่านั้น จึงเป็นเพียงข้อมูลตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งยังไม่เป็นรูปแบบแต่อย่างใด

4. การออกแบบรูปแบบ หลังจากได้ข้อมูลที่ดำเนินการไปในขั้นตอนที่สามแล้ว ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลที่ได้มาเป็นมาตรฐานในการออกแบบรูปแบบใหม่ โดยการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนรูปแบบต้นร่างที่ดำเนินการไปแล้วในขั้นตอนที่หนึ่งหรือสองใหม่ รวมทั้งการขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีประสบการณ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ในกรณีการทำวิทยานิพนธ์) หรือการศึกษาวเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบกับหลักการ ทฤษฎี และวัตถุประสงค์ของรูปแบบก่อนนำไปตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบตามวิธีการและเครื่องมือที่ผู้วิจัยออกแบบไว้

5. การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ ขั้นตอนสุดท้ายในการพัฒนารูปแบบ คือการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการตามที่ออกแบบแล้วไว้ในขั้นตอนที่ 4 ซึ่งโดยทั่วไปอาจจะ

เลือกวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้ ตามความเหมาะสมของรูปแบบ เวลา และงบประมาณในการดำเนินการ ดังนี้

5.1 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิโดยผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบที่พัฒนาขึ้นต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 15-20 คน พร้อมกับแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ตลอดจนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่าง ๆ

5.2 ตรวจสอบโดยการประชุมสัมมนา โดยผู้วิจัยจัดประชุมสัมมนาบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่ง แล้วนำเสนอรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เสร็จแล้วให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาวิพากษ์ ประเมินรูปแบบทั้งในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้และให้ข้อเสนอแนะต่อไป

5.3 ตรวจสอบโดยการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นในสภาพจริง หรือเหตุการณ์จำลองตามแบบแผนที่ออกแบบไว้ เพื่อสังเกต รวบรวมข้อมูลและความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบต่อไปหลังจากได้ข้อมูลจากการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยควรได้ดำเนินการปรับปรุงรูปแบบเพิ่มเติม พร้อมกับสรุปข้อมูล ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่เห็นว่าสำคัญต่อรูปแบบและการนำรูปแบบไปใช้ต่อไป

อุทัย บุญประเสริฐ (2546: 24) กล่าวว่า การพัฒนาแบบจำลองโดยทั่วไป อาจแบ่งเป็น 2 ตอน ที่สำคัญ คือการสร้างแบบจำลอง และการหาความตรงของแบบจำลอง และขั้นตอนการดำเนินงานในรายละเอียดที่สำคัญโดยทั่วไปมักจะแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การศึกษาสภาพระบบและสภาพแวดล้อมของระบบปัจจุบัน (การวิเคราะห์เพื่อความเข้าใจระบบปัจจุบันให้แน่ชัด ให้ชัดเจน)
2. การค้นหาและระบุปัญหาและความต้องการอันจำเป็น (Needs) ของระบบปัจจุบันหาว่าควรปรับปรุงและแก้ไข หรือพัฒนาอะไร)
3. จัดสร้าง จัดทำแบบจำลอง ออกแบบจำลอง หรือเสนอแบบจำลองที่เป็นทางเลือก (Alternative model) สำหรับการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา
4. ทดสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการปฏิบัติ และการยอมรับโดยเฉพาะของคณะผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. รับต้นฉบับเป็นแบบจำลองฉบับสมบูรณ์ที่เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติ

Willer (1986: 83) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้าง (Construct) และ 2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ

ชนกนารถ ชื่นเชย (2550: 32) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) วิเคราะห์ และสังเคราะห์รูปแบบการศึกษาต่อเนื่องสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย ที่

เกี่ยวข้อง 2) การนำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อพัฒนาเป็นกรอบ ของรูปแบบ ในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3) การศึกษาความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันอุดมศึกษา 19 คน โดยใช้เทคนิคเดล ฟาย และ 4) การตรวจสอบประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการสำรวจ ความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันศึกษาเอกชนเกี่ยวกับความเหมาะสม ขององค์ประกอบของรูปแบบ การจัดการศึกษาต่อเนื่อง หลังจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่ พัฒนาขึ้น

พรจันท์ พรศักดิ์กุล (2550: 2) ได้ศึกษาเรื่อง “รูปแบบกระบวนการงบประมาณแบบใช้ โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดย ดำเนินการสร้าง 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการงบประมาณ 2) การศึกษากระบวนการงบประมาณและการมีส่วนร่วมในกระบวนการงบประมาณของสถานศึกษา ที่ ดำเนินงานในปัจจุบัน โดยสอบถามจากผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่ รับผิดชอบงานงบประมาณ วิเคราะห์เอกสารงบประมาณของโรงเรียน และสอบถามความคิดเห็นของ ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา 3) การจัดทำร่าง รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4) การประเมินความ เหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบโดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5) การปรับปรุงรูปแบบและ นำเสนอรูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553: 12) ได้ศึกษาเอกสารและสรุปได้ว่าแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนาารูปแบบ ผู้วิจัยต้องสร้างและพัฒนาารูปแบบเป็นรูปแบบ ตามสมมติฐาน (Hypothesis model) โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมี การศึกษารายกรณีหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้น ได้เป็นอย่างดี จะนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบ และตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปร เหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบ มีขั้นตอนดังนี้ 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย 2) การศึกษาจากบริบทจริงในขั้นตอนนี้ อาจจะทำดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้ 2.1) การศึกษาสภาพและ ปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงานโดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) อาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ สอดถามกลุ่ม เป็นต้น 2.2) การศึกษารายกรณี (Case study) หรือพหุกรณี เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศในการพัฒนาารูปแบบ 2.3) การศึกษาข้อมูลจาก ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ อาจใช้การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น 3) การจัดทำรูปแบบ

ผู้วิจัยอาจใช้ข้อมูล 2.1 และ 2.2 มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัย เพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบมีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ การเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริง จะทำให้ทราบอิทธิพลและความสำคัญขององค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ในรูปแบบการทดสอบรูปแบบอาจทำใน 4 ลักษณะ ดังนี้

1) การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย The Joint committee on standards of education evaluation ภายใต้การดำเนินงานของ Stufflebeam และคณะได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน สอดคล้องกันกับ สุวิมล ว่องวานิช (2549: 54-56) นำเสนอไว้ดังนี้

1.1) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasible standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง

1.2) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility standards) เป็นการประเมินสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ

1.3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้งในด้านกฎหมาย และศีลธรรมจรรยา

1.4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

2) การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การทดสอบรูปแบบในบางเรื่องไม่สามารถกระทำได้โดยข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการประเมินค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ หรือการทดสอบรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติ แต่งานวิจัยบางเรื่องนั้นต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าได้ตัวเลข แล้วนำมาสรุป

Eisner (1976: 192-193) ได้เสนอแนะแนวคิดการทดสอบและการประเมินรูปแบบ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1) การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นการวิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจแต่อาจจะผสมผสานกับปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยตามวิจารณ์ญาณ ของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุป เกี่ยวกับข้อคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของสิ่งที่จะประเมิน แต่อาจจะผสมผสานกับปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจารณ์ญาณของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2) รูปแบบการประเมินที่เป็นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินโดยพัฒนามาจากแบบการวิจารณ์งานศิลปะ (Art criticism) ที่มีความละเอียดอ่อน ลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องมือวัดใด ๆ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง แนวคิดนี้ได้นำมาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเป็นองค์ความรู้เฉพาะสาขา ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริง ๆ จึงจะทราบและเข้าใจอย่างแท้จริง ในวงการศึกษานิยมใช้รูปแบบนี้ มาใช้เรื่องความต้องการ ลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะ

3) รูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องในการประเมินโดย ให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒินั้น เทียบธรรม และมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้นจะเกิดจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

4) รูปแบบที่ยอมให้มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอัธยาศัย และความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะนำพิจารณาการบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

5) การทดสอบรูปแบบ โดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องนิยมใช้กับการพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบตามเทคนิคเดลฟายแล้วผู้วิจัยจะนำรูปแบบในรอบสุดท้ายมาจัดทำเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

6) การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้รูปแบบ ผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินการตามกิจกรรมอย่างครบถ้วน ผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบจากการประเมิน มาปรับปรุงรูปแบบต่อไป

สรุปได้ว่า ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งการพัฒนา รูปแบบออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบและตรวจสอบรูปแบบ โดยวิธีการสัมมนา อิงผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบ โดยการประเมินประเมินด้านความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ และขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบ แบ่งได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการสำรวจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์การออกแบบและการตรวจสอบ

ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)

ความหมายของการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) เป็นทฤษฎีที่เสนอหลักการสำคัญของการอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตนเอง โดยให้ได้รับการท้าทายต่อโลกทัศน์ของตนเอง และในที่สุดก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบคุณค่าและโลกทัศน์โดยประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นมีแนวคิดที่เน้นทั้งความเป็นปัจเจกนั้นนำเสนอโดย Maslow ที่มีหลักการสำคัญอยู่ที่การเน้นการเปลี่ยนแปลงระดับตัวบุคคลในขณะที่ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงเน้นสังคมนั้นนำเสนอโดย Paulo Freire โดยจะเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงระดับสังคม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการเปลี่ยนแปลงทั้งสองระดับนี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของนักวิชาการอีกหลายท่าน ดังนี้

Taylor (2000) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของบุคคลจากภายในมีสาเหตุมาจากการเรียนรู้โดยหลักการสำคัญของการเปลี่ยนแปลงจากภายในอันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งมี 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ (Belief) การเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์ (Concept) และการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ อารมณ์ และความรู้สึก (Emotion)

O'Sullivan (2003) กล่าวว่า การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงเป็นการเรียนรู้ของบุคคลที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางความคิด อารมณ์ และความรู้สึก โดยการเปลี่ยนแปลงของบุคคลมาจากการที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในตนเอง จากการวิเคราะห์ประสบการณ์ร่วมกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ รวมถึงความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับบุคคล และบริบทของชุมชนและสังคม ทางเลือกหรือทางออกของบุคคลจากสภาพที่เป็นปัญหา และการตัดสินใจเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่มีความเหมาะสมของบุคคล

King (2005) กล่าวว่า การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงเป็นการเรียนรู้บนพื้นฐานกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลจากปฏิสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างบุคคลและสังคม การตีความและการแปลความหมายจากความขัดแย้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก การเปลี่ยนแปลงจากปัญหาหรือความไม่พึงพอใจในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่

จารุพรรณ กุลดิลก (2552) ได้กล่าวถึง กระแสการศึกษาทั่วโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเข้าใจใหม่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะเข้าใจคุณค่าด้านในของมนุษย์ โดยเฉพาะในตนเองอันเป็นที่มาของ การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ที่เน้นการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเข้าใจใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นได้จากความพร้อมด้วยเหตุปัจจัยของแต่ละคนอย่างเป็นธรรมชาติ

จุมล พลภักชีวิน (2552) กล่าวถึง การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงว่า เป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานอย่างลึกซึ้ง ทั้งการเปลี่ยนแปลงภายในตนการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร และการเปลี่ยนแปลงภายในสังคม

วิจารณ์ พานิช (2558) กล่าวว่า การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงหมายถึง การเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงกรอบความคิดที่มีปัญหาหรือยังไม่ลงตัวโดยทำให้ครอบคลุมมากขึ้น แยกแยะมากขึ้นผ่านการใคร่ครวญไตร่ตรองมากขึ้น เปิดกว้างมากขึ้น และมีพื้นฐานทางอารมณ์ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัตเรื่อยไป ซึ่งกลไกการเรียนรู้นั้นประกอบด้วยทบทวนความรู้เดิม เรียนรู้ความหมายใหม่ เปลี่ยนแปลงความหมายเดิมและเปลี่ยนแปลงกรอบของการให้ความหมาย

แนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้งการเปลี่ยนแปลงในระดับตัวบุคคลและระดับสังคม โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากกระบวนการทางความคิด ความเชื่อตลอดจนกระบวนการทางความรู้สึกและอารมณ์ ซึ่งในการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงจากประสบการณ์ของปัจเจกบุคคล จึงได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานแนวคิดของแจ๊ค มาสิโรว์ (Jack Mezirow) ดังนี้

แนวคิดของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้เริ่มใช้ใน ปี ค.ศ. 1978 โดย แจ๊ค เมสิโรว์ (Jack Mezirow) แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ซึ่งเมสิโรว์ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ว่าหมายถึง การเรียนรู้ที่เปลี่ยนกรอบการอ้างอิง (frame of reference) เดิมที่ไม่ชัดเจน ไปสู่กรอบการอ้างอิงที่ใหญ่ขึ้น กว้างขึ้น ลึกซึ้ง สามารถแยกแยะความแตกต่างได้ สามารถสะท้อนและนำเสนอภาพความรู้สึกนึกคิดได้มากขึ้น รวมถึงรู้สึกว่าการรอบนี้สามารถรับกับการเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้นและถูกต้องมากขึ้น (Mezirow, 2003) ตลอดจนมีความพร้อมทางอารมณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงได้ และสามารถใคร่ครวญได้ดีขึ้น ทำให้เรามีความเชื่อและทัศนคติที่เป็นจริง และชี้้นำการกระทำที่เหมาะสมขึ้น (Mazirow, 2000) กรอบอ้างอิงจึงเป็นโครงสร้างของความเชื่อเบื้องต้นของบุคคล (Structure of Assumptions) เป็นตัวกำหนดกรอบการคิดของบุคคลและเมื่อกรอบความคิดเป็นเช่นใด แนวทางการกระทำก็จะเป็นเช่นนั้น ทฤษฎีนี้จึงเกี่ยวข้องและครอบคลุมกับการมีมโนภาพแห่งตนเชิงบวกและเห็นคุณค่าของตนเอง หัวใจของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงนี้อยู่ที่การเรียนรู้ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ต้องเป็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากภายในและเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีคุณค่าซึ่งทำให้บุคคลเลือกที่ตัดสินใจในตนเอง ทฤษฎีอ้างอิงหลายทฤษฎีได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อบุคคลหนึ่งว่าเกิดขึ้นเมื่อได้รับการเรียนรู้และการตีความโดยใช้เหตุผล สะท้อนกลับเชิงวิพากษ์และการอภิปรายเชิงเหตุผล (Taylor, 1998) การเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของ Maslow (2000) กล่าวว่า การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงจากภายในที่จะนำไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการกระทำของบุคคลมีขั้นตอนและกระบวนการสำคัญ 3 ประการ คือ

1) การตระหนักถึงปัญหาและความต้องการของบุคคลที่เกิดจากความไม่แน่ใจ ลังเลใจในการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมหรือความแปลกแยกของบุคคล (Disorienting dilemma) และนำไปสู่การตีความ (Interpret) ประสบการณ์เพื่อทบทวนกรอบความคิดและความเชื่อ (frame of reference) ที่บุคคลยึดถือในบริบทหรือสภาพการณ์ที่เป็นอยู่

2) การคิดวิเคราะห์และประเมินค่า (Critical reflective) ที่จะนำบุคคลไปสู่กรอบความคิดและความเชื่อใหม่ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

3) การเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความเข้าใจจากภายในของบุคคล (Making sense) และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอย่างถาวร

แนวคิดการเรียนรู้เพื่อสู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) มีฐานคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) และเป็นทฤษฎีที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ (adult learning) สามารถเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะภายในตน ที่อยู่บนพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงมุมมองและความหมายต่อโลกและชีวิต ซึ่งมีพัฒนาการมาจากแนวคิดสำคัญ 2 แนวคิด ประกอบด้วย แนวคิดแรกคือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Theory of social knowledge)(Habermas, 1971 อ้างใน พงศ์รัชตวัช วิวังสุ, 2555) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ผู้ใหญ่มีอิทธิพลมาจากบริบททางสังคม (Social context) ของแต่ละบุคคล โดยการเรียนรู้บนพื้นฐานของแนวความคิดเกี่ยวกับความมีเหตุผล (The concept of rational) ที่จำเป็นจะต้องอาศัยกระบวนการสื่อสารประสบการณ์หรือการถกเถียงเชิงเหตุผล (Argumentation) เพื่อนำบุคคลไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงจากภายในซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ (Technical: to learn a skill) การเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ (Communicative: understand knowledge) และการเรียนรู้เพื่อการหลุดพ้นหรือการเปลี่ยนแปลงจากภายใน (Emancipatory: to bring about change) สำหรับแนวคิดที่สองคือ ทฤษฎีการพัฒนามโนธรรมสำนึก (Freire's concept of conscientization) (Freire, 1985 อ้างใน พงศ์รัชตวัช วิวังสุ, 2555) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนามโนธรรมสำนึกของผู้ใหญ่ โดยเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นในกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความจริง (Conscientization) ในสภาพสังคมที่เป็นอยู่ของบุคคลผ่านการวิเคราะห์จากปัญหาที่เกิดขึ้นของบุคคล (Action reflection) และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Intersubjectivity) รวมถึงการกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการค้นหาความจริง (Co-intentionally)

ภาพ 2 สาระสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

การสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตามภาพ สรุปหลักการได้ว่าเป็นการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากภายในของบุคคล โดยการปรับเปลี่ยนกรอบความคิด จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีการปรับกรอบความคิดที่เคยยึดมั่น เชื้อมั่นที่มีต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว ในแง่มุมที่ต่างไปจากเดิมกับการปฏิบัติของตนเอง โดยการเรียนรู้จากการตระหนักถึงปัญหาการแลกเปลี่ยนด้วยการวิพากษ์เชิงวิเคราะห์ประสบการณ์ การตีความประสบการณ์เพื่อทบทวนกรอบความคิดและความเชื่อที่ยึดถือ อีกทั้งการใคร่ครวญเพื่อตรวจสอบและทบทวนสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และการสนทนาเชิงเหตุผลเพื่อเกิดความเข้าใจและค้นหาข้อสรุปเพื่อการเปลี่ยนแปลงและใช้เป็นแนวปฏิบัติใหม่ต่อไป

องค์ประกอบของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงนี้ประกอบด้วย องค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้เพื่อการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิงตามทัศนะของเมสิโรว์ (Taylor, 1998) ได้แก่

1) ประสบการณ์ (Experience) เมสิโรว์มองว่า ประสบการณ์เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดความเชื่อของบุคคล การเรียนรู้เป็นผลมาจากการที่บุคคลเข้าใจในประสบการณ์เดิมที่บุคคลย้อนกลับไปสังเกตหรือทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้น และนำสิ่งที่เกิดขึ้นหรือประสบการณ์เดิมดังกล่าวกลับมาคิดพิจารณาไตร่ตรองร่วมกัน ทำให้เกิดความคิดรวบยอดหรือสมมติฐานต่างๆ ในสิ่งที่ผ่านมาและนำความคิดหรือสมมติฐานดังกล่าวไปทดลองหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ดังนั้นการเรียนรู้โดยการใช้ประสบการณ์ผ่านการทบทวนประสบการณ์ (Reflection) และนำไปสู่การกระทำ (Action) ที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล ซึ่งการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์ผ่านการสื่อสารหรือการถกเถียงเชิงเหตุผล (Dialogue) ที่เกิดจากกิจกรรมกลุ่มจะทำให้บุคคลสามารถสะท้อนความคิด (Reflective) และนำไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองได้อย่างรวดเร็ว

2) การใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reflection) เมสิโรว์ ถือว่าการใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณเป็นหัวใจในกระบวนการของการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิงหรือกระบวนการทัศน์ และมีความสำคัญทั้งในกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการปฏิบัติ หรือการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา และการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร การตีความ และแปลความหมายที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร Marriem (2004) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

2.1) เป็นการตรวจสอบสถานการณ์หรือการทบทวนสภาพการณ์ที่สร้างความไม่พึงพอใจและสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (Content reflection)

2.2) เป็นการตรวจสอบปัญหาและการหาแนวทางหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหจากสภาพการณ์ที่เป็นจริงของบุคคล (Process reflection)

2.3) เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้วยการสื่อสารระหว่างบุคคล การเสวนาหรือการอภิปรายหรือการถกเถียงเชิงเหตุผล (Dialogue) เพื่อทำความเข้าใจและค้นหาข้อสรุปของปัญหาที่จะ

นำไปสู่การหลุดพ้นจากสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาที่เป็นอยู่ของบุคคล (Critical reflection or Premise reflection)

3) การสนทนาเชิงเหตุผล (Rational discourse) เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนกรอบอ้างอิง เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อสร้างหรือพัฒนากรอบความคิดความเชื่อจากการตีความของบุคคลในการพัฒนาพฤติกรรมที่เป็นบวกและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวจะเป็นผลจากการสนทนาที่ทำให้บุคคลเข้าใจในข้อเท็จจริง มีเจตคติที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง มีทักษะที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถที่นำมาประยุกต์ใช้กับตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการสนทนาเชิงเหตุผลเป็นรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน สำหรับการสนทนาเชิงเหตุผลดังกล่าวนี้ เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคลด้วยวิธีการสนทนา (dialogue) ซึ่งเป็นการสนทนาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้การฟังอย่างลึกซึ้ง ฟังผู้อื่นเพื่อให้เข้าใจตนเอง และให้ความเคารพในผู้อื่นด้วยการไม่ตัดสิน วิศิษฐ์ วังวิญญู (มปป.) กล่าวว่า ผลที่ได้จากการพูดคุยคือ การเกิดการตัดสินใจหรือการตีความอย่างใหม่ รวมถึงเห็นมุมมอง ความเชื่อ และการให้เหตุผลที่มีความถูกต้องและครอบคลุมมากกว่าเดิม นำไปสู่การเป็นตัวของตัวเองที่เข้มแข็ง ปัจจัยที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการสนทนาเชิงวิพากษ์คือ การมี "วุฒิภาวะทางอารมณ์" นั่นก็คือทักษะการสื่อสารและทักษะทางสังคมนั่นเอง

ดังนั้น เมื่อบุคคลสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ แล้วกลับมาใคร่ครวญเกี่ยวกับตนเองอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถสนทนาเชิงเหตุผลอย่างมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ก็จะสามารถทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนะ แบบแผนการให้ความหมาย จนนำไปสู่การเปลี่ยนกรอบอ้างอิงจากเดิมไปสู่กรอบอ้างอิงใหม่

ขั้นตอนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

Mazirow (2000) กล่าวถึง การเรียนรู้โดยการปรับเปลี่ยนมโนทัศน์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลปรับเปลี่ยนกรอบแนวความคิดเดิมที่เคยยึดถือมาไปเป็นมโนทัศน์ใหม่ที่มีความครอบคลุมกว่าเดิมซึ่งกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงกรอบอ้างอิงเดิมนั้นอยู่ภายใต้กระบวนการเรียนรู้ 10 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1) การเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามมุมมองเดิมของตน (Disorienting dilemma) เป็นขั้นตอนแรกของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยมองว่าการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เริ่มต้นได้เป็นอย่างดีเมื่อต้องเผชิญกับความยุ่งยากในชีวิตหรือการเกิดความสับสน ซึ่งในขณะที่เริ่มนั้นกระบวนการเรียนรู้จะตามมาได้ง่ายส่งผลให้สามารถเผชิญปัญหาอุปสรรคต่างๆ ได้

2) การตรวจสอบตนเอง (Self-examination) เป็นการตรวจสอบกรอบความคิดความเชื่อของตนเอง การยึดถือปฏิบัติของตนเอง เพื่อสร้างความเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสัมพันธ์ของ

ตนเองกับสังคมรอบข้างและมุมมองของตนเองที่มีต่อโลก ซึ่งกระบวนการตรวจสอบตนเองนี้ทำให้เห็นภาพระบบความคิดของตนเองซึ่งเป็นระบบภายในที่แสดงออกสู่ภายนอก

3) การประเมินตนเองอย่างมีวิจารณญาณ (Critical assessment) เป็นการประเมินความเชื่อเบื้องต้นของตนเอง (assumption) และเป็นการประเมินตนเองภายหลังจากการตรวจสอบตนเองด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ความเชื่อเบื้องต้น ซึ่งกรอบความเชื่อเบื้องต้นนั้นเป็นตัวกำหนดมุมมองและทัศนคติส่วนบุคคล

4) การยอมรับร่วมกันในประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน (Recognition that others have shared similar transformations) จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้มีการติดสื่อสารกับบุคคลอื่น และพบความสัมพันธ์ระหว่างความไม่พอใจกับกระบวนการสู่การเปลี่ยนแปลง เช่น การสนทนา การร่วมวิพากษ์สถานการณ์ต่างๆ กับผู้ที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน โดยการใช้ประสบการณ์ปกติที่มีอยู่ในบุคคล นำมาซึ่งความเข้าใจและประสบการณ์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของการสนทนาหรือการวิพากษ์ ซึ่งเชื่อมโยงต่อเนื่องถึงการวางเป้าหมายในการปฏิบัติเพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน

5) การค้นหาทางเลือกในบทบาทใหม่ (Explaining option of new behavior) เป็นขั้นตอนที่ค้นหาบทบาท ความสัมพันธ์ และการปฏิบัติใหม่ โดยเกิดขึ้นจากการเข้าใจถึงการยึดถือปฏิบัติของตนเอง กลุ่ม และสถานการณ์ที่เป็นปัญหา แล้วจึงเกิดการค้นหาทางเลือกใหม่ ความสัมพันธ์ใหม่และการกระทำใหม่เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวทางดำเนินชีวิตที่เคยยึดถือเพื่อความเหมาะสม

6) การวางแผนเพื่อการปฏิบัติ (Planning a course of action) เป็นขั้นตอนการวางแผนเพื่อการกระทำหลังจากการประเมินสถานการณ์และจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

7) การหาความรู้ และทักษะที่ จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามแผน (Knowledge to implement plans) เป็นขั้นตอนการเตรียมพร้อมในด้านองค์ความรู้เพื่อการปฏิบัติ ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มผู้ร่วมปฏิบัติจะเฝ้าหาความรู้และทักษะในการนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย

8) การทดลองปฏิบัติตามแผน (Tryout of the plan) เป็นขั้นตอนของการทดลองปฏิบัติตามแผนหรือทดลองบทบาทใหม่และประเมินผลย้อนกลับ ซึ่งในขณะที่ปฏิบัติการและหลังจากปฏิบัติการนั้นจะมีการติดตามประเมินผลควบคู่ไปด้วย เพื่อปรับเปลี่ยนให้ทันสถานการณ์เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น รวมทั้งเพื่อแสวงหาองค์ความรู้เพิ่มเติมให้เหมาะสมสำหรับการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

9) การสร้างความสามารถและความมั่นใจในบทบาทใหม่ (Building confidence in new ways) เป็นขั้นตอนของการสร้างสมรรถนะและความมั่นใจต่อบทบาทใหม่ เมื่อบุคคลหรือกลุ่มได้ปฏิบัติจนเห็นผลสำเร็จแล้ว ความเชื่อมั่นตนเองต่อกรอบความเชื่อใหม่ ทัศนคติใหม่ กรอบความคิดใหม่และการกระทำใหม่ อีกทั้งความสัมพันธ์กับสังคมรอบข้างหรือผู้เกี่ยวข้องในแนวทางใหม่ที่เกิดขึ้น

10) การบูรณาการจนเป็นวิถีชีวิตใหม่ของตน (Reintegration into life) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการนำโลกทัศน์ใหม่มาเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง หรือการบูรณาการเข้าสู่ชีวิตบนพื้นฐานของ

มุมมองใหม่ เมื่อความเชื่อมั่นได้เกิดขึ้นบุคคลหรือกลุ่มจะผสมผสานสิ่งใหม่เข้าสู่วิถีชีวิตบนพื้นฐานของแนวคิดใหม่ จนเกิดความยั่งยืนในกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้น การกระทำใดๆ ในวิถีชีวิตไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาตนเองหรือสังคม จะมีการทบทวนอย่างรอบคอบเป็นขั้นตอนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความคิด และการปฏิบัติใหม่ได้ในที่สุด

ต่อมา มีการนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลที่จะนำไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงจากภายในของบุคคล ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนสำคัญ คือ (Talor, 2008; Tisdell, 2003; Carter, 2002; Eisen, 2001)

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการรับรู้สถานการณ์ภายในและภายนอกของบุคคลที่นำไปสู่ความต้องการการเปลี่ยนแปลง โดยการเรียนรู้จากการที่บุคคลรับรู้สถานการณ์หรือบริบทเฉพาะที่บุคคลต้องการเปลี่ยนแปลงหรือสภาพการณ์ของความไม่พึงพอใจจากข้อมูลข่าวสาร และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการสื่อสารระหว่างบุคคล

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการทำความเข้าใจความหมายหรือการตีความ การแปลความหมาย และการหาข้อสรุปจากการประมวลข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ของบุคคลมาทำความเข้าใจโดยการตีความ การแปลความหมายและหาข้อสรุปจากการวิเคราะห์และประเมินคุณค่าเพื่อพัฒนาเป็นทางเลือกในการเปลี่ยนแปลงของบุคคล

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการตัดสินใจและการทดลองปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่บุคคลตัดสินใจ และทดลองปฏิบัติจากทางเลือกที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองมาแล้วจากขั้นตอนที่ 1 และ 2

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินผลการทดลองปฏิบัติ เป็นกระบวนการภายหลังจากที่บุคคลได้ทดลองปฏิบัติและพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์หรือบริบทที่เป็นจริงของตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนการยืนยันและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการกระทำเป็นขั้นตอนจากที่บุคคลได้รับผลสะท้อนที่ดีจากการทดลองปฏิบัติ การตรวจสอบและประเมินผล โดยบุคคลจะยึดพฤติกรรมและการกระทำใหม่เป็นพฤติกรรมและการกระทำของตนเอง

บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน

ในการจัดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีบทบาทร่วมกันในการสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ ในบรรยากาศของการศึกษาแบบผู้ใหญ่ ทั้งสองฝ่ายมีหน้าที่ของการสร้างความไว้วางใจ และเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน สร้างความสัมพันธ์ที่อบอุ่น อำนวยความสะดวกซึ่งกันและกัน (Taylor, 2001)

บทบาทของผู้เรียน

เมื่อครูกลายมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน โดยเป้าหมายของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นบรรทัดฐานของสังคม ผู้เรียนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญใน

กระบวนการเรียนรู้และการสร้างสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ (Cranton, 2006 อ้างในวรรณดี สุทธิ นราร, 2560) ผู้เรียนจึงต้องสร้างบรรทัดฐานที่ดีให้เกิดขึ้นในห้องเรียน เช่น ความสุภาพ การยอมรับ นับถือในตัวผู้อื่น ความรับผิดชอบที่จะช่วยให้ผู้อื่นให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องพร้อมและยินดีที่จะ เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นใหม่อย่างมีพลวัตร มีความยืดหยุ่นและมีเป้าหมายที่ช่วยเหลือ เพื่อนๆ ผู้เรียนให้สามารถวิพากษ์ฐานคติของตนเองเพื่อเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ โดยช่วยตั้งคำถาม และเรียนรู้จากการสื่อสาร ผู้เรียนต้องทำงานความคิดเพื่อให้เกิดการสะท้อนผลเป็นเหตุเป็นผลในฐานะ คติ ความเชื่อ ค่านิยม ความคิด ความรู้สึก ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการสร้างบทบาทของการสนทนา ร่วมกัน ตลอดการวิพากษ์ในหมู่ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้จากการสื่อสารการตั้งคำถามจะช่วยให้เกิด โอกาสในการสำรวจเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลผ่านข้อโต้แย้งและทางเลือกจากมุมมอง ซึ่งเป็นการกำกับการเรียนรู้ภายใต้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

บทวิเคราะห์ที่ศษนระยบุคคลต่อองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้

1. Jack Mezirow (2543): บิดาแห่งการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง

Mezirow ให้ทัศนะว่ากระบวนการเรียนรู้ต้องเริ่มจาก Disorienting Dilemma หรือ สถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความลำบากใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (ขั้นที่ 1 และ 3) ซึ่งจะนำไปสู่การ ตรวจสอบตนเองและการวิพากษ์ฐานคติเดิม (ขั้นที่ 7) เขามองว่าหากผู้เรียนไม่ผ่านกระบวนการ สะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ ก็จะไม่สามารถเกิดการปรับเปลี่ยน "กรอบอ้างอิง" จากความกลัว ภาษาอังกฤษไปสู่การยอมรับและบูรณาการมันเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่ได้ (ขั้นที่ 10)

2. Edward Taylor (2551): ผู้เน้นย้ำความสัมพันธ์และอารมณ์

Taylor อธิบายว่า การสื่อสารในห้องเรียน (ขั้นที่ 2) มิใช่เพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูล แต่คือ การสร้าง Relational Learning หรือการเรียนรู้เชิงความสัมพันธ์ เขาเชื่อว่าบรรยากาศที่ปลอดภัย และความเชื่อใจกันในเครือข่ายกัลยาณมิตร (ขั้นที่ 9) คือตัวแปรสำคัญที่ช่วยลดความประหม่า และ ส่งเสริมให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (ขั้นที่ 5) เกิดขึ้นได้อย่างราบรื่นผ่านการสนับสนุนทางอารมณ์

3. Patricia Cranton (2549): ผู้มุ่งเน้นความเป็นตัวตนที่แท้จริง

Cranton ให้ความสำคัญกับ Authenticity หรือการเป็นตัวของตัวเองในการใช้ภาษา เธอ ระบุว่า การประเมินผล (ขั้นที่ 6) และการสร้างความมั่นใจ (ขั้นที่ 8) ต้องมุ่งเน้นไปที่การทำให้ผู้เรียน ค้นพบอัตลักษณ์ของตนเองในภาษาใหม่ ไม่ใช่แค่การลอกเลียนแบบเจ้าของภาษา แต่เป็นการสื่อสารที่ สะท้อนตัวตนที่แท้จริงของผู้เรียนออกมา

4. Stephen Brookfield (2543): นักวิพากษ์อำนาจและอุดมการณ์

Brookfield มองว่าอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษมักเกิดจาก "อุดมการณ์แฝง" เช่น ความ เชื่อว่าภาษาอังกฤษเป็นเรื่องของชนชั้นสูงหรือคนที่เก่งกว่า เขาจึงเน้นการสะท้อนคิด (ขั้นที่ 7) เพื่อให้

ผู้เรียนวิพากษ์และทำลายกำแพงความกลัว (ขั้นที่ 4) ที่เกิดจากโครงสร้างอำนาจในอดีต และปลดปล่อยตนเองให้กล้าใช้ภาษาในฐานะเครื่องมือแห่งเสรีภาพ

5. Nicos Sifakis (2550): นักปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษ

Sifakis เน้นย้ำว่า การบูรณาการภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จำลอง (ขั้นที่ 3) และการเชื่อมโยงทฤษฎี TL (ขั้นที่ 4) ต้องทำเพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากเป้าหมายการพูดให้ "เหมือนเจ้าของภาษา" ไปเป็นการพูดเพื่อ "สร้างความเข้าใจในระดับสากล" (ELF) ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่น (ขั้นที่ 8) ได้อย่างมหาศาล

6. John Dirkx (2549): ผู้นำจินตภาพและจิตวิญญาณสู่การเรียนรู้

Dirkx อธิบายว่า สถานการณ์จำลอง (ขั้นที่ 3) คือการทำ Soul Work หรือการทำงานกับโลกภายใน เขาเชื่อว่าอารมณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกปฏิบัติจะช่วยขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (ขั้นที่ 5) ได้ลึกซึ้งกว่าเหตุผลเพียงอย่างเดียว เพราะมันเป็นการเรียนรู้ที่ผ่านความรู้สึกและประสบการณ์ที่กินใจ

7. Edmund O'Sullivan (2545): ผู้ขยายขอบเขตสู่โลกทัศน์ใหม่

O'Sullivan มองว่าการบูรณาการสู่ชีวิตประจำวัน (ขั้นที่ 10) คือการเปลี่ยนระดับ "จิตสำนึก" ผู้เรียนจะไม่ได้มองภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาเรียน แต่เป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจโลกและสังคมในระดับที่กว้างขวางขึ้น (Cosmological Perspective) ทำให้การเรียนรู้นี้กลายเป็นการเรียนรู้เพื่อความยั่งยืน

8. Robert Kegan (2543): นักพัฒนาการทางจิตปัญญา

Kegan ให้ทัศนะว่าการสร้างความมั่นใจในบทบาทใหม่ (ขั้นที่ 8) คือกระบวนการที่ผู้เรียนย้ายตนเองจาก "การถูกควบคุมด้วยความคิดเดิม" ไปสู่ "การควบคุมความคิดใหม่ด้วยตนเอง" (Self-Authoring Mind) ซึ่งเป็นขั้นตอนสูงสุดของพัฒนาการผู้ใหญ่ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นอิสระ

9. วรณดี สุทธินรากร (2560): ผู้ประยุกต์สู่บริบทไทย

รศ.ดร.วรณดี เน้นว่าในบริบทไทย การปฏิบัติ (ขั้นที่ 1) และการประเมินผล (ขั้นที่ 6) ต้องทำผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่เน้นส่วนร่วม ท่านเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้จริงเมื่อผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างภาษาอังกฤษกับวิถีชีวิตจริงของคนไทย และมีการสะท้อนคิด (ขั้นที่ 7) ร่วมกันในชุมชนนักปฏิบัติ

10. วิศิษฐ์ วัชวิญญู (2551): ผู้บุกเบิกสุนทรียสนทนา

อาจารย์วิศิษฐ์เน้นว่า การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (ขั้นที่ 2) และเครือข่ายกัลยาณมิตร (ขั้นที่ 9) ต้องใช้ Dialogue หรือสุนทรียสนทนา การฟังอย่างลึกซึ้งจะทำให้ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรม (ขั้นที่ 5) ไม่ใช่การบังคับตนเอง แต่เป็นการเลื่อนไหลไปตามธรรมชาติจากความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบของรูปแบบ	Mezirow (2543)	Taylor (2551)	Cranton (2549)	Brookfield (2543)	Sifakis (2550)	Dirkx (2549)	วรรณดี (2560)	วิศิษฐ์ (2551)	ความถี่
ขั้นที่ 1: การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ	/				/	/	/		4
ขั้นที่ 2: การสื่อสารในห้องเรียน		/	/		/			/	4
ขั้นที่ 3: สถานการณ์จำลอง	/	/			/	/	/		5
ขั้นที่ 4: เชื่อมโยงทฤษฎี TL	/	/	/	/	/	/	/	/	4
ขั้นที่ 5: เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	/	/			/	/	/	/	6
ขั้นที่ 6: การประเมินผล	/		/		/		/		4
ขั้นที่ 8: การสร้างความมั่นใจ	/		/				/		3
ขั้นที่ 9: เครือข่ายกัลยาณมิตร		/			/	/			3
ขั้นที่ 10: บุรณการสู่ชีวิตจริง	/							/	2

บทบาทของผู้สอน

Cranton (1996) & Daloz (1999) (อ้างในวรรณดี สุทธิสารกร, 2560) เน้นว่าบทบาทของผู้สอน คือ ความตั้งใจที่จะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง ผู้สอนมีอิทธิพลต่อการสร้างการเปลี่ยนแปลงตามเส้นทางเดินของผู้เรียนในลักษณะของพี่เลี้ยง (Mentor) หรือผู้ที่เปิดประตูสู่การเรียนรู้รวมทั้งเป็นผู้แนะแนวการเดินทางให้กับผู้เรียน สำหรับ Mezirow (1991) ได้อธิบายความแตกต่างระหว่างการสืบทอดถ่ายทอด (Transmission) การดำเนินการ (Transaction) และการสร้างการเปลี่ยนแปลง (Transformation) ไว้ดังนี้ Transmission เป็นการถ่ายทอดความรู้จากครูสู่ นักเรียนส่วน Transaction เป็นการดำเนินการติดต่อที่หมายถึงการตระหนักรู้ในคุณค่าแห่งประสบการณ์ของผู้เรียน และเรียนรู้ที่จะค้นหาประสบการณ์ที่ดีที่สุด รวมทั้งการค้นหา สอบถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการปฏิสังสรรค์กับผู้เรียนคนอื่นๆ แต่ Transformation เป็นการแสวงหาความรู้ที่มุ่งสู่การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง มักมีขอบเขตอยู่ที่การติดต่อสัมพันธ์กับผู้เรียนขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนรู้เห็นอะไรที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้เพียงไรสอดคล้องกับความคิดของ Stephen D. Brookfield (2000) เรียนรู้ที่จะพิจารณาเพื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงภายใต้การตั้งคำถามหรือออกคำสั่งใหม่ว่าบุคคลจะคิดอย่างไร ทำอะไร และ

จะเดินเข้าสู่อาณาจักรของความหมายใหม่ได้อย่างไร อีกด้านหนึ่งของการสะท้อนโดยลำพังไม่เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงจนกว่ากระบวนการจะเดินทางไปสู่การสะท้อนที่ใช้วิจารณ์ญาณการตระหนักรู้และการวิเคราะห์เป็นฐานคติที่รองรับการเดินทางไปสู่ความสำเร็จ

ครูต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างเท่าเทียมกัน กลยุทธ์หนึ่งคือส่งเสริมกระบวนการที่ทำให้สมาชิกกลุ่มได้ทำบทบาทเชื่อมร้อยไปตามทิศทางของการตั้งคำถาม และทำให้มีความมั่นใจในการมีส่วนร่วม ครูต้องส่งเสริมให้มีการตั้งคำถามจากภาพของทัศนคติที่มีต่อโลกที่แตกต่างกัน ครูจำเป็นต้องเป็นผู้ก่อรูปทางความคิดในระหว่างการอภิปราย (Cranton, 2006) บทบาทที่สำคัญของครู คือ การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการคิดที่เป็นอิสระ โดยกำกับให้เกิดการสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณของผู้เรียน และสร้างประสบการณ์ในการสนทนา รวมทั้งสร้างความเป็นไปได้ให้เกิดความคิดที่เป็นอิสระ ครูช่วยให้ผู้เรียนได้มีการประเมินเรื่องราวโดยใช้เหตุผลมากกว่าการยอมรับในกระบวนการทัศน์และโลกทัศน์ตามพื้นฐานความเชื่อของตน บทบาทของครูคือส่งเสริมให้เกิดการค้นหาความรู้ความจริงตลอดเส้นทางของการเรียนรู้ วิธีที่ดีคือ การปะทะสังสรรค์ระหว่างผู้เรียน การทำโครงการกลุ่ม การศึกษารายกรณี การเลียนแบบในสถานการณ์ต่างๆเพื่อการเรียนรู้วิธีการเหล่านี้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงจะช่วยให้ผู้เรียนสำรวจความคิดรวบยอดในบริบทที่ตนดำรงชีวิตอยู่และวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจความรู้ใหม่ บทบาทของผู้เรียนคือสร้างสภาพแวดล้อมสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ดูแลและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนอันเป็นพื้นฐานในหลักการเพื่อกำกับการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ครูมีหน้าที่สนับสนุนบทบาทที่เป็นโมเดลสาธิตความตั้งใจในการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงคือ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริงผลของการเรียนรู้ที่ได้สะท้อนถึงความเป็นมืออาชีพของครู

แนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) นั้นแสดงให้เห็นว่า เป็นแนวคิดในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภายในปัจเจกบุคคลหรือการพัฒนาเพื่อการเปลี่ยนแปลงระดับบุคคล ที่สามารถนำมาเสริมสร้างภาวะครูผู้นำในด้านการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและทัศนคติขึ้นนำการกระทำสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้เหมาะสม โดยผู้วิจัยเชื่อว่าจะทำให้นักศึกษาครูเกิดการแสดงออกของการร่วมกันเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอน ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์ด้วยการพูดคุยสนทนา การสื่อสาร และการรับฟังด้วยความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ประกอบกับการเปลี่ยนมุมมองและมองอย่างเปิดกว้างเพื่อการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่

ทฤษฎีสถานการณ์จำลอง

ความหมายของสถานการณ์จำลอง

โฮลเดน (Holden. 1981: 5) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองเป็นการจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ส่วนมากจะอยู่ในรูปแบบของการแก้ปัญหาครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ควบคุม จะนำของจริงต่างๆมาเป็นสื่อในการกระตุ้น ผู้เข้าร่วมให้ใช้ทักษะของภาษาทุกด้านในการรับข้อมูลพร้อมๆกัน ผู้เข้าร่วมสถานการณ์แต่ละคนจะได้รับบัตรแสดงขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจำเป็นเพิ่มเติม นอกจากนี้ ทุกคนต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง

โจนส (Jones. 1982: 5) สถานการณ์จำลองเป็นเหตุการณ์หนึ่งซึ่งไม่ใช่การสอนโดยครูแต่นักเรียนเป็นผู้เข้าร่วมในเหตุการณ์นั้น และเป็นผู้ที่ทำให้เหตุการณ์นั้นดำเนินต่อไปโดยได้รับมอบหมายหน้าที่ภารกิจในสังคม และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานการณ์นั้นซึ่งต้องมีการแก้ปัญหาและการตัดสินใจร่วมอยู่ด้วย ส่วนครูจะเป็นผู้กำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาจบของสถานการณ์ นอกจากนี้ ครูมี หน้าที่อธิบายรายละเอียดต่างๆ ที่สำคัญในสถานการณ์นั้นกำหนดว่าใครเป็นใคร ใครทำหน้าที่อะไรมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องใดบ้าง

ไสว พิกขาว (2544: 22) ให้ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ พยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มี ความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้ว ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์นั้น

ทิตินา แชนนี (2545: 89) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่สอนใช้ ในการช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งต่างๆที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้นโดยใช้ข้อมูลที่ที่สภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

สุวิทย์ มุลูคำ (2545: 74) ให้ความหมายของการจัด รูปแบบสถานการณ์จำลองว่า เป็นกระบวนการที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นมา ซึ่งสถานการณ์ จำลองนั้น จะมี ลักษณะคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ โดยการมีบทบาท ข้อมูล และกติกาไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจจาก สภาพการณ์ที่เขา กำลังเผชิญอยู่ซึ่งผู้ เรียนจะต้องใช้ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับประกอบกับวิจารณญาณ ของตนเองให้ปฏิบัติหน้าที่ตามสถานการณ์ นั้นให้ดีที่สุด จากความหมายของสถานการณ์จำลองดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า สถานการณ์จำลองหมายถึงการจัดสภาพแวดล้อมโดยจำลองสถานการณ์หรือเลียนแบบสภาพเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนแสดงบทบาท และสามารถคิดตัดสินใจใน

การแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ตนกำลังเผชิญอยู่และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

ความมุ่งหมายในการใช้สถานการณ์จำลอง

เซ (Shay. 1980: 27) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการใช้สถานการณ์จำลองไว้ ดังนี้

1. ใช้ในการสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง (To Break the Ice) เราใช้สถานการณ์จำลองในการแนะนำให้นักเรียนรู้จักซึ่งกันและกันและรู้จักกันมากขึ้นหรือใช้แนะนำวิชาที่เรียนกิจกรรมบางอย่างสามารถใช้ในการสร้างบรรยากาศเลือกใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อจุดมุ่งหมายนี้ควรมีข้อจำกัดเป็นกิจกรรมสั้นๆ ที่ควรจะทำและเสร็จใน 1-2 ชั่วโมงการเรียนการสอนซึ่งช่วยเสริมการมีส่วนร่วมในห้องเรียน

2. เพื่อที่จะบอกความจริง (To Import Facts) สถานการณ์จำลองมักไม่ค่อยใช้เดี่ยว ๆ ในการสอนความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงมีสถานการณ์จำลองมากมายที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการให้ข้อมูลโดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น

3. เพื่อพัฒนาความรู้ให้หนักแน่น (To Develop Empathic Sensitivity) สถานการณ์จำลองส่วนมากถูกออกแบบมาเพื่อที่จะผูกมัดนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่การเลือกความกดดันความรู้สึกขัดแย้งของคนในบทบาทอื่น ๆ ในวัฒนธรรมและเวลาอื่น ๆ สถานการณ์จำลองดังกล่าวจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีสายตาที่กว้างไกลส่งเสริมพัฒนาการรับรู้ที่ถูกต้องมากขึ้นทำให้เข้าใจและมีเหตุผลมากขึ้น

4. เพื่อสำรวจอนาคต (To Explore the Future) ความซับซ้อนและความชอบของสถานการณ์จำลองคอมพิวเตอร์นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการทำนาย แต่สถานการณ์จำลองที่ใช้ในห้องเรียนก็สามารถออกแบบเพื่อทำนายหรือเพิ่มประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอนาคตให้แก่เด็กนักเรียนฉากหรือสถานการณ์ บางอย่างที่จะเกิดขึ้นในอนาคตถูกจำลองอยู่ในแบบจำลองหรือความคิดรวบยอดก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือการวิเคราะห์อนาคต ที่จะเป็นไปได้กิจกรรมเหล่านี้ใช้ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จินตนาการและเพิ่มความสามารถในการที่จะต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงที่ถูกควบคุมสถานการณ์จำลอง ทำให้เกิดความสามารถในการแก้ปัญหามากขึ้นและ มีความสามารถในการจากความมุ่งหมายในการใช้สถานการณ์จำลองดังกล่าวข้างต้นสรุปว่าสถานการณ์การประเมินผลระยะยาวของการกระทำต่างๆ จำลองสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้พบกับสภาพปัญหาและสามารถคิดโดยใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตผู้เรียนได้พัฒนาการทำงานกลุ่มโดยสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองให้รู้จักกันมากขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นและผู้เรียนมีสายตาที่กว้างไกลโดยรับรู้เข้าใจมีเหตุผลและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี

ขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลอง

โจนส์ (Jones, 1983: 3-4) ได้เสนอแนะวิธีการนำสถานการณ์จำลองมาประกอบประกอบการเรียนการสอนซึ่งสามารถดำเนินการได้ตามลำดับดังนี้

1. การเตรียมตัวซึ่งประกอบด้วย การเตรียมตัวในชั้นเรียนและเตรียมตัวที่บ้าน
 - 1.1 การเตรียมตัวในชั้นเรียนครูแนะนำเกี่ยวกับ “สถานการณ์” ในสถานการณ์จำลอง
 - 1.2 การเตรียมตัวที่บ้าน (ก่อนที่จะกิจกรรมสถานการณ์จำลองจะเกิดขึ้น)
2. การจัดกิจกรรมแบบสถานการณ์จำลองซึ่งอาจใช้เวลาตั้งแต่ 1-3 ชั่วโมง
3. การติดตามผลซึ่งประกอบด้วย การติดตามผลทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน
 - 3.1 การติดตามผลที่บ้าน
 - 3.2 การติดตามผลในชั้นเรียนจากขั้นตอนการใช้สถานการณ์จำลองดังกล่าวข้างต้น

สรุปว่าจำลองมี 3 ขั้นตอนคือขั้นเตรียมตัวในชั้นเรียนโดยครูผู้สอนมีการแนะนำสถานการณ์ ขั้นการจัดกิจกรรมผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามแบบสถานการณ์จำลองขั้นติดตามผลทั้งที่บ้านและในชั้นเรียนการใช้สถานการณ์

ลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอน

เกรดเลอร์ (Gredler. 1992: 119-120) ได้จำแนกลักษณะสำคัญของสถานการณ์จำลองสำหรับการฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่าสถานการณ์ นั้นควรเป็นสถานการณ์ที่หลากหลายทั้งนี้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนแต่ละคนอยากสวมบทบาทและเลือกใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่และสร้างสรรค์จากประสบการณ์ตนเองเพื่อแก้ปัญหา และหาข้อสรุปในการแสดงสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยผู้สอนสามารถประเมินความสามารถในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหน้าที่ของภาษามากกว่าหลักไวยากรณ์

สรุปได้ว่าคุณลักษณะของสถานการณ์จำลองที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนคือต้องมีความใกล้เคียงสถานการณ์จริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมอยากสวมบทบาทกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกและแก้ปัญหาอย่างเต็มที่

การสร้างสถานการณ์จำลอง

ทเวลเกอร์ (สุวิทย์มูลคำ 2545: 76-77: อ้างอิงจาก Twelger: 1969) กล่าวถึงการสร้างสถานการณ์จำลองว่าในการออกแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เพื่อการสอนควรพิจารณาถึงเนื้อหาที่ต้องการสอนวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผลดีที่สุด และทำอย่างไรระบบที่ออกแบบจึงจะสมบูรณ์โดยมีลำดับขั้นตอนในการออกแบบสถานการณ์จำลองดังต่อไปนี้

1. วางขอบเขตปัญหาการสอนผู้กำหนดปัญหาจะต้องรู้ให้ลึกซึ้งว่าปัญหาคืออะไรปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีความมุ่งหมายอย่างไรเราอาศัยอะไรเป็นสภาวะแวดล้อมที่จะช่วยให้เข้าใจปัญหา

2. พิจารณาสภาพของระบบที่จะนำมาใช้ในสถานการณ์ผู้ออกแบบต้องพิจารณาว่าจะใช้ผู้เรียนก็คนใช้เครื่องมืออะไรช่วยใช้วิธีการอย่างไรใช้วัสดุอุปกรณ์อะไรหลักการดำเนินงานจะเป็นไปในรูปแบบใดและจะสร้างปรัชญาการสอนแนวใดหรือกล่าวโดยสรุปคือจะต้องคำนึงถึงส่วนประกอบต่างๆที่มีส่วนช่วยในการวางขอบเขตของปัญหาได้เหมาะสมและถูกต้องตามวัตถุประสงค์

3. ปรับสภาพการเข้าสู่ปัญหาเพื่อจะให้ปัญหานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์เราต้องอาศัยสภาพการณ์ที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสมกับปัญหาหรือเลือกวิธีการที่จะช่วยนำปัญหาไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดไว้

4. กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะต้องกำหนดออกมาในรูปของพฤติกรรมที่วัดได้

5. กำหนดเกณฑ์ในการวัดผลเนื่องจากเกณฑ์ในการวัดผลแบบนี้จะต้องใช้วัดพฤติกรรมผู้เรียนจึงต้องสร้างเกณฑ์ออกเป็น 2 แบบคือ

5.1 วัดผลขั้นสุดท้ายในการเรียนรู้

5.2 วัดระดับความสามารถที่เปลี่ยนแปลงไปจำลองได้

6. เสนอผลของสถานการณ์จำลองผลของสถานการณ์จำลองมีข้อได้เปรียบวิธีการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ หลายอย่างคือ

6.1 สามารถสร้างอารมณ์และสร้างทัศนคติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

6.2 สถานการณ์จำลองสามารถรวบรวมพฤติกรรม ที่จะชี้ความสามารถของผู้เรียนและความจำไว้ด้วยกันคือผู้เรียนจะมีพัฒนาการทั้งด้านความจำและพัฒนาขีดความสามารถ

6.3 สถานการณ์จำลองจะช่วยให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมนาน

6.4 ผู้เรียนสามารถเลือกตอบสนองต่อสภาวะการณ์ทางสังคมจากสถานการณ์

6.5 สถานการณ์จำลองจะช่วยปรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนให้เข้ากันได้เป็นอย่างดีและเป็นไปตามต้องการ

6.6 สถานการณ์จำลองจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนไว้ได้ทั้งในการทำแบบฝึกหัดและแม้แต่ในการเรียนเนื้อหาหลายอย่าง

6.7 สถานการณ์จำลองสามารถที่จะชักจูงผู้เรียนให้เข้าสู่พฤติกรรมที่ต้องการ

7. กำหนดชนิดของเครื่องมือที่จะนำมาสร้างในส่วน of สถานการณ์จำลองเช่นใช้เครื่องมือช่วยสอนเกมสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

8. เลือกสื่อหลาย ๆ อย่างเข้ามาใช้เลือกสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเป็นเครื่องมือพัฒนาสถานการณ์จำลอง

9. พัฒนาระบบสถานการณ์จำลองแก้ไขข้อบกพร่องในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้สถานการณ์จำลองสมบูรณ์ที่สุด

10. ทดลองใช้สถานการณ์จำลองเพื่อหาข้อ จำกัด ของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นอาจ ทดลองกับคนกลุ่มเล็กหรือแบบหนึ่งต่อหนึ่งก็ได้จากการสร้างสถานการณ์จำลอง ดังกล่าวข้างต้นสรุป ได้ว่าการสร้างสถานการณ์จำลองเป็นควรพิจารณาถึงเนื้อหาที่ต้องการสอนวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผล ดีที่สุดและทำอย่างไรระบบที่ออกแบบจึงจะสมบูรณ์มีลำดับขั้นตอนจึงจะช่วยให้การสร้างสถานการณ์ จำลองประสบความสำเร็จ

ประโยชน์ของสถานการณ์จำลองครูควรจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพราะ สถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อนักเรียนหลายประการเห็นได้จากที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าว ถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์จำลองเป็นการขยายขอบเขตและความหลากหลายของสถานการณ์เพื่อการ สื่อสารที่นักเรียนฝึกปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมซึ่งนักเรียนจะมีประสบการณ์หลากหลายในการใช้ภาษา

2. สถานการณ์จำลองเป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่กันระหว่างครูกับนักเรียนนักเรียน เป็นฝ่ายผลิตและใช้ภาษาส่วนครูเป็นฝ่ายรับรู้ และสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียนครูใช้สถานการณ์ จำลองเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทที่ได้รับในกระบวนการ เรียนรู้เพราะนักเรียนมีโอกาที่จะสร้างสรรค์ภาษาที่จะใช้ให้เหมาะสมในสถานการณ์

3. สถานการณ์จำลองสามารถเข้าถึงความหลากหลายของทักษะต่างๆในการสื่อสารเช่น กิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนวางแผนการเดินทางไปเที่ยวยังดาวดวงอื่น เพื่อสร้างเมืองใหม่โดยได้ มากกว่าที่จะต้องตอบคำถามของครูเหมือนการทดสอบทั่วไปนักเรียนจะได้รับข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิตบนดวงดาวนั้นโดยแต่ละกลุ่มต้องเลือกบ้านใหม่เองมีการ จำกัด เนื้อที่บนยานอวกาศที่ จะใช้ในการเดินทางนักเรียนจะต้องเลือกว่าจะต้องนำอะไรไปบ้างซึ่งสถานการณ์นี้เปิดโอกาสให้ นักเรียนได้ฝึกทั้งทักษะการอ่านการระดมพลังสมองการเจรจาปรึกษากันและการเขียน

4. สถานการณ์จำลองจะเป็นการขยายจำนวน และชนิดในการสัมผัสกับสถานการณ์ต่างๆที่ น่าสนใจที่เรามีโอกาสได้เจอรวมทั้งสถานการณ์ที่เราจินตนาการด้วยจากประโยชน์ของสถานการณ์ จำลองดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าสถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบและกระบวนการที่ฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จัก คิดแก้ปัญหาเมื่อเผชิญกับสภาพการณ์ต่างๆผู้เรียนได้รับประสบการณ์ซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ทำให้รู้วิธีการแก้ไขปัญหานอกจากนี้สถานการณ์จำลองจูงใจให้นักเรียนประกอบกิจกรรมได้นานและ สามารถเข้าสู่พฤติกรรมที่ต้องการได้

ตาราง 2 องค์ประกอบของสถานการณ์จำลอง

องค์ประกอบสถานการณ์จำลอง	Mezirow (2543)	Taylor (2551)	Cranton (2549)	Brookfield (2543)	Sifakis (2550)	วรรณดี (2560)	Jones (1983)	พิศนา (2545)	ความถี่
1. ขั้นเตรียมการสอน		/	/		/	/	/	/	5
2. ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง	/				/	/	/	/	5
3. ขั้นการเลือกบทบาท					/		/	/	3
4. ขั้นการเล่นในสถานการณ์จำลอง		/			/	/	/	/	5
5. ขั้นการค้นหาคำตอบและทางเลือกใหม่	/	/	/		/	/		/	6
6. ขั้นตรวจสอบฐานคติ	/		/	/					3
7. ขั้นวางแผนปฏิบัติการใหม่	/				/	/			3
8. ขั้นบูรณาการสู่ชีวิตประจำวัน	/		/			/			3

บทสรุปแนวคิดของนักวิชาการรายบุคคล

Mezirow (2543): มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน "กรอบอ้างอิง" (Frame of Reference) ผ่านการสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ที่มีพลังที่สุดเริ่มต้นจากการเผชิญสภาวะลำบากใจที่ทำลายความเชื่อเดิมของผู้เรียน

Taylor (2551): ให้ความสำคัญกับมิติทางอารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเน้นว่าการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ดีในบรรยากาศที่มีความไว้วางใจและการสื่อสารที่เกื้อกูลกัน

Cranton (2549): เน้นการส่งเสริม "ความเป็นตัวตนที่แท้จริง" (Authenticity) ของผู้เรียน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อทำลายอำนาจนิยมในห้องเรียนและสร้างความมั่นใจในตนเองผ่านการสะท้อนคิด

Brookfield (2543): มุ่งเน้นการวิพากษ์อุดมการณ์และอำนาจที่แฝงอยู่ โดยชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงคือการที่ผู้เรียนสามารถปลดปล่อยตนเองจากความเชื่อที่ถูกสังคมหรือวัฒนธรรมหล่อหลอมมาผิดๆ

Sifakis (2550): ประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นการสร้างทัศนคติใหม่ให้ผู้เรียนมองภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารระดับสากลที่เน้นความเข้าใจมากกว่าความเป๊ะทางไวยากรณ์

วรรณดี สุทธิธารกร (2560): เน้นกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการและการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ในบริบทไทย โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงจากภายในสู่การปฏิบัติที่ยั่งยืนในวิถีชีวิตจริง

Jones (1983): ให้ทัศนะว่าสถานการณ์จำลองคือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้เอง โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกที่มอบหมายบทบาทและความรับผิดชอบให้ผู้เรียนตัดสินใจแก้ปัญหา

ทิตินา แคมณี (2545): เน้นกระบวนการสอนที่ให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาทและกติกาที่สะท้อนความจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการตัดสินใจและเห็นผลลัพธ์เสมือนเหตุการณ์จริง

บทบาทของครูผู้สอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญทั้งก่อนและหลังทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองซึ่ง โจนส์ (Jones, 1983:) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนก่อนทำสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. ดูแลและจัดเตรียมสื่อเอกสารต่างๆรวมทั้งควบคุมเรื่องการใช้เวลาในการเตรียมและทำกิจกรรมสถานการณ์จำลอง
2. ไม่รบกวนผู้เรียนแต่ปล่อยให้ผู้เรียนหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเองดังนั้นการจัดกลุ่มผู้เรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้มีระเบียบวินัยมากขึ้น
3. คำนึงถึงและยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเวลาก่อนทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองของนักเรียน
4. จัดลำดับการเตรียมสถานการณ์และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเพื่อมั่นใจว่าผู้เรียนรู้ว่าพวกเขาจะต้องทำอะไรซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดแบ่งหน้าที่ให้แก่ผู้เรียนรับผิดชอบก่อนมีการจัดสถานการณ์

นอกจากนี้โจนส์ (Jones, 1982: 116) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนขณะดำเนินกิจกรรมสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้

1. เรียนรู้พฤติกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียนระหว่างการทำสถานการณ์จำลอง
2. ไม่รบกวนหรือขัดขวางการตัดสินใจและการแสดงออกกริยาท่าทางเช่นการยิ้มการทำหน้าบึ้งของผู้เรียน แต่ต้องเข้าไปให้คำแนะนำเมื่อเกิดความผิดพลาดผู้สอนต้องใช้วิธีที่นุ่มนวลที่สุดโดยการทำท่าทางเพื่อให้นักเรียนที่กำลังทำกิจกรรมไม่รู้ตัว
3. จัดกระบวนการเรียนให้ดำเนินไปด้วยดีโดยวางกิจกรรมไว้ว่าใครนึ่งที่ไหนเวลาใดแจกจ่ายเอกสารตอนไหนและสิ่งสำคัญผู้สอนต้องตระหนักและชัดเจนว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใดยอมรับในการทำกิจกรรมได้หรือไม่รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่าใครทำหรือไม่ทำกิจกรรมเพราะอาจมีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจในเนื้อหาผู้สอนต้องหาแนวทางแก้ไข

4. สังเกตการณ์ในการแก้ปัญหาว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ทั้งกิจกรรมเดี่ยวหรือกลุ่มและต้องมีการปรึกษาสรุปผลหลังการแสดงสถานการณ์หรือสิ่งที่เกี่ยวกับกิจกรรมสถานการณ์จำลองนั้นๆ

สรุปได้ว่าบทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนการสอนและควบคุมการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองให้ดำเนินไปได้ด้วยดีและในบางครั้งผู้สอนอาจเปลี่ยนเป็นผู้เรียนเพื่ออำนวยความสะดวกโดยรวมทำกิจกรรมกับผู้เรียนและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนตัดสินใจในการแสดงกิจกรรมเหล่านั้นด้วยตนเองทั้งหมด

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมแบบผสมผสานตามแนวคิดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาพลศึกษา ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาความสามารถ การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามในรูปแบบ HEC Model นี่เป็นการ จัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีใช้วิชาภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหาภาษา (CL IL) นั้น Coyle (2000) และ Marsh, Majilers, & Hartiala, (2001) ได้เน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีการสร้างความสมดุลของเนื้อหาวิชาที่สอน ฝึกทักษะภาษาที่สอง ไปพร้อมๆ กัน ดังนั้นในส่วนของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC นี้ในส่วนของการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และการวัดการประเมิน จะยึดหลักการต่างๆ จากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) และผู้สอน CLIL นั้นอาจเป็นผู้สอนภาษาที่สอง (a Second language teacher) หรืออาจเป็นผู้สอนรายวิชา (a Subjectteacher) ดังนั้นจึงเป็นความรับผิดชอบเพิ่มเติมของผู้สอนใน CLIL ที่อาจต้องศึกษาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

นอกจากนี้ เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุไว้ว่า องค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการพัฒนา สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ดังนั้นจึงนับได้ว่ารูปแบบของ HEC นี้ได้มีการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของ HEC นี้ จึงได้ศึกษาและนำเสนอถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ด้วย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนพลศึกษาที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางแล้วว่าเน้นการเรียนการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร (Communication approach) ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย

ให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมาย ได้อย่างเหมาะสม(สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540:1) ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้นพ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พ.ศ. 2524 ตลอดจนหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 (กรมวิชาการ , 2533; 2544) มีจุดประสงค์ที่สำคัญให้นักเรียนมีทักษะเบื้องต้นคือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

Johnson and Morrow (1986b; 1986c) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารจะให้นักเรียนสามารถสื่อสาร โดยนักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางเนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) และสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละรูปแบบได้ถูกต้อง

Littlewood (1996: 16 – 17) กล่าวว่า กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใด อย่างหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Weir (1990:14) กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ฝึกไปแล้ว ไปใช้ในชีวิตจริงได้

ดังนั้น กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ที่นักเรียนต้องการที่จะสื่อสาร ขณะที่ใช้ภาษาอยู่นั้นนักเรียนมุ่งความสนใจที่ความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาจึงทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Hyme (1972) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการนำภาษาไปใช้ตามหน้าที่เชิงโครงสร้างอย่างมีความหมายตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม กระบวนการเรียนการสอนควรเป็นไปในลักษณะเพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายโดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างผสมผสานกัน การเรียนการสอนไม่ควรสอนเพียงโครงสร้างทางภาษา นักการศึกษาหลายคนให้ความเห็นว่า ภาษาไม่สามารถแยกออกจากสถานการณ์ในการใช้ได้ จึงเป็นแนวการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสื่อความหมายที่ถูกต้องเหมาะสม ในสถานการณ์ที่เป็นจริงมากกว่าการเน้นด้านไวยากรณ์เชิงโครงสร้างทางภาษาการเรียนการสอนจะเกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อฝึกฝนการใช้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง ความจริงให้มากที่สุด

Littlewoods (1983) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน และ การจัดระเบียบวินัยในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ แต่ยังคงมีผู้สอนจำนวนมากที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อความหมายเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียน เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ด้วยภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ดีกว่าในแง่ของ การจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอน อาจใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้

2. ในการสอนวิชาต่างๆ ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอนทั้งหมดเพื่อให้ ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ทั้งนี้ในประเทศไทยก็ได้เปิดโอกาสให้โรงเรียนต่างๆ อย่าง น้อยจังหวัดละ 1 โรงเรียน จัดการเรียนการสอนแบบโปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program) หรือ โปรแกรมสองภาษา (Bilingual Program) เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาใน สถานการณ์จริงภายในชั้นเรียน

3. การให้ผู้เรียนสนทนากับ ผู้สอน หรือสนทนากันเองเป็นภาษาอังกฤษการสนทนาเป็น การฝึกการสื่อสาร แต่ผู้สอนจะต้องระมัดระวังในการแสดงบทบาทเป็นเพียงแค่ผู้กระตุ้น การสนทนา เท่านั้น และจะต้องจัดหาสื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการสนทนาหรือจัดรูปแบบกิจกรรมการ แก้ปัญหา วิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กันในสังคมทางหนึ่ง แม้จะเป็นเพียงสังคมที่ จำกัดอยู่ในชั้นเรียนหนึ่งๆ เท่านั้น

4. การให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ภาษาอังกฤษ การให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสนำเสนอประสบการณ์หรือปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษโดยกำหนดเป็นหัวข้อเพื่อการสนทนา หรือแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีการจัด สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เป็นบริบททางสังคมทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพการใช้ห้องเรียนเป็นบริบท ทางสังคมมีข้อดีในแง่ที่ให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่ ใกล้ตัว แต่ผู้เรียนก็ควรมีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในบริบทอื่นๆด้วย เพื่อเตรียมการใช้ภาษาในสังคม ภายนอกต่อไป การฝึกอาจทำได้โดยการใช้กิจกรรมประเภทบทบาท

สมมติ สถานการณ์จำลองหรือกิจกรรมการละคร ตามแนวคิดการเรียนการสอนแบบเน้น สถานการณ์ ซึ่งผู้เรียนจะได้มีโอกาสสวมบทบาทอื่นที่นอกเหนือจากในชั้นเรียน เพื่อฝึกการใช้ภาษาใน การสื่อสารในลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มุ่งเน้นวิวัฒนาการความสามารถ ของนักเรียนในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Use of language) และให้ความสำคัญกับความ คล่องแคล่วในการใช้ภาษา (linguistic fluency) โดยให้ความสำคัญกับความถูกต้องของภาษา (linguistic accuracy) นอกจากนี้ วิธีสอนแนวนี้นี้ยังเน้นกิจกรรมแบบฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียง สถานการณ์จริงมากที่สุด เป็นการฝึกแบบทักษะสัมพันธ์หรือทักษะรวม(integrated skills)

หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า วัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งของ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ กิจกรรมในชั้นเรียนที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารขึ้น ซึ่งนักการศึกษาด้านภาษา ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้โดยสรุป ดังนี้

Harmer (2001: 44 – 45) กล่าวว่า หลักในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร จะต้องมามีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. ให้นักเรียนมีความต้องการที่จะสื่อสารคือต้องเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน
2. มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร
3. เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ ขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมความสนใจจะต้องอยู่ที่สาระหรือสิ่งที่สื่อสาร ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดว่าอย่างไร
4. มีความหลากหลายของภาษา กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ
5. ไม่มีการแทรกแซงจาก ผู้สอนในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนไม่ควรแก้ไขภาษาทุกครั้งถึงแม้ว่านักเรียนจะใช้ภาษาหรือออกเสียงผิดพลาดบ้างก็ตาม
6. ไม่ใช้สื่อที่ควบคุมการใช้ภาษา สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะต้องไม่เป็นสื่อที่บังคับหรือควบคุมให้นักเรียนใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

ทั้งนี้จึงสามารถสรุปได้ว่าหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมที่จัดต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความต้องการสื่อสารโดยมุ่ง เนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลาย นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงและเป็นปัจจัยที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดทักษะในการสื่อสารนอกจากนี้ Hedge (2000) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรเริ่มตั้งแต่การเริ่มสอนโครงสร้างหลักเพื่อวางรากฐานของภาษาและประสบการณ์ ในขณะเดียวกัน การสอนเนื้อหาตามหน้าที่ภาษาในการสื่อความหมายก็จะดำเนินไปตามปกติ โดยยึดหลักความถูกต้องในการใช้ภาษาของผู้เรียน ความเหมาะสม กับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วยังเน้น การสื่อสารระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse) คือ การใช้ภาษาที่สัมพันธ์ระหว่างประโยคในข้อความ ฉะนั้นการสอนเนื้อหาตามหน้าที่ภาษาในการสื่อสารจำเป็นต้องมีสัมพันธภาพ (Coherence) และมีความสัมพันธ์ในข้อความ (Cohesion) ทั้งนี้ การสอนที่ยึดการจัดเนื้อหาเชิงสื่อสาร (Functional – Notional Syllabus) ต้องมีหลักในการสอน ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ภาษาในการสื่อความหมาย เช่น การปฏิเสธ การเชิญชวน การแสดงความยินดี เป็นต้น
2. หัวข้อที่กำหนดขึ้นตามหัวเรื่อง อาจประกอบด้วย สถานที่ เวลา สถานการณ์

3. สถานการณ์ทางการใช้ภาษา ภาษาที่ใช้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางสังคม มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาสถานการณ์นี้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและระยะเวลาที่ใช้ภาษาด้วย

4. สไตล์และทำเนียบภาษา (Style and Register) เป็นวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาเพื่อสะท้อนให้รู้ทัศนคติของตน เช่น สุภาพ มีแบบแผน ร่าเริง เป็นต้น

5. บทบาททางด้านสังคม จิตวิทยา หมายถึง ลักษณะของคู่สนทนาว่าเป็นใคร พูดกับใครมีความสัมพันธ์อย่างไร ความรู้สึกในการสนทนา เป็นอย่างไร ปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมีผลต่อภาษาที่ใช้อย่างไร

6. การพูดเสียงสูงต่ำ และเน้นเสียงเพื่อแสดงทัศนคติและอารมณ์

7. การสื่อความหมายที่ไม่ใช่คำ พูด หรือไม่เป็นตัวอักษร แต่เป็นกิริยา ท่าทาง สีหน้า ดวงตา เป็นต้น

ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า การจัดบทเรียนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะที่เด่นชัดดังนี้คือ

1) เน้นหน้าที่ทางภาษา (Functions) และเน้นความหมาย (Semantic) มากกว่าเน้นรูปแบบของภาษา

2) ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse)

3) สนใจภาษาในระดับประโยคหรือสนใจภาษาที่มีบริบท

4) เน้นการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Pragmatic meaning) มากกว่าภาษาที่มีความหมายเชิงอ้างอิง (Referential meaning)

การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร

Bachman (1990: 84-85) ได้เสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ความรู้ความสามารถทางภาษาและความสามารถทางกลวิธีในการใช้ภาษา ต่อมา Bachman และ Palmer (1996: 68) ได้ปรับกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของ Bachman (1990) ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) หมายถึง ข้อมูลที่ได้รับรู้ไว้แล้วและสามารถนำมาใช้ในการสร้างถ้อยคำขึ้นมาใช้หรือตีความถ้อยคำที่ผู้อื่นใช้ ประกอบด้วยความรู้ 2 ประเภทใหญ่ได้แก่

1.1 ความรู้ในการจัดระบบและ เรียบเรียง ประกอบด้วยความรู้ทางไวยากรณ์ซึ่งใช้ในการเรียบเรียงคำพูดหรือประโยค และความรู้เกี่ยวกับข้อความซึ่งใช้ในการเรียบเรียงคำพูดหรือประโยคให้เป็นข้อความ

1.2 ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ เป็นความรู้ ประกอบด้วยความรู้ในเรื่องหน้าที่ของภาษา ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคา ประโยค หรือ ข้อความต่างๆ เพื่อสื่อความหมายตามความ

ประสงค์ของผู้ใช้ภาษา และความรู้ในเรื่องภาษาศาสตร์สังคม เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูด ประโยคและข้อความให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

2. ความรู้ความสามารถทางกลวิธี เป็นความสามารถในการใช้ กระบวนการจัดการในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่อยู่ในระดับสูงกว่าความสามารถทางภาษา ในการใช้นำนั้น ผู้ใช้ภาษา ต้องการความรู้ในเนื้อหาภาษา เนื้อหาที่ต้องการจะสื่อความหมายและความสามารถในการจัดการ คิดหรือนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระบวนการคิดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ การกำหนด จุดมุ่งหมาย การประเมิน ลู่ทาง และการวางแผน ว่าต้องการจะทำอะไร อย่างไร ทำได้ดีแค่ไหน และ จำสิ่งที่มียูมาใช้ให้ได้อย่างไร

Cohen และ Olshtein (1993) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสาร โดยจำแนกความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมออกเป็น 2 ด้านได้แก่

(1) ความสามารถด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural ability) เน้นเรื่องความเหมาะสมของสิ่งที่พูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้

(2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic ability) เน้นวิธีที่จะพูดให้เหมาะสมโดยการเลือกใช้รูป ภาษา (Linguistic forms) เพื่อสื่อความหมายได้เหมาะสมกับ สถานการณ์การสื่อสาร หรือวัตถุประสงค์ในการพูด เช่น การใช้คำพูดเพื่อแสดงความเสียใจในการขอโทษ การใช้คำพูดในการปฏิเสธการเชิญ รวมถึงความเหมาะสมในการใช้ระดับความเป็นแบบแผนของ ภาษาด้วย

1. ทักษะการฟัง นักการศึกษาด้านภาษาได้ให้ความหมายของการฟัง ดังต่อไปนี้

Burns & Joyce (1987: 107) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า หมายถึงกระบวนการรับข่าวสาร (Massage) ที่มากระทบโสตสัมผัสและสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟัง จะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่พูดออกมา ซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึงสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

Underwood (1989: 1) กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและพยายามที่จะทราบ ความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน การที่จะฟังภาษาพูดได้อย่างประสบผลสำเร็จนั้นเราจำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูด พูดออกมาว่ามีความหมายว่าอย่างไร เมื่อผู้พูดใช้คำเฉพาะในวิธีเฉพาะในโอกาสพิเศษที่แตกต่าง กัน เช่น ผู้พูดกล่าวว่า คุณมาสาย ซึ่งอาจจะสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้เช่น ระบุตรงๆ ว่า คุณได้มาสาย หรือ บ่นเพราะเขาต้องคอย หรือ แสดงความแปลกใจเพราะ เขาไม่ได้คาดหวังว่าคุณจะ มาสาย เพราะฉะนั้น ผู้ฟังจำเป็นต้องทำความเข้าใจและตีความหมายขององค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งใช้สื่อ ความหมายกับผู้ฟังด้วย

Rost (1991: 3-4) กล่าวว่า เพื่อที่จะให้คำจำกัดความของการฟังนั้น จะต้องตอบคำถามสองคำถาม กล่าวคือ อะไรคือทักษะที่เป็นองค์ประกอบในการฟังและผู้ฟังจะต้องทำอะไรในเรื่องขององค์ประกอบนั้น เราจะต้องสามารถบอกสิ่งเหล่านี้ได้

- การแยกความแตกต่างระหว่างเสียงต่าง ๆ
- การรู้จักคำ
- การระบุกลุ่มไวยากรณ์ของคำ
- การระบุข้อความและกลุ่มของถ้อยคำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยรวมที่ให้ความหมาย
- การเชื่อมโยงกระตุนทางภาษากับปรัลัษณ์ภาษาศาสตร์ (ทำนองเสียงและการเน้นหนัก)

และไปหาสิ่งที่เป็นอวัจนภาษา ท่าทางและสิ่งที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ เพื่อที่จะสร้างความหมาย

- การใช้ความรู้เดิม (สิ่งที่เรารู้แล้วเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบและบริบท (สิ่งที่ได้พูดไปแล้ว) เพื่อที่จะทำนายและยืนยันความหมาย

- การจำคำและความคิดที่สำคัญ

ความสำเร็จในการฟังเกี่ยวข้องกับการบูรณาการทักษะองค์ประกอบเหล่านี้ ดังนั้นการฟังจึงเป็นเรื่องของการประสานระหว่างทักษะองค์ประกอบ ไม่ใช่องค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง โดยเฉพาะ การรวมของทักษะการรับรู้เหล่านี้ ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะการสังเคราะห์เป็นสิ่งที่เราเรียกว่าเป็นความสามารถในการฟังของบุคคล นอกจากนี้ผู้ฟังต้องมีการตัดสินใจในเวลาขณะนั้น ดังนั้นการฟังจึงเป็นกระบวนการคิด โดยคิดเกี่ยวกับความหมาย

สรุปความหมายของการฟัง คือ การได้ยินโดยมีความตั้งใจที่จะได้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งผู้ฟังจะต้องตีความหมายของผู้พูดและโต้ตอบได้ โดยผู้ฟังจะต้องเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้พูดด้วย

Harmer (2001: 135) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการฟังไว้ว่า

- ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฟังบ่อยๆ และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ช่วยนักเรียนเตรียมตัวที่จะฟัง
- การฟังครั้งเดียวอาจจะไม่เพียงพอ
- ส่งเสริมนักเรียนให้โต้ตอบเนื้อหาเรื่องที่ฟังด้วย ไม่ใช่แค่คำนึงถึงตัวภาษา
- ขั้นตอนการฟังที่แตกต่างกัน ย่อมต้องการภาระงานการฟังที่แตกต่างกัน
- ผู้สอนที่ดีต้องนำบทสำหรับฝึกฟังไปใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด

Rost (1991: 7) ได้ให้หลักสำหรับการพัฒนาความสามารถในการฟัง ไว้ดังนี้

- ความสามารถในการฟังพัฒนาโดยการมีปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว (face-to-face interaction)
- การฟังพัฒนาโดยการให้ความสนใจต่อความหมายและความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ และเนื้อหาที่สำคัญของภาษาเป้าหมาย
- ความสามารถในการฟังพัฒนาโดยการทำงานในกิจกรรมแบบเน้นความเข้าใจ (Comprehension activities)

2. ทักษะการพูด นักการศึกษาด้านภาษาได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้ Valette (1997: 120) ให้ความหมาย ของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นการพูดตามหน้าที่ของ ภาษา กล่าวคือ เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสาร และการที่จะเป็นผู้ที่มีความสามารถ ในการพูดอยู่ในระดับดีมากที่สุด ผู้พูดต้องสามารถเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย”

Searle (1978: 86) กล่าวถึง ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “การกล่าวคำพูดที่ เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามสถานการณ์ในการสื่อสาร” Paulson (1978: 56) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางภาษา เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อความหมายตามแบบแผนทางสังคม”

Littlewood & Liu (1996: 3) ให้คำจำกัดความของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็น กิจกรรมระหว่างบุคคลสองคน คือ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้และ ความรู้สึกของผู้ฟัง เพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น” Canale และ Swain (1980: 17-18) จำแนกความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารได้ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ความสามารถด้านการใช้ระเบียบวิธีของภาษา (Grammatical competence) เป็น ความสามารถเกี่ยวกับรูปภาษาในระดับประโยค ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างประโยค ผู้พูดที่มีความสามารถด้านนี้จะเข้าใจและใช้โครงสร้างต่างๆ อย่างถูกต้องสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาเข้าใจได้

ด้านที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) เป็น ความสามารถในการใช้ภาษาได้เหมาะสมตามระเบียบแบบแผนของสังคมที่ใช้ภาษานั้น ผู้พูดจะต้อง ทำความเข้าใจบริบททางสังคมเพื่อช่วยให้ผู้พูดสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและ สถานการณ์การสื่อสาร ผู้พูดจำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคมที่เป็นตัวกำหนดความ เหมาะสมในเรื่องกาลเทศะ และความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ในการพูด

ด้านที่ 3 ความสามารถในการใช้ถ้อยความ (Discourse Competence) เป็นความสามารถใน การใช้ระเบียบวิธีทางภาษาในการเชื่อมโยงถ้อยคำประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อ

ความหมาย ผู้พูดต้องสามารถตีความหมายและสร้างถ้อยความเพื่อสื่อสาร ต้องมีความสามารถในการเริ่มและจบการสนทนา และดำรงการสนทนาให้ดำเนินต่อไปได้ ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องรู้จักสะสมโครงสร้างต่างๆ ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนสำนวนที่ผู้พูดใช้ แสดงความคิดเห็น แสดงความสัมพันธ์ของเวลา ระบุสาเหตุและแสดงความขัดแย้งของข้อความ และการเน้นความสำคัญของข้อความได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้พูดจัดการเรื่องการเปลี่ยนผลัดการพูดในการสนทนาได้

ด้านที่ 4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้านภาษาพูดและภาษาท่าทาง ทั้งนี้เพื่อมิให้การสื่อสารต้องล้มเหลวเนื่องจากการมี ความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอหรือมีข้อจำกัดในการแสดงออกในการสื่อสาร กลวิธีต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การใช้พจนานุกรมการใช้ข้อความหรือวลีอธิบายคำ (Paraphrase) ความสามารถด้านนี้ทำให้ผู้พูดขยายขีดความสามารถในการสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะยังไม่มีความสามารถด้านไวยากรณ์ที่ดีพอ แต่ผู้พูดก็สามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องเหล่านั้น เพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

องค์ประกอบของความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีนักการศึกษา ด้านภาษาหลายท่านได้ศึกษาวิจัย และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Nunan (1992a: 13) Scacella และ Oxford (1992: 94-155) ได้กล่าวถึงความสำคัญขอ ภาษาศาสตร์สังคมที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการพูด สรุปได้ว่าผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความรู้ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งจะช่วยให้ผู้พูดสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา ในการเรียนการสอนภาษา จึงควรสอนเกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสม ตามแบบแผนของสังคมและวัฒนธรรมด้วย

Dornyei & Thurrell (1992: 112-113) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การที่ผู้เรียนไม่มีความรู้ในเรื่อง ระเบียบแบบแผนของสังคมและวัฒนธรรมของภาษาที่ใช้สื่อสาร อาจทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารได้ มากกว่าการที่ผู้เรียน ขาดความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของภาษาเสียอีก เพราะความล้มเหลวใน การสื่อสารส่วนใหญ่เกิดจากความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านสังคมและวัฒนธรรม มากกว่าความผิดพลาดในการใช้ระเบียบวิธีของภาษา

Murcia (1998: 16) เสนอแนะเกี่ยวกับความสามารถด้านการสื่อสารไว้ ว่า ในบรรดา ความสามารถด้านการสื่อสารสี่ด้านตามกรอบแนวคิดของ Canale, Swain (1980); Canale(1983) นั้น ความสามารถในการใช้ถ้อยความเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เนื่องจากการที่ผู้เรียนจะมี ความสามารถด้านการใช้ถ้อยความได้นั้น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถด้านอื่นๆ ทุกด้านกระบวนการ

ในการจัดการถ้อยความทั้งการตีความหมาย ถ้อยความและการสร้างถ้อยความจะแสดงให้เห็นความสามารถด้านอื่นๆ ที่สามารถสังเกตและประเมินได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังกล่าวข้างต้น จึงได้ข้อสนับสนุนที่ว่า ความสามารถด้านการใช้ถ้อยความและความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนภาษาที่มีความสามารถสองด้านนี้ย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาที่ให้ความสำคัญกับผลสำเร็จในการสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้สื่อสาร และเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ร่วมสื่อสาร จึงควรประเมินความสามารถทั้งสองด้านนี้เป็นหลัก

3. ทักษะการอ่าน ได้มีนักการศึกษาด้านภาษา ให้ความสำคัญ ของการอ่าน ไว้ดังนี้

กาญจนา ศรีภักทราวิทย์ (2533: 14) ได้สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนารมณ์ Harris and Sipay (1979: 56) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเป็นภาษาเขียนส่วนผู้อ่านจะต้องพยายามหาความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้ โดยใช้ประสบการณ์เดิมความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน ความคิดเห็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่ Cooper and others (1988:13) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหาเพื่อค้นหาความหมายจากเนื้อหานั้น โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจากความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น

สรุปได้ว่า การอ่านคือการทำความเข้าใจความหมายหรือตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของผู้เขียน การอ่านจึงเป็นกระบวนการแห่งความคิดในการรับสาร ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมด้านภาษาและด้านเนื้อหาอย่างพอเพียงก็จะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วขึ้น

Roger (1996: 287A) ได้กล่าวว่าความสามารถในการอ่านหมายถึงความสามารถในการจดจำ มีความเข้าใจและสามารถเก็บรายละเอียดที่สำคัญจากเรื่องที่อ่านๆ ได้นอกจากนี้ Ryder & Graves (1994). ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่าหมายถึงความสามารถในการจับใจความจากข้อความที่อ่านได้สรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถทำนายและคาดผลที่จะได้รับ (Anticipate) ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทักษะนี้แสดงให้เห็นถึงความคิดร่วมกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

William (1985: 3-7) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านที่มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

(1) ความรู้ในระบบการเขียนด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ ไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์มากพอ

(2) ความรู้เรื่องภาษาผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

(3) ความสามารถในการตีความ เนื่องจากการอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความวิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

(4) ความรู้รอบตัวทั่วไป ยิ่งถ้าผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์มากเท่าใดในเรื่องของลักษณะข้อความ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือความรู้รอบตัวอื่น ๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถเลือกความรู้และประสบการณ์ของตนให้ตรงกับผู้เขียน เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีเหตุผลของการอ่านแตกต่างกันออกไป ซึ่งเหตุผลในการอ่านเหล่านี้ก็มีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านหมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ลำดับความ ตีความ สรุปเรื่อง และเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ และองค์ประกอบที่ช่วยในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีใช้การอ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

4. ทักษะการเขียน ได้มีนักการศึกษาด้านภาษาให้ความหมาย ของการอ่านไว้ดังนี้

White, Ron & Arndt (1982) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถในการเรียนประโยคให้เชื่อมโยงอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผลเขียนได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน และการเขียนต้องชัดเจนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ในส่วนของ Raimes (1983) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมายและสามารถเรียบเรียงข้อความจากโครงสร้างของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียน

นอกจากนี้ Byrne (1988: 1) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนไม่ใช่เป็นเพียงการเขียนสัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการเรียบเรียงถ้อยคำและจัดลำดับความคิดได้เหมาะสมเพื่อสามารถสื่อสารข้อมูลของผู้เขียนไปยังผู้อ่านได้ถูกต้อง

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถในการเรียบเรียงความคิดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อข้อความของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำการจัดลำดับ การเรียบเรียงภาษาออกมาเป็นงานเขียนและสามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถูกต้อง

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Swain (1984) กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะสมบูรณ์ได้เมื่อมีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกระบวนการเรียนการสอนเมื่อวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษานั้น มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ด้วยการใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมการวัดและประเมินผลควรจะให้ผลออกมาได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้มากน้อยเพียงใด

Swain (1984) ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

(1) ความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถด้านสังคมศาสตร์ ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร

(2) การวัดผลความสามารถทางการสื่อสาร คือ การกระทำทุกอย่างที่จะทำได้เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษามากที่สุด ผู้สอนมีส่วนช่วย ในการ แนะนำ และให้เวลา กับผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ เป็นต้น ส่วนการตรวจให้คะแนนควรให้ความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ตามที่กล่าวในข้อ 1 สำหรับความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ผู้สอนควรให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่อสารระหว่างการอภิปรายกลุ่ม โดยสังเกตความพยายามรับสารและความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสารได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้พูด

1. ลักษณะการวัดและประเมินผลทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

Carroll & Hall (1985) ได้เปรียบเทียบลักษณะการวัดและประเมินผลทางภาษาทั้ง 2 แบบ คือ

(1) การวัดการประเมินผลที่เน้นภาษา

(2) เน้นการสื่อสาร ทั้งนี้สามารถเปรียบเทียบการวัดประเมินทั้ง 2 รูปแบบได้ดังนี้

การเปรียบเทียบลักษณะการวัดผล ที่เน้นภาษา กับ เน้นการสื่อสาร

ที่เน้นภาษา	กับ	เน้นการสื่อสาร
1. กฎเกณฑ์หรือรูปแบบภาษา		1. หน้าที่การสื่อความหมายในภาษา
2. การวัดแบบปรนัย		2. การวัดแบบอัตนัย
3. การเน้นความถูกต้องการ		3. การเน้นความเหมาะสม
4. สถานการณ์ทั่วไป		4. สถานการณ์เฉพาะ
5. การเน้นการวิเคราะห์		5. การเน้นการสังเคราะห์

6. การใช้ความคิด	6. ทักษะการปฏิบัติ
7. การอ้างอิงเกณฑ์ภายใน	7. การอ้างอิงเกณฑ์ภายนอก
8. การวัดแบบแยกทักษะ	8. การวัดแบบทักษะสัมพันธ์

การวัดความสามารถในการสื่อสาร เน้นหน้าที่การสื่อความหมาย ดังนั้นในการวัดความสามารถในการใช้ภาษา ผู้สอนจึงต้องสำรวจว่า ผู้เรียนมีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้อย่างไรเพื่อสิ่งใด และในหลักสูตรย่อยมีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง แล้วจึงนำมาสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น สำหรับการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการวัดทุกส่วนของภาษามีใช้การวิเคราะห์แยกแยะภาษาออกมาวัดเป็นส่วนๆ เพราะลักษณะของภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นการทดสอบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการวัดความสามารถในการใช้ภาษา ไม่ใช่การวัดความรู้ทางภาษา ซึ่งมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ เช่น ประเมินว่าผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาระดับใด โดยอาจประเมินตั้งแต่ 0 – 5 เป็นต้น

นอกจากนี้แล้ว การวัดผลทางภาษาเพื่อการสื่อสารควรอยู่ในรูปแบบการสื่อสารจริง ซึ่งเป็นการสื่อสารในรูปของทักษะสัมพันธ์ ดังนั้นการวัดผลจึงไม่ควรแยกวัดแต่ละทักษะโดดๆ ด้วยเหตุนี้ลักษณะของแบบสอบถามจึงควรอยู่ในรูปของการประเมินภาพรวมของภาษา (Global test) และแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrative test) ซึ่งเป็นการวัดความรู้หลายๆอย่างประกอบกัน และมุ่งวัดการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีทั้งการส่งสารและการรับสาร เช่นการวัดความเข้าใจในการฟังจากการพูดหรือการเขียน เป็นต้น

2 การวัดและประเมินผลทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร

Bachman (1991) ได้เสนอแนะว่าในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น การวัดความสามารถทางภาษาควรเป็นไปในแนวใดแนวหนึ่งใน 3 แนว ดังนี้ (1) วัดความสามารถทางภาษาโดยตรง เช่น ความรู้ความสามารถในการพูดก็ต้องให้พูดออกมาจริงๆ ไม่ใช่วัดแบบอ้อม (2) ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจากภาษาที่ใช้อยู่ในชีวิตจริง (3) แบบทดสอบทางภาษาควรจะมีลักษณะภาษาแบบที่ใช้จริง

ประภา สิริธรร (2537) ได้เสนอแนวทางใน การวัดและประเมินผลทักษะทางภาษาว่า อาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอน (Formative) เพื่อตรวจสอบดูความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่จะเรียนและดำเนินการในตอนปลายภาคเรียน (Summative) ด้วย เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนต่างๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กุลนรี ธนอมสุข (2551) ได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของภาวะผู้การเปลี่ยนแปลงของครูที่มีต่อคุณภาพนักเรียน จากการศึกษาได้แสดงถึงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของครูที่มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น มีการกระตุ้นและแรงจูงใจให้ผู้อื่นทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลตามที่ตั้งไว้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ คือ การที่ครูประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้อื่น ประพฤติตนในทางที่ถูกต้อง มีความมั่นใจในสิ่งที่ตนคิดและกระทำว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถจัดการอารมณ์ภายใต้สภาวะกดดันได้ดี 2) การสร้างแรงบันดาลใจ คือ การที่ครูสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้อื่น มีความกระตือรือร้น มีทัศนคติทางบวกในการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้อื่นเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองและกระตุ้นให้มีการตั้งเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน 3) การกระตุ้นทางปัญญา คือ การที่ครูกระตุ้นให้เพื่อนร่วมงานและนักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีแนวทางใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีกระบวนการคิดและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ และ 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล คือ การที่ครูมีพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล เปิดโอกาสในการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี

อีกทั้งภาวะครูผู้นำนั้นมีความสามารถในการรับรู้ในการทำงานร่วมกัน โดยการมีความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นความสามารถในการวิเคราะห์งานคือ การที่ครูมีความเข้าใจลักษณะของงานที่ต้องปฏิบัติเพื่อใช้ในการวางแผนการทำงาน คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและเลือกใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม และความสามารถด้านการสอนคือ การที่ครูมีความรู้ความสามารถในด้านการเรียนการสอน มีการแลกเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ๆ กับเพื่อนร่วมงาน ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา มีการเชื่อมโยงความรู้ในแต่ละรายวิชาและมีความสามารถในการวัดและประเมินผล และในขณะเดียวกันการมีภาวะครูผู้นำยังจำเป็นต้องเป็นการแสดงออกถึงความผูกพันต่อองค์กรนั้นเป็น โดยการที่ครูมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ตระหนักถึงความสำคัญของอาชีพครู และมีการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้านและชุมชนโดยรอบ กล่าวคือ ความผูกพันต่อพันธกิจของโรงเรียนคือ การที่ครูมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน มีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน มีความภาคภูมิใจและเต็มใจที่ได้ปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และความผูกพันต่อวิชาชีพครู หมายถึง การที่ครูตระหนักถึงความสำคัญในอาชีพของตน มีการพัฒนาความรู้และความสามารถของตนเอง ปฏิบัติตามบรรทัดฐานและจรรยาบรรณครู และการที่ทัศนคติที่ดี

ต่อวิชาชีพ รวมถึงการมีความผูกพันต่อชุมชนบริเวณโรงเรียนคือ การที่ครูมีความสัมพันธ์อันดีกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน รวมถึงการประสานงานระหว่างชุมชนกับโรงเรียนเพื่อร่วมกันพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

ภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2553) ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยพบว่า แนวคิดของคุณลักษณะครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการเรียนรู้คือ การแสดงพฤติกรรมที่สามารถอธิบายแนวคิดและทฤษฎีของครูผู้นำ สามารถตีความ เชื่อมโยง และเรียบเรียงเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสภาพปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างกระฉับกระเฉง สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดหรือหลักการในเรื่องการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างมีประสิทธิภาพและยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์โดยมุ่งเน้นถึงการบรรลุประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถวิพากษ์ ไตร่ตรอง ปรับความคิดเห็นและมุมมองแปลกใหม่ อย่างลึกซึ้งและน่าเชื่อถือในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นการสร้างความร่วมมือกับชุมชนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้ในสถานการณ์จริง อีกทั้งมีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นทั้งเพื่อนร่วมงานและนักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ และประการสุดท้ายคือ การรู้และเข้าใจจุดอ่อน จุดแข็งของตนเองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง

รภัสสา พิมพา (2557) ได้ดำเนินการศึกษาภาวะผู้นำของนิสิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ. 5 ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสอบถามและการสัมภาษณ์พบว่า นิสิตครูมีลักษณะภาวะผู้นำแต่ละประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่ นิสิตจะมีภาวะผู้นำทางจิตวิญญาณ แต่ทั้งนี้ครูที่เลี้ยงนิสิตปฏิบัติการสอน และอาจารย์นิเทศก็มีความคาดหวังให้นิสิตครูของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีภาวะผู้นำแบบผสมผสาน

ศรีอุษา กมลธรรมารักษ์ (2557) ได้ดำเนินการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนประถมศึกษาโดยใช้ภาวะผู้นำครู: กรณีโรงเรียนบ้านดงชมพู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำครูในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านดงชมพู มี 5 องค์ประกอบคือ 1) การให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกับครูคนอื่น 2) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) การมีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน 4) การได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากเพื่อนครู และ 5) การพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้

สจิวรรณ ทรรพวสุ (2559) ได้ดำเนินการศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการนิเทศในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมภาวะผู้นำครูของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาจำนวน 127 คน สัมภาษณ์ผู้บริหารและครูโรงเรียนมาตรฐานสากลกรณีศึกษาจำนวน 6 คน และจากการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศการ

จัดประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา พบว่า แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการนิเทศในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาได้จัดทำคู่มือนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาระเบียบแนวปฏิบัติที่ชัดเจน พร้อมกับวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลการนิเทศที่ผ่านมา ภาวะผู้นำครู และทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่วนรูปแบบการนิเทศจะขึ้นอยู่กับปัญหาและความต้องการของผู้รับการนิเทศโดยเน้นให้นักศึกษามีจิตวิญญาณความเป็นครู ภาวะผู้นำครูและความต้องการในการนิเทศในศตวรรษที่ 21 พบว่า นักศึกษามีภาวะผู้นำครูและความต้องการในการนิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและหลายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการนิเทศในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมภาวะผู้นำครู ประกอบด้วย กำหนดนโยบายการนิเทศและฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้อธิบายต่อการพัฒนา นักศึกษามีภาวะผู้นำครูและจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นำการจัดความรู้มาเป็นประโยชน์ต่อการ กำหนดและสร้างสรรค์การนิเทศ พัฒนาเครือข่ายการนิเทศใช้ระบบสารสนเทศและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นประโยชน์ต่อการนิเทศ และพัฒนาภาวะผู้นำครูของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

สรุทธิ ตีปุ (2559) ได้ดำเนินการศึกษาภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตนครชัยบุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ของนักศึกษาครู ดำเนินการศึกษาโดยใช้เทคนิคการประยุกต์เดลฟาย (Delphi Technique) ในการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน โดยใช้เครื่องมือคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ พบว่า ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ของนักศึกษาครูประกอบด้วยคุณลักษณะภาวะผู้นำ 4 ด้านคือ ด้านความรู้และความสามารถ ด้านเจตคติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมและด้านบุคลิกภาพ ส่วนพฤติกรรมภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ประกอบด้วยพฤติกรรมภาวะผู้นำ 3 ด้านคือ ด้านปฏิบัติงานตาม การพัฒนาวิชาชีพครู ด้านปฏิบัติตนตามการพัฒนาวิชาชีพครู และด้านทักษะและความเชี่ยวชาญใน วิชาชีพ

รัตติยา พร้อมสิน (2560) ได้ดำเนินการศึกษา รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา มี 3 ระยะ 7 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาภาวะผู้นำครูเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน ศึกษาธิการภาค 11 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 370 คน โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยวิเคราะห์และผู้ให้ ข้อมูลหลักคือ ครูผู้สอนโรงเรียนละ 1 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายได้โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 370 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาคือ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในศูนย์เครือข่าย การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 2 จำนวน 20 คนเครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำครูแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำครูในโรงเรียนประถมศึกษา คู่มือการใช้รูปแบบและเอกสารประกอบการพัฒนา สถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำครูในโรงเรียนประถมศึกษาประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก 23 องค์ประกอบย่อยและ 104 ตัวบ่งชี้คือ 1) ความเป็นครู 2) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ความเชี่ยวชาญด้านการสอน 4) การพัฒนาตนเอง 5) การทำงานเป็นทีม 6) การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง สำหรับรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูในโรงเรียนประถมศึกษา มี 5 องค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการพัฒนา การวัดและประเมินผล รวมทั้งผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า รูปแบบการพัฒนามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) ครูที่ได้รับการพัฒนามีความก้าวหน้าในการพัฒนาภาวะผู้นำครูในโรงเรียนประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 72.97 วิธีการสอนโดยสถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยให้ผู้เรียนเข้าไปเล่นในสถานการณ์จำลองที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1987, p. 1) กล่าวว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลอง คือการจัดการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ใกล้เคียงกับเคื่องานมากที่สุดโดยผู้เรียนซึ่งเรียกว่าผู้ร่วมสถานการณ์(participants) จะมีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่างๆผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อสารของตัวเองในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระอย่างเหมาะสม กับบทบาทของตนเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ สมปราชา นันท์ (2545, น. 9) และ ดนตรีแสงกล้า (2543, น. 3)

โจนส์ (Jones. 1983:1) ได้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ดังนั้นสถานการณ์จำลองเป็นตัวแทนของสถานการณ์ในชีวิตจริง ห้องเรียนเป็นตัวแทนของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ บทบาทของผู้เรียนนั้น ดำเนินไปโดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของครูความสำเร็จหรือล้มเหลวเป็นผลมาจากการตัดสินใจของผู้เรียนเอง สถานการณ์จำลองไม่ใช่เกมที่จะมีแต่ความสนุกสนานพยายามเอาชนะการแข่งขัน แต่ผู้เรียนทุกคน มีความรู้สึกว่าเขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้องรับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริง ตรงที่ไม่มีคำตอบถูกหรือผิดโดยสิ้นเชิง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) อธิบายว่าสถานการณ์จำลองเป็นการสอนโดยการจำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนจริงหรือ ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และให้ผู้เรียนเข้าไปสู่สถานการณ์นั้น และให้ข้อมูลที่คล้ายกับข้อมูลจริงในสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาต่างๆ โดยการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้แสดงในลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง จะเป็นผู้ค้นหา

ความรู้ (information seeker) (Ellis, 1982, p. 77) ซึ่งการสอนดังกล่าวเป็นการสอนตามแนวโครงสร้าง (Structural Syllabus)

ครูเคลและออกซ์ฟอร์ด (1990, p. 20) กล่าวว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นทางเลือกที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรม เพราะสถานการณ์จำลอง เป็นการเรียนแบบที่ผู้เรียนลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ทักษะที่ใ้สามารถนำไปใช้ ได้ง่ายในสถานการณ์จริง เปรียบเสมือนนำผู้เรียนจากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง

ศุภมาศ เพชรสมบัติ (2540: 74) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหันทรายอำเภออรัญประเทศจังหวัดสระแก้วปีการศึกษา 2540 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคุณธรรมจำนวน 16 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คนใช้เทคนิคสถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงกลุ่มควบคุม 8 คนใช้วิธีการสอนปกติผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคุณธรรมดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

คลียา บุตรเนียร (2541: 69) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการชี้แนะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบอนพบว่าพฤติกรรมด้านคุณธรรมของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการชี้แนะและนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคุณธรรมเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับสถานการณ์จำลองควบคู่กับการชี้แนะและนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคุณธรรมเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการชี้แนะ

นิตดา สุวิชาวพันธ์ 2541 44) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามัคคีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงกรุงเทพมหานครพบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีความสามัคคีสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

เนตรนภิส สำราญทรัพย์สิน (2542: 89) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองกับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปฏิบัติกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ในอำเภอดำรงวิทยะจังหวัดฉะเชิงเทรากลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีการปฏิบัติตนกับเพื่อนไม่เหมาะสมจำนวน 16 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คนผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนกลุ่มทดลองมีการปฏิบัติตนกับเพื่อนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01 หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

เพ็ญศรี ประทุมรุ่ง (2542: 86) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อมารยาทในการรับประทานอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทุ่งมะกอก อำเภอด่านช้างจังหวัดสุพรรณบุรีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 38 คนผล

การศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มมีมารยาทในการรับประทานอาหารดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

สุลักษณ์ สิ้นทรัพย์. (2543: 72). ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกการใช้ตัวแบบการชื่นชมและการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงยาเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงโรงเรียนบ้านมะค่า (คงฤทธิบัวสุวรรณอนุสรณ์) อำเภอนนทบุรีจังหวัดนนทบุรี, ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงยาเสพติดเพิ่มขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

เนาวรัตน์ ถาวร (2546: 47) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุหลาบวัฒนาเขตสัมพันธวงศ์กรุงเทพมหานครพบว่านักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีความมีน้ำใจดีขึ้นหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 01

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้นด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาว่าสถานการณ์จำลองสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนได้หรือไม่

งานวิจัยต่างประเทศ

King (2004) ได้ศึกษาวิจัยแบบผสมผสานโดยการสำรวจประสบการณ์การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา โดยหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการประสบการณ์การเรียนรู้และการทำงานในวิชาชีพของตนเข้าด้วยกัน รวมถึงการมีโอกาสได้ใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณต่อการทำงานของตนเอง นอกจากนี้ยังได้ทำการสำรวจมุมมองและประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ในหลักสูตรต่อประเด็นของกิจกรรมที่ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ อุปสรรคของการเปลี่ยนแปลง ประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงความรับผิดชอบของผู้เรียนและสถาบันการศึกษาซึ่งประเด็นที่ศึกษาทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของมิติส่วนบุคคลชั้นเรียน และองค์กรที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ

Ross & Gray (2006) ได้ดำเนินการศึกษาอิทธิพลของภาวะครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยศึกษาผ่านตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการทำงานร่วมกันของครู ใน

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 205 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และครูมีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันสูง จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้นการเสริมสร้างภาวะผู้นำครูเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นให้กับบุคลากรในโรงเรียน จึงมีความสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Gray (2008) ได้ศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงของครู โดยเก็บข้อมูลจากครูในรัฐ Connecticut จำนวน 88 คน พบว่า ภาวะครูผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นแรงผลักดันให้ครูเกิดการกระตือรือร้นในการพัฒนาคุณภาพและเทคนิคในการสอนเพื่อให้ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น

Robinson (2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการทำงานร่วมกันของอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ บุคลากรสนับสนุนทางการเรียนการสอนและครูผู้สอนในเมืองนิวยอร์ก โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 213 คน และสังเกตการณ์ปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 37 ครั้ง พบว่าการที่บุคลากรภายในโรงเรียนมีการสืบทอดแบบร่วมมือจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนของนักเรียนได้เป็นอย่างดีและสามารถพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของตนเองรวมถึงก้าวไปสู่การเป็นผู้นำทางวิชาชีพ ผลจากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ทั้งแนวคิดเกี่ยวกับภาวะครูผู้นำของนักศึกษาคู (Teacher Leadership) ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) และแนวคิดการสืบทอดแบบร่วมมือ (Collaborative Inquiry) รวมทั้งการนิเทศการปฏิบัติงานวิชาชีพครู ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างภาวะครูผู้นำของนักศึกษาคูบนฐานทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงและแนวคิดการสืบทอดแบบร่วมมือ ผ่านการนิเทศการปฏิบัติงานวิชาชีพครู ต่อไป

กิบบอนส์ (Gibbons. 1995: 704) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทัศนคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนผลการศึกษาพบว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่สูงขึ้นจากผลการวิจัยในประเทศดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความคิดแตกฉานในการแก้ปัญหาที่มีความรู้สึที่ดีต่อการเรียน นอกจากนี้การใช้สถานการณ์จำลองในการสอนทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งประเด็นจากการศึกษาครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ดังแสดงตามแผนภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ ดังนี้

ภาพ 3 ขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล ที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คือ

แหล่งข้อมูลบุคคล ได้แก่

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาสาขาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย จำนวน 9,120 คน และครูผู้สอนจำนวน 190 คน ปีการศึกษา 2568

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2640 คน และครูผู้สอนจำนวน 55 คนโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

1) เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่กำลังศึกษา ปีการศึกษา 2568 มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยยินดีและเต็มใจในการให้ข้อมูลการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ และมีความพร้อมในด้านการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์, โน้ตบุ๊ก, ไอแพด, แท็บเล็ต และโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น เพื่อใช้สำหรับการตอบแบบสอบถามผ่านทาง Link google form ได้

2) เกณฑ์การคัดออก คือ ไม่ยินดีและไม่เต็มใจในการให้ข้อมูล

การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ได้ดังตาราง

3.1 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ที่	ชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 (คน)	รวม (คน)
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	240	240
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	240	240
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	240	240
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	240	240
5	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	240	240
6	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	240	240

ที่	ชื่อมหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 (คน)	รวม (คน)
7	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	240	240
8	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	240	240
9	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	240	240
10	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	240	240
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	240	240
รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น (คน)		2640	2640

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

2.2 วิธีการดำเนินการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นและกำหนดกรอบความสามารถด้านการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การวิจัย

2) การสร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ โดยนำกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยกรอบทักษะความสามารถ โดยแบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบซึ่ง คือ เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตรา

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert scale) (Likert, 1967) มีรูปแบบการตอบสนองแบบคู่ (Dual-Response Format) กล่าวคือ ใน 1 ข้อคำถาม ผู้ตอบต้องตอบข้อมูล 2 ชุด เพื่อศึกษาระดับของสภาพที่เป็นจริงและระดับของสภาพที่ควรจะเป็น (Realistic Condition & Expectation Condition) โดยใช้เกณฑ์กำหนดน้ำหนักคะแนนและมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 คะแนน หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 คะแนน หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 คะแนน หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 คะแนน หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3) นำองค์ประกอบความสามารถการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้จากกรอบแนวคิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน พิจารณา ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

(1) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพล โดยเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และมีคุณวุฒิการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต

(2) เป็นผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตรและการสอน หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และมีคุณวุฒิการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

(3) เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และมีคุณวุฒิการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

4) การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ มีขั้นตอนดังนี้

(1) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและนำผลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence; IOC) ซึ่งต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่รับได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาและกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

คะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

(2) นำแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นที่ผ่านการพิจารณาความสอดคล้องโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 240 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้รับไปตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ประมาณการหาค่าความเที่ยงตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) กำหนดเกณฑ์ค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้ที่ 0.70 ขึ้นไป (โชติกา ภาชีผล และคณะ, 2558)

(3) นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความต้องการการจำเป็นให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยประสานงานกับทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวรด้วยตนเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยและการขออนุญาตส่งแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาให้กับกลุ่มตัวอย่าง (นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา)

3.2 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยพร้อมกับแบบหนังสือขอความยินยอมการเข้าร่วมวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการตั้งต้นติดต่อและประสานงานก่อนการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้โพสต์ประชาสัมพันธ์ผ่านเพจ Facebook: พลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและการประสานไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2640 คน และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 55 คน ในการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ

3.3 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยการทำบันทึกข้อความกับทางคณะครุศาสตร์ ในการชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติม และขอรายชื่อ ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อส่งเอกสาร

ขอเก็บข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ ด้วยรูปแบบออนไลน์ ผ่าน Link google form ไปยังประธานหลักสูตรฯ และส่งต่อไปยังนักศึกษาในสังกัด

3.4 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อทำการประชุมชี้แจงนัดหมายวันเวลาและสถานที่กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เพื่ออธิบายข้อมูลในโครงการวิจัยเพื่อเป็นการปกป้องและรักษาความลับของนักศึกษา โดยผู้วิจัยพิจารณาลงนามในเอกสารแสดงเจตนายินยอมของกลุ่มตัวอย่าง (นักศึกษา) และให้แสดงความยินยอมโดยการตอบแบบสอบถาม (ขั้นตอนที่ 1.1 เครื่องมือในการวิจัยที่ 1)

3.5 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อแจ้งนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่เข้าร่วมโครงการวิจัยในการทำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ ด้วยเอกสารแบบฟอร์มออนไลน์ ผ่าน Link google form ตามวันเวลาที่ได้นัดหมายไว้ พร้อมส่งข้อมูลกลับถึงผู้วิจัยและนำข้อมูลที่ได้รับไปวิเคราะห์ผลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) คือ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา ขณะที่สังกัด โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2) วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษา ได้แก่ ระดับสภาพที่เป็นจริงและระดับสภาพที่ควรจะเป็น โดยใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการคำนวณเพื่อเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างความสามารถด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้สูตรการหา Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI-modified) คือ

$$\text{PNI modified} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ I (Importance) หมายถึง ระดับสภาพที่เป็นจริง
D (Degree of Success) หมายถึง ระดับสภาพที่ควรจะเป็น

โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI modified) ที่ค่า 0.3 ขึ้นไป ถือเป็นค่าที่มีความต้องการจำเป็น และการแปลผลความหมายเทียบกับเกณฑ์เป็นระดับความคิดเห็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2549) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ดีมาก
3.50 – 4.49	หมายถึง	ดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยการนำเสนอเป็นความเรียง

ระยะที่ 2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

(ขั้นตอนย่อยที่ 2.2)

1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของ(ร่าง) รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ และแบบประเมินความเหมาะสม และความถูกต้องครบถ้วนของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1.1) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน
- 1.2) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน
- 1.3) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) (ร่าง) รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (ขั้นตอนย่อยที่ 2.1)

2) คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ(ขั้นตอนย่อยที่ 2.1)

3) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ(ขั้นตอนย่อยที่ 2.2)

2.2 วิธีการดำเนินการสร้างและการยกย่องรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนย่อยที่ 2.1

1) การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง (สร้างและยกย่องรูปแบบการจัดกิจกรรม) เป็นการสร้างและยกย่องรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในระยะที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในแต่ละด้านที่มีความต้องการจำเป็นในแต่ละระดับเพื่อดำเนินการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1.) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในแต่ละด้านเพื่อนำมากำหนดกรอบเนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และดำเนินการจัดทำโครงร่างของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ ที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 6 ด้าน ได้แก่

(1) หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อให้ทราบความเป็นมาของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ตลอดจนแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง

(2) วัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ กำหนดให้มีความสอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

(3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ประกอบด้วย 20 หน่วยการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระความรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ และเกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง

(4) วิธีการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง กำหนดรูปแบบกิจกรรมให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ที่อบรมและเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งสามารถพัฒนา นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีคุณลักษณะ และมีทักษะการ ปฏิบัติ

(5) สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง กำหนดให้ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการอบรม จะต้องสามารถช่วยพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มี คุณลักษณะและมีทักษะการปฏิบัติ ที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

(6) การวัดและประเมินผล กำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลัก จุดประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ฝึกอบรม ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อ การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2.) กำหนดวัตถุประสงค์ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในแต่ละองค์ประกอบ โดยกำหนดเป้าหมายที่สำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและให้สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมใน รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง นี้ มีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมต่อการ นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.) กำหนดหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหา ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย วิชาทักษะและการสอนบาสเกตบอล

ขั้นตอนย่อยที่ 2.2

การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุม รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และคู่มือและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

(1) การสร้างเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง คือ แบบประเมินความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และคู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

(1.1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเหมาะสมของ โครงร่างรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง

(1.2) กำหนดกรอบประเด็นที่จะประเมิน โดยทำการศึกษารายละเอียดของ องค์ประกอบรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ในรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง

(1.3) สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และนำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมินกับจุดประสงค์ของรูปแบบการจัด กิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และตรวจสอบคำถูผิดและภาษาที่ใช้

(1.4) นำแบบประเมินมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

(1.5) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความ ตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการพิจารณาความเหมาะสมและภาษาที่ใช้ให้กระชับและจัดหมวดหมู่ของข้อคำถาม

(1.6) นำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบประเมินฉบับสมบูรณ์

(1.7) พิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรต่อไป

การตรวจประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การแปลค่าของคะแนน ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

5	หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึงเหมาะสมมาก
3	หมายถึงเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึงเหมาะสมน้อย
1	หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนย่อยที่ 2.1 (เครื่องมือที่ 1)

1) การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง (สร้างและยกร่างรูปแบบการจัดกิจกรรม) คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในระยะที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อดำเนินการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแบบประเมินความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ขั้นตอนย่อยที่ 2.2

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และคู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง มาทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย กับผู้ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาชั้นปีที่3 จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มีรายละเอียด ดังนี้

(1) ผู้วิจัยได้ประสานกับทางมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำหนังสือเพื่อการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 10 คน

(2) ผู้วิจัยติดต่อและประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้โพสต์ประชาสัมพันธ์ผ่านเพจ Facebook: พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อขอความอนุเคราะห์ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เป็นกลุ่มในการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง แบบนำร่อง (Try out) จำนวน 10 คน

(3) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษในการชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมและขอรายชื่อ ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของนักศึกษาที่ เพื่อการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง แบบนำร่อง (Try out) จำนวน 10 คน เพื่อบันทึกวันเวลาและสถานที่

(4) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อประชุมชี้แจง และอธิบายข้อมูลสำหรับโครงการวิจัยเพื่อเป็นการปกป้องและรักษาความลับของนักศึกษา

(5) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อแจ้งนักศึกษาที่เป็นกลุ่มที่เข้าร่วมโครงการวิจัย ในการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง แบบนำร่อง ตามวันและเวลาที่ได้นัดหมายไว้

(6) นำแบบประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง แบบนำร่อง ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการวิจัยระยะที่ 3

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

1.) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยสถิติเบื้องต้น

1.1) นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ประคอง กรรณสูตร, 2538) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึงมีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2) ในการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และคู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยการวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ซึ่งหากมีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง

มีความเหมาะสมมาก ให้คงรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ไว้ใช้ในการทดลองจริงต่อไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553. น.127) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความเหมาะสมที่ยอมรับได้ โดยการหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแต่ละข้อ ให้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในระดับมาก ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่าประเด็นการพิจารณารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ หากไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจะขอความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะอีกครั้ง

2.) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC)

ในการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติ โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) ซึ่งแสดงว่าเป็นคำถามที่มีความถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้อง มีความตรงสามารถนำไปใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2542. น.117)

3.) การหาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิผลของหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์ค่าประสิทธิผลไม่ต่ำกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงถือว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง มีประสิทธิผล (กรมวิชาการ, 2545. น.58)

ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ในขั้นตอนนี้เป็นการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากใน ระยะที่ 2 ไปทดลองใช้จริงกับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษากลุ่มทดลอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

การกำหนดแบบแผนการทดลอง

ในการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อประเมินความสามารถด้านการใช้ทั้งด้านความรู้ ด้านการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เนื่องจากผู้วิจัยใช้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่สนใจเป็นกลุ่มตัวอย่าง และมุ่งศึกษาความก้าวหน้าของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จึงใช้รูปแบบการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง (One Group) โดยใช้ลักษณะการวัดผลการทดลอง 2 ครั้ง คือ การวัดผลก่อนการทดลองและ

การวัดผลหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (ยูทธ ไกยวรรณ, 2559) (Cambell, & Stanleg, 1966) ดังแผนภาพที่ 3.2 ดังนี้

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

E = กลุ่มทดลองเป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของกลุ่มตัวอย่าง

X = รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

O1 = ค่าเฉลี่ยของคะแนน ด้านความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติ ก่อนการทดลอง

O2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนน ด้านความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติ หลังการทดลอง

1. แหล่งข้อมูล

1) ขั้นตอนย่อยที่ 3.1

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Purposive Sampling) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุมของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย

(1) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน

(2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

(3) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 1 คน

โดยมีเกณฑ์พิจารณาในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion Criteria) คือ

1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต หรือเทียบเท่าพลศึกษา จำนวน 1 คน ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านภาษาอังกฤษ 1 คน หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

2) เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา

2) ขั้นตอนย่อยที่ 3.2

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทุกชั้นปี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่กำลังศึกษาปีการศึกษา 2568 จำนวน 60 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling selection) เพื่อใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง (จริง)

โดยมีเกณฑ์พิจารณาในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) คือ

(1) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568 ที่ยินดีในการเข้าร่วมรับการอบรม และสามารถเข้าร่วมการอบรมได้ครบตลอดรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของการอบรม

เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) คือ

(1) ผู้ให้ข้อมูลไม่ยินยอมในการเข้าร่วมกิจกรรมการอบรมต่อ

(2) ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้วิจัย

เกณฑ์การถอดถอน

(1) มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในระหว่างดำเนินการวิจัย เช่น พฤติกรรมแสดงออกในการก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังตามคำชี้แจงของผู้วิจัย เป็นต้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2) เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ได้แก่ คู่มือแนวทางการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) แบบวัดความสามารถการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติ เป็นต้น

2.2 วิธีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดและขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

1) รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา(ได้อธิบายการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยไว้ในระยะที่ 2 ของกระบวนการวิจัย)

2) คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ได้แก่ คู่มือแนวทางการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ได้อธิบายการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยไว้ในระยะที่ 2 ของกระบวนการวิจัย)

3) แบบวัดการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ แบบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติ เป็นต้น ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

3.1) แบบทดสอบวัดความรู้ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความรู้ ดังนี้

(1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความรู้ ของหลักสูตร ฝึกอบรมการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

(2) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด กล่าวคือแบบทดสอบวัดเนื้อหาเดียวกัน มีรูปแบบข้อสอบและจำนวนข้อคำถามเท่ากัน และมีค่าความยากง่ายใกล้เคียงกันวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom, 1956)

(3) กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนแบบเกณฑ์อ้างอิงตามหลักการ Learning for Mastery (Bloom, 1971) คำนวณค่าเป็นร้อยละ แบ่งออกเป็น 3 ระดับคะแนน ดังนี้

ความรู้ระดับสูง หมายถึง คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป (16 - 20 คะแนน)

ความรู้ระดับปานกลาง หมายถึง คะแนนร้อยละ 60-79 (12 - 15 คะแนน)

ความรู้ระดับต่ำ หมายถึง คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 (0 - 11 คะแนน)

(4) นำแบบทดสอบวัดความรู้ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

(5) นำแบบทดสอบวัดความรู้ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่กำหนดพิจารณาลักษณะการใช้ภาษา การตั้งคำถาม การกำหนดตัวเลือก ตัวลวง โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) ที่รับได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) และกำหนดค่าคะแนน ได้แก่

คะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

คะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

(6) ปรับปรุงแบบวัดความรู้ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

(7) นำแบบทดสอบวัดความรู้ ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเที่ยงและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบและนำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดความรู้ ใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน โดยการกำหนดเกณฑ์ค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้ที่ 0.80 ขึ้นไป (Ebel & Frisbie, 1986) หลังจากนั้นนำแบบทดสอบวัดความรู้ มาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก-ง่าย (Difficulty) (P) กำหนดเกณฑ์ค่าความยาก-ง่ายอยู่ในช่วง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (r) กำหนดเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (นิคม ถนอมเสียง, 2550) และนำผลการวิเคราะห์มา

ใช้เลือกข้อความ ส่วนข้อที่ไม่อยู่ตามเกณฑ์ที่กำหนดถูกตัดทิ้ง (โชติกา ภาชีผล และคณะ, 2558; เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2551)

3.2) แบบวัดพฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนาแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

(1) ศึกษาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พลศึกษา ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

(2) ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าเชิงพฤติกรรม (Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS) 5 ระดับ ประเมินจากพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถสังเกต

(3) สร้างแบบวัดพฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าเชิงพฤติกรรม (Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS) 5 ระดับ ประเมินจากพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถสังเกต เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าเชิงพฤติกรรม (Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS) 5 ระดับ โดยอธิบายลักษณะพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถสังเกตได้จริงในแต่ละระดับคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง และเหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงาน โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ

คะแนน 4 หมายถึง ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้ค่อนข้างดี มีความถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ แต่อาจมีข้อบกพร่องเล็กน้อย

คะแนน 3 หมายถึง ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นบางครั้ง หรือเฉพาะในสถานการณ์ที่ไม่ซับซ้อน

คะแนน 2 หมายถึง ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับจำกัด ต้องได้รับการชี้แนะหรือช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่

คะแนน 1 หมายถึง ผู้เรียนไม่สามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้ หรือแสดงพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์

(3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษา และการแปลความหมายค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสามารถ	ความหมายเชิงพฤติกรรม
4.21 – 5.00	มากที่สุด	แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง และเหมาะสมกับสถานการณ์
3.41 – 4.20	มาก	แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้ค่อนข้างดี มีข้อบกพร่องเล็กน้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง	แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นบางครั้ง
1.81 – 2.60	น้อย	แสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้จำกัด ต้องได้รับการช่วยเหลือ
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด	ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษได้

(4) นำแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

(5) ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และประเมินผล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และให้ข้อเสนอแนะการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาลักษณะการใช้ภาษา การตั้งคำถาม โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) และกำหนดค่าคะแนน ได้แก่

คะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

คะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

(6) ปรับปรุงแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

(7) นำแบบวัดแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง/ที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเที่ยงด้วยวิธีการของ Cronbach Coefficient Alpha กำหนดเกณฑ์ค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้ที่ 0.50 ขึ้นไป (โชติกา ภาษีผล และคณะ, 2558) หลังจากนั้นนำแบบวัดแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษามาวិเคราะห์รายข้อหาความซ้ำซ้อน เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้เลือกข้อคำถาม กำหนดเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.2 ขึ้นไป (นิคม ถนอมเสียง, 2550) ส่วนข้อที่ไม่อยู่ตามเกณฑ์ที่กำหนดถูกตัดทิ้ง

3.3) แบบวัดเจตคติ

แบบวัดเจตคติ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการเพื่อใช้ประเมินแบบวัดเจตคติ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

(1) ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติ โดยกำหนดรายละเอียดให้เหมาะสมกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

(2) สร้างแบบวัดเจตคติ เพื่อใช้ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทั้ง 20 หน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหน่วยเป็น(rating scale) 5 ระดับ

(3) กำหนดเกณฑ์ตัดสินค่าเฉลี่ยของคะแนนของเกณฑ์แบบวัดเจตคติ การแปลความหมาย โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามโดยคิดค่าคะแนนจากสูตร ซึ่งสรุปเป็น 5 ระดับ คือ (Best, 1997) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีเจตคติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีเจตคติในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีเจตคติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีเจตคติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีเจตคติในระดับน้อยที่สุด

(4) นำแบบวัดเจตคติ ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

(5) นำแบบวัดเจตคติ ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และให้ข้อเสนอแนะ โดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) ซึ่งต้องพิจารณาลักษณะการอธิบายภาษาที่ใช้ระดับของการปฏิบัติและกำหนดค่าคะแนน ได้แก่

คะแนน +1 หมายถึง สอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

คะแนน -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

(6) ปรับปรุงแบบวัดเจตคติ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

(7) นำแบบวัดเจตคติและเกณฑ์การประเมินที่แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงระหว่างผู้ตรวจ (Inter- Rater Reliability) และนำมาหาค่าความสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) กำหนดเกณฑ์ค่าสหสัมพันธ์ที่รับได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นและเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนย่อยที่ 3.1

ในขั้นตอนนี้ เป็นการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุม ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ได้แก่

(1) รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (ได้อธิบายการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยไว้ในระยะที่ 2 ของกระบวนการวิจัย)

(2) เอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ได้แก่ คู่มือแนวทางการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ได้อธิบายการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยไว้ในระยะที่ 2 ของกระบวนการวิจัย)

(3) แบบวัดการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัด ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบเจตคติ เป็นต้น

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการเข้าถึงอาสาสมัคร ในขั้นตอนย่อยที่ 3.1 อาสาสมัครในการวิจัย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คือ แบบวัดการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบเจตคติ เป็นต้น ได้แก่

- (1) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน
 - (2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน
 - (3) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 1 คน
- โดยมีขั้นตอนในการเข้าถึงอาสาสมัคร ดังนี้

(1) ผู้วิจัยติดต่อประสานขอรายชื่อ ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่

(1) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน (2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน และ (3) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 1 คน เพื่อตรวจสอบพิจารณาประเมินความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุม

(2) ผู้วิจัยได้ประสานงานกับทางมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัย ถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ (1) ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 1 คน (2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน และ (3) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 1 คน

(3) ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยพร้อมกับแนบหนังสือขอความยินยอมการเข้าร่วมวิจัย ประสานไปยังทางผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อกำหนดหมายวันเวลาและสถานที่ในการเก็บข้อมูลวิจัย

(4) ผู้วิจัยประสานไปยังทางผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตามวันเวลาและสถานที่ ที่ได้กำหนด

(5) ผู้วิจัยประชุมชี้แจงอธิบายข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่างในโครงการวิจัยเพื่อเป็นการปกป้องและรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยพิจารณาผลงานในเอกสารแสดงเจตนายินยอมของกลุ่มตัวอย่างและให้แสดงความยินยอม

(6) ผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ในการตรวจสอบ ประเมินความถูกต้องเหมาะสม และความครอบคลุม (1) แบบวัดการพัฒนาแบบการจัดการกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบเจตคติ เป็นต้น ตามวันเวลาที่กำหนดไว้ ตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและขอคำแนะนำเพิ่มเติมที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข

(7) นำแบบประเมินความถูกต้องเหมาะสมและความครอบคลุม(1) แบบวัดการพัฒนาแบบการจัดการกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ เป็นต้น ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ข้อมูลและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในขั้นตอนย่อยที่ 3.2

ขั้นตอนย่อยที่ 3.2

ในขั้นตอนนี้เป็นทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนาแบบการจัดการกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยการทำ (1) รูปแบบการจัดการกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง (2) คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากในระยะที่ 2 และเอกสาร (3) แบบวัดการพัฒนาแบบการจัดการกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย แบบทดสอบ

วัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ เป็นต้น ไปทดลองใช้จริงกับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 60 คน
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนย่อยที่ 3.2

(1) ผู้วิจัยได้ประสานกับทางมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำหนังสือเพื่อการเก็บข้อมูลการวิจัยกับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 60 คน

(2) ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยพร้อมกับแนบหนังสือขอความยินยอมการเข้าร่วมวิจัยของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยมีขั้นตอนการติดต่อและประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้โพสต์ประชาสัมพันธ์ผ่านเพจ Facebook: พลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อขอความอนุเคราะห์นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เป็นกลุ่มการทดลองใช้หลักสูตรจริง จำนวน 60 คน

(3) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในการชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมและขอรายชื่อ ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของนักศึกษาที่เป็นในกลุ่มการทดลองใช้หลักสูตรจริง จำนวน 60 คน เพื่อนัดหมายวันเวลาและสถานที่

(4) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อประชุมชี้แจงอธิบายข้อมูลสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาในโครงการวิจัยเพื่อเป็นการปกป้องและรักษาความลับของอาสามัคร โดยผู้วิจัยพิจารณาลงนามในเอกสารแสดงเจตนายินยอมของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และให้แสดงความยินยอม

(5) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับประธานหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อแจ้งนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการวิจัย ในการทดลองใช้หลักสูตรจริง โดยการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมเรียนรู้ตลอดเวลาระยะเวลาในการทดลองการใช้หลักสูตรจริง ตามวันและเวลาที่ได้นัดหมายไว้

(6) นำแบบประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาใช้ในการวัดและประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง และตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

(7) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นและเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนดังนี้

(7.1) ก่อนทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบแบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

(7.2) จัดการฝึกอบรมในรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 36 ชั่วโมง 1 ภาคการศึกษา สัปดาห์ 3 ชั่วโมง โดยการอบรมเป็นวันเสาร์ และวันอาทิตย์ และให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำไปทดลองปฏิบัติด้วยตนเองวันละ 1 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาและกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรฝึกอบรม ที่สร้างขึ้น

(7.3) ระหว่างที่ทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ทำการทดสอบแบบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา หลังจากใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง

(7.4) ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ทำการทดสอบแบบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ เรื่อง ความสามารถด้านการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา หลังจากใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง

(7.5) ภายหลังการฝึกอบรมเสร็จในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

(7.6) นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปวิเคราะห์ผลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยสถิติเบื้องต้น

2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของแบบทดสอบแบบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา และแบบวัดเจตคติ การทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง โดยการด้วยสถิติทดสอบค่าที่ (t-test dependent) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ได้แก่

นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และเป็นไปได้ของการจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

2.1.2 ผู้วิจัยนำคู่มือที่ได้และแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และเป็นไปได้ของการจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา

2.1.3 นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และเป็นไปได้ของการจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ฉบับสมบูรณ์

2.2 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

2.2.1 คู่มือประกอบการใช้การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2.2.2 แบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของ การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของการจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำการจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นไปใช้โดยการส่งคู่มือและแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 60 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำการจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นไปใช้วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ การประเมินค่าเฉลี่ย ดังนี้ โดยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีต่อความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีต่อความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีต่อความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีต่อความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง การจัดรูปแบบกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีต่อความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวม ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างและนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาประมวลผลข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

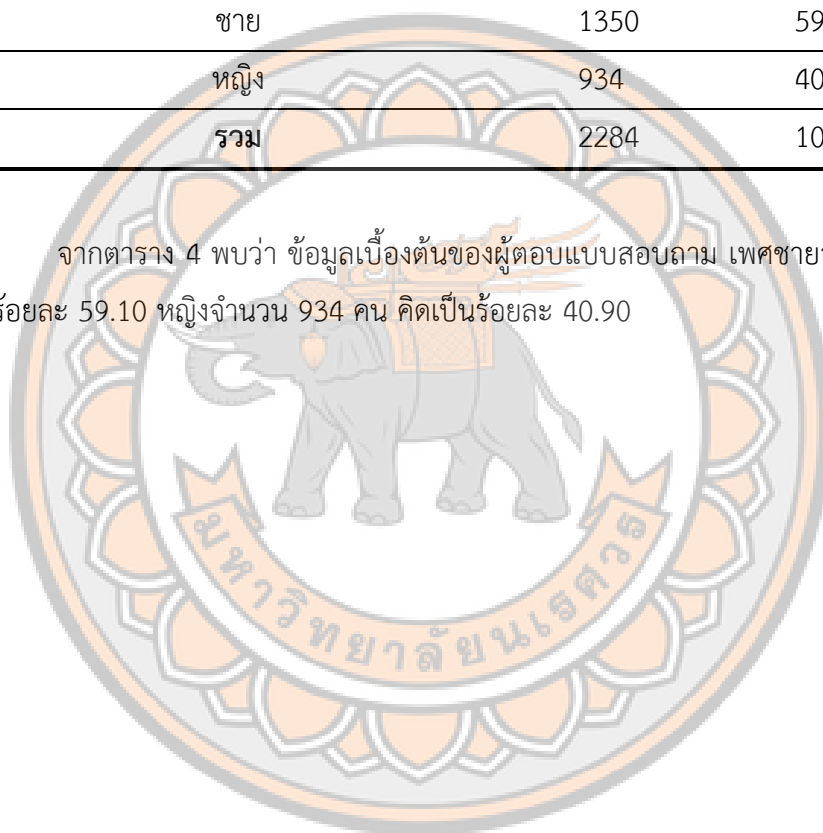
ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	1350	59.10
หญิง	934	40.90
รวม	2284	100

จากตาราง 4 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศชายจำนวน 1350 คน คิดเป็นร้อยละ 59.10 หญิงจำนวน 934 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90

ตาราง 5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษา (อายุ)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปี	43	1.90
19 ปี	519	22.70
20 ปี	585	25.60
21 ปี	574	25.10
22 ปี	518	22.70
23 ปี	40	1.80
24 ปี	3	1.00
25 ปี	2	1.00
รวม	2284	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ 20 ปี จำนวน 585 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 รองลงมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 574 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 อายุ 19 ปี จำนวน 519 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 อายุ 22 ปี จำนวน 518 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 อายุ 18 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 อายุ 23 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 อายุ 24 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 อายุ 25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 6 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษา (ชั้นปี)

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	556	24.30
ชั้นปีที่ 2	594	26.00
ชั้นปีที่ 3	596	26.10
ชั้นปีที่ 4	538	23.60
รวม	2284	100.00

จากตาราง 6 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามชั้นปีที่ 3 จำนวน 596 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 594 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 556 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 538 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60

ตาราง 7 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (เพศ)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	53	96.40
หญิง	2	3.60
รวม	55	100

จากตาราง 7 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศชายจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 96.40 หญิงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตาราง 8 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (อายุ)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
31 - 40 ปี	13	23.7
41 - 50 ปี	38	68.9
51 - 60 ปี	4	7.2
รวม	55	100

จากตาราง 8 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ 41-50 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมาคือ 31-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 51-60 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

2. วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตาราง 9 สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา (นักศึกษา)

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลรวมของทักษะการฟัง	3.21	0.83	ปานกลาง	4.38	0.85	ดี
ผลรวมของทักษะการพูด	3.12	0.85	ปานกลาง	4.35	0.87	ดี
ผลรวมของทักษะการอ่าน	3.32	0.80	ปานกลาง	4.33	0.83	ดี
ผลรวมของทักษะการเขียน	3.25	0.78	ปานกลาง	4.25	0.82	ดี
รวมเฉลี่ย	3.23	0.82	ปานกลาง	4.33	0.84	ดี

จากตาราง 9 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริง ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 3.32$, S.D.= 0.80) รองลงมา คือ ทักษะการเขียน ($\bar{X} = 3.25$, S.D.= 0.78) ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 3.21$, S.D.= 0.83) และทักษะการพูด ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.85) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.84) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการฟัง ($\bar{X} = 4.38$, S.D.= 0.87) รองลงมา คือ ทักษะการพูด ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.85) ทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.83) และทักษะการ เขียน ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.82) ตามลำดับ

ตาราง 10 สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	สภาพที่เป็นจริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลรวมของทักษะการฟัง	3.13	0.70	ปานกลาง	4.12	0.65	ดี
ผลรวมของทักษะการพูด	3.15	0.68	ปานกลาง	4.20	0.70	ดี
ผลรวมของทักษะการอ่าน	3.24	0.60	ปานกลาง	4.27	0.60	ดี
ผลรวมของทักษะการเขียน	3.25	0.65	ปานกลาง	4.25	0.78	ดี
รวมเฉลี่ย	3.19	0.66	ปานกลาง	4.21	0.68	ดี

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริง ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับดี ($\bar{X} = 3.19$, S.D.= 0.66) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการ เขียน ($\bar{X} = 3.25$, S.D.= 0.65) รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 3.24$, S.D.= 0.60) ทักษะการพูด ($\bar{X} = 3.15$, S.D.= 0.68) และทักษะการฟัง ($\bar{X} = 3.13$, S.D.= 0.70) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสภาพที่ควรจะเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.68) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.60) รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.68) ทักษะการพูด ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.70) และทักษะการฟัง ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.65) ตามลำดับ

3. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ตาราง 11 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา

ความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ผลรวมของทักษะการฟัง	3.21	0.83	4.38	0.85	0.36	2
ผลรวมของทักษะการพูด	3.12	0.85	4.35	0.87	0.39	1
ผลรวมของทักษะการอ่าน	3.32	0.80	4.33	0.83	0.30	4
ผลรวมของทักษะการเขียน	3.25	0.78	4.25	0.82	0.31	3
รวมเฉลี่ย	3.23	0.82	4.33	0.84	0.34	-

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา โดยภาพรวมทุกด้าน (PNI=0.34)
พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุด คือ ทักษะการพูด (PNI=0.39) รองลงมา คือ ทักษะการฟัง
(PNI=0.36) ทักษะการเขียน (PNI=0.31) และทักษะการอ่าน (PNI=0.30) ตามลำดับ

ตาราง 12 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ผลรวมของทักษะการฟัง	3.13	0.70	4.12	0.65	0.32	2
ผลรวมของทักษะการพูด	3.15	0.68	4.20	0.70	0.33	1
ผลรวมของทักษะการอ่าน	3.24	0.60	4.27	0.60	0.32	2
ผลรวมของทักษะการเขียน	3.25	0.65	4.25	0.78	0.31	3
รวมเฉลี่ย	3.19	0.66	4.21	0.68	0.32	

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยภาพรวมทุกด้านพบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ทักษะการพูด (PNI=0.33) รองลงมา คือทักษะการฟัง (PNI=0.32) ทักษะการอ่าน (PNI=0.32) และทักษะการเขียน (PNI=0.31) ตามลำดับ

3.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา รายด้าน

ตาราง 13 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการฟัง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.18	0.82	4.38	0.84	0.38	3
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง พูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.15	0.81	4.49	0.85	0.43	1
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.22	0.84	4.35	0.87	0.35	2
4. นักศึกษาได้รับฟัง ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.25	0.85	4.35	0.82	0.34	4
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องฟัง ภายใต้อาการที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.28	0.80	4.34	0.86	0.32	5
รวมเฉลี่ย	3.21	0.83	4.38	0.85	0.36	

จากตาราง 13 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการฟัง โดยรวม (PNI=0.21) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง พูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.24) รองลงมา คือ นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.22) นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.21) นักศึกษาได้รับฟัง ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.19) และนักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องฟัง ภายใต้อาการที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.17) ตามลำดับ

ตาราง 14 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการพูด

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.05	0.80	4.34	0.85	0.42	2
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.05	0.85	4.42	0.88	0.45	1
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.15	0.90	4.30	0.85	0.37	4
4. นักศึกษาได้รับการพูด ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.10	0.83	4.35	0.88	0.40	3
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องพูดภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.25	0.86	4.34	0.87	0.34	5
รวมเฉลี่ย	3.12	0.85	4.35	0.87	0.39	

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการพูด โดยรวม (PNI = 0.39) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.45) รองลงมา คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.42) นักศึกษาได้รับการพูด ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.40) นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.37) นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องพูดภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.34) ตามลำดับ

ตาราง 15 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาด้านทักษะการอ่าน

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษสาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็น จริง		สภาพที่ควร จะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่าน จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.2	0.78	4.25	0.83	0.33	2
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.15	0.79	4.25	0.85	0.35	1
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.35	0.81	4.42	0.82	0.32	3
4. นักศึกษาได้การอ่านที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.42	0.82	4.49	0.83	0.31	4
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องการอ่านภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.50	0.8	4.54	0.83	0.30	5
รวมเฉลี่ย	3.32	0.80	4.35	0.832	0.31	

จากตาราง 15 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษาด้านทักษะการอ่าน โดยรวม (PNI = 0.31) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.35) รองลงมา คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่าน จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด(PNI=0.33) นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.32) นักศึกษาได้การอ่านที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.31) และนักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องการอ่านภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) ตามลำดับ

ตาราง 16 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาด้านทักษะการเขียน

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากเจ้าของภาษาในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.10	0.75	4.05	0.8	0.31	2
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากสื่อที่มีสมจริงในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.05	0.78	4.04	0.83	0.32	1
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.35	0.80	4.37	0.81	0.30	3
4. นักศึกษาได้ทักษะการเขียนที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.40	0.77	4.41	0.82	0.30	3
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องการเขียน ภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.35	0.79	4.36	0.82	0.30	3
รวมเฉลี่ย	3.25	0.78	4.25	0.82	0.31	

จากตาราง 16 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการเขียน โดยรวม (PNI=0.31) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.32) รองลงมา คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.31) นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) นักศึกษาได้ทักษะการ

เขียนที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องการเขียน ภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) ตามลำดับ

3.2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร รายด้าน

ตาราง 17 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ด้านทักษะการฟัง

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.00	0.68	4.00	0.66	0.33	1
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง พูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.05	0.72	4.05	0.65	0.33	1
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.25	0.70	4.26	0.62	0.31	3
4. นักศึกษาได้รับฟัง ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.20	0.69	4.15	0.64	0.30	4
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องฟัง ภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.15	0.71	4.15	0.67	0.32	2
รวมเฉลี่ย	3.13	0.70	4.12	0.65	0.32	

จากตาราง 17 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ด้านทักษะการฟัง โดยรวม (PNI = 0.32) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI = 0.33) นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง พูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI = 0.33) รองลงมาคือ นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องฟังภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.32) นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI= 0.31) นักศึกษาได้รับฟัง ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) ตามลำดับ

ตาราง 18 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทักษะการพูด

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึก ทักษะการพูด จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควร จะเป็นอยู่ในระดับใด	3.10	0.66	4.10	0.68	0.32	3
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึก ทักษะการพูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควร จะเป็นอยู่ในระดับใด	3.05	0.67	4.15	0.71	0.36	2
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็น จริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.00	0.70	4.10	0.72	0.37	1
4. นักศึกษาได้รับการพูด ที่มีคำศัพท์ ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพ ที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.10	0.69	4.03	0.69	0.30	5
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องพูด ภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็น จริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.40	0.68	4.45	0.70	0.31	4
รวมเฉลี่ย	3.13	0.68	4.17	0.70	0.33	

จากตาราง 18 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทักษะการพูด
โดยรวม (PNI = 0.33) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ นักศึกษาไม่
มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด
(PNI=0.37) รองลงมา คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพ
ที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.36) นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะ

การพูด จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.32) นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องพูดภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.31) นักศึกษาได้รับการพูด ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) ตามลำดับ

ตาราง 19 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ด้านทักษะการอ่าน

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึก ทักษะการอ่าน จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควร จะเป็นอยู่ในระดับใด	3.05	0.59	4.10	0.61	0.34	1
2. นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึก ทักษะการอ่านจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควร จะเป็นอยู่ในระดับใด	3.35	0.62	4.35	0.59	0.30	5
3. นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็น จริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.25	0.60	4.28	0.60	0.32	3
4. นักศึกษาได้การอ่านที่มีคำศัพท์ ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพ ที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.30	0.58	4.31	0.61	0.31	4
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องการอ่าน ภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็น จริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.25	0.61	4.32	0.59	0.33	2
รวมเฉลี่ย	3.24	0.60	4.27	0.60	0.32	

จากตาราง 19 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ด้านทักษะการอ่าน โดยรวม (PNI =0.32) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่าน จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.34) รองลงมาคือ นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องการอ่านภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.33) นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.32) นักศึกษาได้การอ่านที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.31) และ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) ตามลำดับ

ตาราง 20 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ด้านทักษะการเขียน

ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพล ศึกษา	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่ควรจะเป็น		ค่า PNI	อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นักศึกษาขาดโอกาสใน การฝึกทักษะการเขียน จากเจ้าของภาษา ใน สภาพที่เป็นจริงและ สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.20	0.62	4.20	0.75	0.31	2
2. นักศึกษาขาดโอกาสใน การฝึกทักษะการเขียน จากสื่อที่มีสมจริง ใน สภาพที่เป็นจริงและ สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.40	0.64	4.42	0.80	0.30	4
3. นักศึกษาไม่มีความรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็น จริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	3.30	0.66	4.29	0.78	0.30	4
4. นักศึกษาได้ทักษะการ เขียนที่มีคำศัพท์ยาก ใน สภาพที่เป็นจริงและ สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ใน ระดับใด	3.25	0.65	4.25	0.77	0.31	2
5. นักศึกษารู้สึกกดดันที่ ต้องการเขียน ภายใต้ เวลาที่จำกัด ในสภาพที่ เป็นจริงและสภาพที่ควร จะเป็นอยู่ในระดับใด	3.10	0.67	4.10	0.78	0.32	1
รวมเฉลี่ย	3.25	0.65	4.25	0.78	0.31	

จากตาราง 20 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา ด้านทักษะการเขียน โดยรวม (PNI=0.31) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ นักศึกษารู้สึกกดดันที่ ต้องการเขียน ภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.32) รองลงมาคือ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.31) นักศึกษาได้ทักษะการเขียนที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.31) นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) และ นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด (PNI=0.30) ตามลำดับ

ระยะที่ 2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อ การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1. การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ อาศัยกรอบแนวคิดหลักจาก ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ผสานกับการใช้ สถานการณ์จำลอง (Simulation) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงลึกทั้งด้านความคิด ทักษะคิด และทักษะภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ใกล้เคียงความเป็นจริง สะท้อนคิด และลงมือปฏิบัติจริง

1. ผลการร่างกิจกรรมและองค์ประกอบของรูปแบบ

1. การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษใช้กระบวนการสะท้อนคิด (Reflection) เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึง จุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ระหว่างกัน

2. การใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับบริบทการสอนจริง เช่น การสอนนักศึกษาในโรงเรียน การประชุมครู การสื่อสารกับผู้ปกครองจำลองบทบาทครูใน สถานการณ์ต่าง ๆ โดยให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารฝึกฝนการแก้ปัญหาในสถานการณ์ จำลองเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการใช้ภาษาจริง

3. การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษแบบ บูรณาการ (Integrated Skills) ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียนเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพพล

ศึกษา เช่น การอธิบายกติกากีฬา การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกายใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

4. การประเมินผลและพัฒนาอย่างต่อเนื่องประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ผ่านการทดสอบ การสังเกต และการให้ข้อเสนอแนะใช้การประเมินแบบ Formative Assessment เพื่อปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้กระตุ้นให้นักศึกษาดำเนินการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองและติดตามความก้าวหน้า

(2) วัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ กำหนดให้มีความสอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

(3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ประกอบด้วย 17 หน่วยการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระความรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ และเกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง

ขั้นที่ 1 การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ

- การอธิบายกติกาและขั้นตอนการเล่นกีฬา
- การสาธิตทักษะพื้นฐานทางพลศึกษา
- การให้คำสั่งและการควบคุมชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน

- การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน
- การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและมีส่วนร่วม
- การตอบสนองและแก้ไขปัญหาการสื่อสารเฉพาะหน้า

ขั้นที่ 3 การบูรณาการภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จำลอง (Simulation)

- การสวมบทบาทในสถานการณ์จริง เช่น ครู นักเรียน หรือผู้ตัดสินกีฬา
- การฝึกการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับบทบาทและบริบทจริง

ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Mezirow, 2003)

- เผชิญสถานการณ์ที่ท้าทายรอบคอบคิดเดิม
- การสะท้อนคิดและการสร้างมุมมองใหม่ (perspective transformation)

ขั้นที่ 5 การสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
(Prochaska, 1997)

ตระหนักรู้ความสำคัญ → ชั่งใจ → เตรียมพร้อม → ปฏิบัติ
จริง → คงไว้ซึ่งพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 6 ประเมินผล

(4) วิธีการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง กำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ที่อบรมและเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งสามารถพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีคุณลักษณะ และมีทักษะการปฏิบัติ การฝึกตามรูปแบบนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักของสถานการณ์จำลอง (Simulation) ได้แก่

ขั้นเตรียมการสอน: ครูผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่สถานการณ์ โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพ

ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง: นำเสนอเหตุการณ์หรือปัญหาที่ใกล้เคียงความจริง เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การชี้แจงกติกา หรือการแก้ปัญหาการสื่อสารกับนักเรียนต่างชาติ

ขั้นการเลือกบทบาท: ผู้เรียนเลือกบทบาทที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ตัดสิน หรือผู้สังเกตการณ์ เพื่อฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษในหลากหลายมิติ

ขั้นการเล่นในสถานการณ์จำลอง: ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในบทบาทที่ได้รับ ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการพูด ฟัง และได้ตอบแบบมีเงื่อนไขตามสถานการณ์จริง

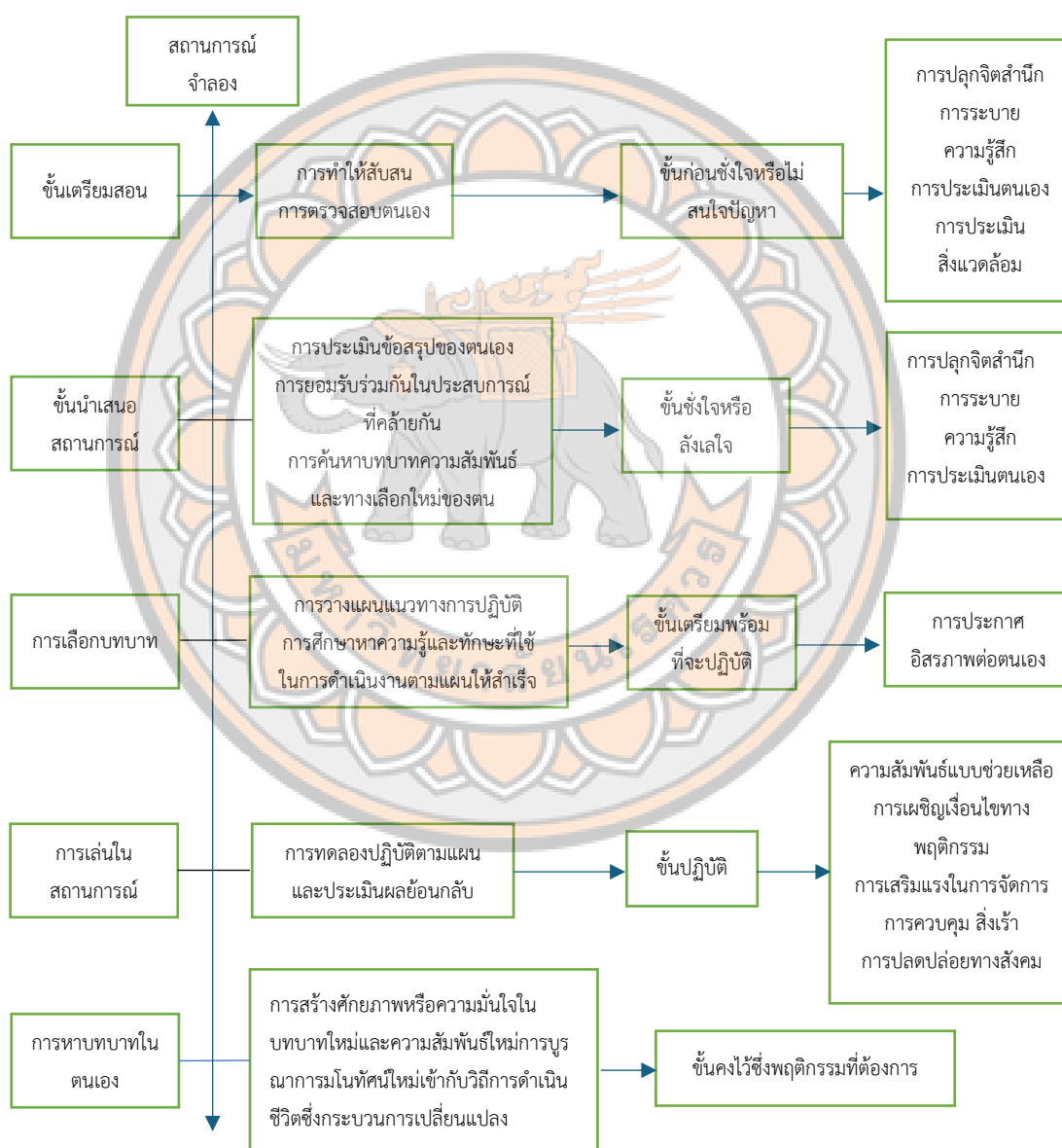
ขั้นการค้นหาคำตอบและทางเลือกใหม่ของตน: ผู้เรียนสะท้อนคิด (reflection) ร่วมกับเพื่อนและครู วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และวางแผนพัฒนาการใช้ภาษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Prochaska (1997) ในการก้าวข้ามจาก “การชั่งใจ” ไปสู่ “การปฏิบัติ” และ “การคงไว้ซึ่งพฤติกรรมใหม่”

(5) สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการอบรมจะต้องสามารถช่วยพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีคุณลักษณะและมีทักษะการปฏิบัติ ที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

1. ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี
2. ใช้สื่อแผนการสอนและคู่มือ
3. ใช้อุปกรณ์และอุปกรณ์กีฬา

4. จำลองสถานการณ์และบทบาท

(6) การวัดและประเมินผล กำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลัก จุดประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ฝึกอบรม ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา การ ประเมินผลสัมฤทธิ์ และการเปรียบเทียบก่อนเรียนหลังเรียน

ภาพ 4 รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลอง

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินการพัฒนากิจกรรมตาม
ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการ
ใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามองค์ประกอบโดยภาพรวม

รายการประเมิน	การประเมินผลความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการ			
1. การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	4.40	0.55	มาก
2. การใช้สถานการณ์จำลอง	4.20	0.45	มาก
3. การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ	4.20	0.45	มาก
4. การประเมินผล	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.30	0.50	มาก
2. วัตถุประสงค์			
เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษา	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.40	0.55	มาก
3. เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ			
ขั้นที่ 1 การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ	4.20	0.45	มาก
ขั้นที่ 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน	4.40	0.55	มาก
ขั้นที่ 3 การบูรณาการภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จำลอง (Simulation)	4.40	0.55	มาก
ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลง	4.20	0.45	มาก
ขั้นที่ 5 การสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	4.20	0.45	มาก
ขั้นที่ 6 ประเมินผล	4.20	0.45	มาก
รวมเฉลี่ย	4.30	0.50	มาก
4. วิธีการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมฯ			
ขั้นเตรียมการสอน	4.22	0.47	มาก
ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง	4.36	0.48	มาก

รายการประเมิน	การประเมินผลความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ขั้นการเลือกบทบาท	4.41	0.46	มาก
ขั้นการเล่นในสถานการณ์จำลอง	4.43	0.52	มาก
ขั้นการค้นหาคำตอบและทางเลือกใหม่ของตน	4.25	0.47	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.48	มาก
5. สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรม			
1. ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี	4.40	0.55	มาก
2. ใช้สื่อแผนการสอนและคู่มือ	4.20	0.45	มาก
3. ใช้อุปกรณ์และอุปกรณ์กีฬา	4.40	0.55	มาก
4. จำลองสถานการณ์และบทบาท	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย	4.30	0.50	มาก
6.การวัดและประเมินผล			
1. การประเมินผลสัมฤทธิ์	4.40	0.55	มาก
2.การเปรียบเทียบก่อนเรียนหลังเรียน	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย	4.30	0.50	มาก
เฉลี่ยรวม	4.32	0.50	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ผลการประเมินการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามองค์ประกอบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$, S.D= 0.50) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.40$, S.D= 0.55) รองลงมาคือ วิธีการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ ($\bar{X}=4.33$, S.D= 0.48) หลักการ ($\bar{X}=4.30$, S.D= 0.50) เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ ($\bar{X}=4.30$, S.D= 0.50) สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.30$, S.D= 0.50) และการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.30$, S.D= 0.50)

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตรและการสอน เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินผลแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

ตาราง 22 ผลการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (N=3)

	รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านหลักการของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง				
1	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ออกแบบตามลำดับขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
2	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีการออกแบบได้ครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
3	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม	4.20	0.84	มาก

	รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามีจุดประสงค์ การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และการ ประเมินผล			
4	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สามารถสนใจในการเรียนรู้ของ ผู้เรียน	4.00	0.71	มาก
5	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับ กิจกรรมและการเรียนรู้แบบกลุ่ม	4.20	0.45	มาก
6	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ประกอบการเรียนการสอนได้	4.20	0.84	มาก
	ด้านเนื้อหาของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง			
7	เนื้อหาที่ใช้จัดทำจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความ เหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	0.71	มาก
8	เนื้อหาที่ใช้ในจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อ การเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความ เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.20	0.45	มาก
	ด้านวิธีการฝึกการจัดกิจกรรมของรูปแบบตามทฤษฎี การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลอง			

	รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
9	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีสาระการเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.40	0.55	มาก
10	การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ ด้านสื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง	4.20	0.84	มาก
11	กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการอบรม จะต้องสามารถช่วยพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาชีพศึกษาที่ เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ	4.40	0.55	
12	มีคุณลักษณะและมีทักษะการปฏิบัติ ที่พึงประสงค์ให้ เกิดขึ้นได้	4.20	0.45	
	ด้านการวัดผลและประเมินผล			
13	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมกับ รูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
14	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการ เรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลอง	4.40	0.55	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.23	0.62	มาก

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดพบว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมด้วยการประเมินระดับคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D. =0.62) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ไปปรับปรุงพัฒนาและประเมินความเหมาะสมผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ผลปรากฏ ดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อ การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา (N=3)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
2	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนชัดเจน	4.00	0.71	มาก
3	เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.20	0.45	มาก
4	สาระการเรียนรู้ถูกต้อง ครบถ้วนเพียงพอในการสร้าง ข้อความรู้หรือเกิดพฤติกรรม หรือทักษะที่ต้องการวัด	4.00	0.71	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามการ สอนแบบการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง	4.40	0.55	มาก
7	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	3.80	0.84	มาก
8	เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของนักศึกษาได้	4.20	0.45	มาก
9	สื่อ/แหล่งเรียนรู้ เหมาะสมกับ วัย ความสนใจของผู้เรียน	3.80	0.84	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
11	วิธีการวัดและเครื่องมือการ วัดผลประเมิน ผล สอดคล้องกับ พฤติกรรมที่กำหนดในจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.00	0.71	มาก
12	วิธีการวัดและเครื่องมือการ วัดผลประเมินผล สอดคล้องกับ ขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
ภาพรวมทั้งหมด		4.08	0.64	มาก

จากตาราง 23 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า โดยรวมผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีผลการประเมินมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 ผลการทดสอบแผนการสอน

แผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นไปหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ขั้นตอนต่อไปเมื่อปรับปรุงแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1) การทดลองหาประสิทธิภาพ แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-One Testing)

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนที่เข้าร่วมการทดลองเป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหลัก แต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ได้แก่ ระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อนระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่กำหนด โดยมีการจับเวลาในการทำกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้จากกระบวนการ ได้แก่ การทำกิจกรรม ภารกิจ และงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งมีการทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

หากผลการประเมินพบว่ายังไม่ไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้สอนได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ก่อน

นำไปปรับแก้ไขจนแผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การหาประสิทธิภาพในขั้นนี้ได้ค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 56.67/73.33

2) การทดลองหาประสิทธิภาพ แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing)

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยดำเนินการทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหลักและไม่ซ้ำกับกลุ่มที่ใช้ในการทดสอบแบบเดี่ยว แต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวนทั้งสิ้น 10 คน แบ่งตามระดับความสามารถ ได้แก่ กลุ่มเก่ง จำนวน 3 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 4 คน และกลุ่มอ่อน จำนวน 3 คนระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการจับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และประเมินผลการเรียนรู้จากกระบวนการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรมและขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพเช่นเดียวกับการทดสอบแบบเดี่ยว หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และนำผลที่ได้ไปใช้ปรับปรุงแผนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นผลการทดลองพบว่า คะแนนของผู้เรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและเข้าใกล้เกณฑ์ที่กำหนด โดยเมื่อนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 64.17/71.67

3) การทดลองหาประสิทธิภาพ แบบภาคสนาม (Field Group Testing)

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 60 คน โดยทำการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้นเรียนการดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมและขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพเช่นเดียวกับการทดสอบแบบกลุ่มเล็ก หลังจากดำเนินการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นผลลัพธ์ที่ได้จากการทดลองควรมีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หากค่าประสิทธิภาพไม่ถึงเกณฑ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ และทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับผู้เรียนต่างกลุ่ม จนกว่าจะได้ค่าประสิทธิภาพขั้นต่ำตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ หากค่าประสิทธิภาพที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 2.5 ให้ยอมรับว่านวัตกรรมการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ แต่หากต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 2.5 จะต้องดำเนินการปรับปรุงและทดสอบซ้ำจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ผลการทดลองหาประสิทธิภาพภาคสนามในครั้งนี้ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 81.82/83.25

หลังจากดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนด โดยเริ่มจากการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์ แนวทางการจัดกิจกรรม และบทบาทของผู้เรียนในแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนด โดยเน้นการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองที่สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้

มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติจริงผ่านภารกิจและกิจกรรมที่กำหนดระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน จับเวลาในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน และประเมินผลการเรียนรู้จากกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การมีส่วนร่วม การสื่อสารภาษาอังกฤษ การทำงานกลุ่ม และการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์และคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการทดลองใช้ไปพิจารณาปรับปรุงรายละเอียดของกิจกรรมและเครื่องมือวัด เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบคลุม และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 24 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตรีศึกษาชั้นการทดลอง (N=60)

ประสิทธิภาพ	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2
E_1	97.47	82.48	81.22/82.83
E_2	16.57	86.67	

ดังนั้นแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ระยะที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

1. ศึกษาผลการเปรียบเทียบความรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตาราง 25 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา วิชาชีพครูพลศึกษาก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้

	คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	P-Value
ก่อนเรียน	30	11.95	1.29	56.404	0.000
หลังเรียน	30	24.42	1.5		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 11.95$, S.D. = 1.29) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.42 คะแนน ($\bar{X} = 22.42$, S.D. = 1.05) คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตาราง 26 ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาด้วย
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อ
การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยภาพรวม

ข้อที่	รายการ	ระดับพฤติกรรม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านทักษะการฟัง	4.10	0.43	มาก
2	ด้านทักษะการพูด	4.12	0.43	มาก
3	ด้านทักษะการอ่าน	4.07	0.52	มาก
4	ด้านทักษะการเขียน	4.01	0.43	มาก
รวมเฉลี่ย		4.07	0.45	มาก

จากตาราง 26 พบว่า ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะการพูด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ ด้านทักษะการฟัง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.43) ด้านทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.52) และ ด้านทักษะการเขียน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.43)

3. ผลการวัดเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตาราง 27 ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม

ข้อที่	เจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษ	ระดับเจตคติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.16	0.37	มาก
2	เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง	4.20	0.39	มาก
3	เจตคติต่อการนำไปใช้	4.16	0.37	มาก
	เฉลี่ย	4.17	0.38	มาก

จากตาราง 27 พบว่า ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.38) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.39) รองลงมาคือ เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเจตคติต่อการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.37) ตามลำดับ

ตาราง 28 ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อที่	เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับเจตคติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักศึกษาเชื่อว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงช่วยพัฒนาทักษะการสอนของนักศึกษา	4.17	0.38	มาก
2	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนพลศึกษา	4.15	0.36	มาก
3	นักศึกษารู้สึกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา	4.13	0.34	มาก
4	นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.25	0.44	มาก
5	นักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงช่วยให้นักศึกษามีมุมมองใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ	4.15	0.36	มาก
6	นักศึกษารู้สึกว่ารูปแบบการเรียนรู้นี้ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา	4.18	0.39	มาก
7	นักศึกษาเชื่อว่าการฝึกฝนภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบเดิม	4.22	0.42	มาก
8	นักศึกษามองว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.08	0.28	มาก
9	นักศึกษารู้สึกว่าการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น	4.15	0.36	มาก
10	นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมนี้และต้องการให้มีการนำไปใช้มากขึ้น	4.15	0.36	มาก
รวมเฉลี่ย		4.16	0.37	มาก

จากตาราง 28 พบว่า ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อรูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.37) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ ไปใช้ได้จริง ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.44) รองลงมาคือ นักศึกษาเชื่อว่าการฝึกฝนภาษาอังกฤษผ่าน สถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบเดิม ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.42) นักศึกษารู้สึกว่ารูปแบบการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์และ การแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.39) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษามองว่ารูปแบบการจัดกิจกรรม นี้ช่วยให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.28) ตามลำดับ

ตาราง 29 ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง

ข้อที่	เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง	ระดับเจตคติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักศึกษารู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง	4.32	0.47	มาก
2	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ดีขึ้น	4.22	0.42	มาก
3	นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาลดความกลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.23	0.43	มาก
4	นักศึกษาเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงและไวยากรณ์ของนักศึกษา	4.12	0.32	มาก
5	นักศึกษามีความเต็มใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้	4.18	0.39	มาก
6	นักศึกษารู้สึกว่าแนวทางการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น	4.28	0.45	มาก
7	นักศึกษาเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาเข้าใจคำศัพท์เฉพาะทางเกี่ยวกับพลศึกษาได้ดียิ่งขึ้น	4.08	0.28	มาก
8	นักศึกษาสามารถนำทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนในสถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้ในการสอนจริงได้	4.18	0.39	มาก
9	นักศึกษารู้สึกว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสนุกและมีแรงจูงใจมากขึ้น	4.20	0.40	มาก
10	นักศึกษามีความต้องการที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมผ่านการเรียนรู้แบบจำลองสถานการณ์	4.13	0.34	มาก
รวมเฉลี่ย		4.20	0.39	มาก

จากตาราง 29 พบว่า ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.39) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษารู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.47) รองลงมาคือ นักศึกษารู้สึกว่าแนวทางการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.45) นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาลดความกลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.43) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนักศึกษาเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาเข้าใจคำศัพท์เฉพาะทางเกี่ยวกับพลศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.08$, S.D.= 0.28) ตามลำดับ

ตาราง 30 ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการนำไปใช้

ข้อที่	เจตคติต่อการนำไปใช้	ระดับเจตคติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษานำวิธีการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้ในการสอนพลศึกษาได้จริง	4.20	0.40	มาก
2	นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นในการสอนพลศึกษาในอนาคต	4.17	0.38	มาก
3	นักศึกษาเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้สามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนาตนเองในระยะยาว	4.22	0.42	มาก
4	นักศึกษาคิดว่าการฝึกฝนภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองควรถูกนำไปใช้ในการฝึกสอนพลศึกษาทุกระดับ	4.12	0.32	มาก
5	นักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบเดียวกันนี้ในอนาคต	4.12	0.32	มาก
6	นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษานำแนวทางนี้เพื่อฝึกนักศึกษาของนักศึกษาให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.22	0.42	มาก
7	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองสามารถทำให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพได้มากขึ้น	4.20	0.40	มาก
8	นักศึกษาต้องการพัฒนาเทคนิคการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อปรับใช้ในสถานการณ์การสอนจริง	4.17	0.38	มาก
9	นักศึกษารู้สึกว่าความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบนี้จะเป็นประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต	4.10	0.30	มาก
10	นักศึกษามีความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนพลศึกษา	4.12	0.32	มาก
รวมเฉลี่ย		4.16	0.37	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ผลเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.37) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้สามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนาตนเองในระยะยาว และนักศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสามารถใช้แนวทางนี้เพื่อฝึกนักศึกษาของนักศึกษาให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.42) รองลงมาคือ นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้ในการสอนพลศึกษาได้จริง และนักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองสามารถทำให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพได้มากขึ้น ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.40) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักศึกษารู้สึกว่าความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบนี้จะเป็นประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.30) ตามลำดับ

ระยะที่ 4 การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

การประเมินรูปแบบรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเป็นการประเมินเกี่ยวกับความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) จำนวน 60 คน โดยใช้แบบประเมินความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า ปรากฏผลการประเมินดังตาราง

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม ครบถ้วนและครอบคลุมวัตถุประสงค์						
	1. การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	4.58	0.50	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด
	2. การใช้สถานการณ์จำลอง	4.47	0.50	มาก	4.63	0.49	มากที่สุด
	3. การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ	4.52	0.50	มากที่สุด	4.77	0.43	มากที่สุด
	4. การประเมินผล	4.50	0.50	มาก	4.75	0.44	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.52	0.50	มากที่สุด	4.68	0.46	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม						
	เพื่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	4.57	0.50	มากที่สุด	4.53	0.50	มากที่สุด
3	เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ						
	ขั้นที่ 1 การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ						
	3.1.1 รูปแบบกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาฝึกใช้คำสั่งภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการสอนพลศึกษาได้	4.53	0.50	มากที่สุด	4.63	0.49	มากที่สุด
	3.1.2 2รูปแบบกิจกรรมเอื้อต่อการฝึกอธิบายกติกาและทักษะกีฬาเป็น	4.48	0.50	มาก	4.70	0.46	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ภาษาอังกฤษได้อย่าง ถูกต้อง						
3.1.3	รูปแบบกิจกรรมส่งเสริม ให้นักศึกษาลำไ้ ภาษาอังกฤษในการ สาธิตการเคลื่อนไหวหรือ ทักษะพื้นฐาน	4.43	0.50	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด
3.1.4	กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียน สามารถนำคำศัพท์ทาง พลศึกษาไปประยุกต์ใช้ จริงได้	4.58	0.50	มากที่สุด	4.75	0.44	มากที่สุด
3.1.5	รูปแบบกิจกรรมเพิ่ม ความคล่องแคล่วในการ ใช้ภาษาอังกฤษเชิง ปฏิบัติของนักศึกษา	4.45	0.50	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.50	0.50	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด
ขั้นที่ 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน							
3.2.1	รูปแบบกิจกรรมช่วย พัฒนาความสามารถใน การสื่อสารกับผู้เรียนด้วย ภาษาอังกฤษ	4.48	0.50	มาก	4.53	0.50	มากที่สุด
3.2.2	กิจกรรมส่งเสริมให้ นักศึกษาสามารถสร้าง บรรยากาศการเรียนรู้ที่ เป็นมิตรโดยใช้ ภาษาอังกฤษ	4.45	0.50	มาก	4.63	0.49	มากที่สุด
3.2.3	รูปแบบกิจกรรมช่วยให้ นักศึกษาฝึกการ	4.57	0.50	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	แก้ปัญหาการสื่อสาร เฉพาะหน้าในห้องเรียน						
3.2.4	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษา สามารถให้ข้อเสนอแนะ และคำแนะนำแก่ผู้เรียน เป็นภาษาอังกฤษได้	4.53	0.50	มากที่สุด	4.70	0.46	มากที่สุด
3.2.5	รูปแบบกิจกรรมช่วย เสริมสร้างทักษะการ สื่อสารเชิงโต้ตอบ (interactive communication)	4.57	0.50	มากที่สุด	4.63	0.49	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.52	0.50	มากที่สุด	4.62	0.49	มากที่สุด
ขั้นที่ 3 การบูรณาการภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จำลอง							
3.3.1	การใช้สถานการณ์ จำลองทำให้นักศึกษา สามารถฝึกภาษาอังกฤษ ในบทบาทที่ใกล้เคียง ความจริง	4.57	0.50	มากที่สุด	4.57	0.50	มากที่สุด
3.3.2	รูปแบบกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ คำศัพท์และประโยค ภาษาอังกฤษที่ใช้จริงใน สถานการณ์สอนพล ศึกษา	4.45	0.50	มาก	4.55	0.50	มากที่สุด
3.3.3	กิจกรรมสถานการณ์ จำลองช่วยให้นักศึกษา ฝึกคิดวิเคราะห์และ	4.38	0.49	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ตอบสนองภาษาอังกฤษตามสถานการณ์						
3.3.4	รูปแบบกิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาเมื่อใช้ภาษาอังกฤษในบทบาทครูผู้สอน	4.52	0.50	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด
3.3.5	การฝึกด้วยสถานการณ์จำลองช่วยเตรียมความพร้อมก่อนลงสอนจริงในโรงเรียน	4.45	0.50	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.47	0.50	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง							
3.4.1	กิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายรอบคอบคิดเดิม	4.55	0.50	มากที่สุด	4.57	0.50	มากที่สุด
3.4.2	รูปแบบกิจกรรมช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาตรวจสอบตนเองและพัฒนาการเรียนรู้	4.35	0.48	มาก	4.52	0.50	มากที่สุด
3.4.3	กิจกรรมช่วยส่งเสริมการสะท้อนคิด (reflection) ของนักศึกษา	4.58	0.50	มากที่สุด	4.58	0.50	มากที่สุด
3.4.4	รูปแบบกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาสามารถสร้างมุมมองใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ	4.57	0.50	มากที่สุด	4.62	0.49	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3.4.5	กิจกรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษในทางวิชาชีพ	4.60	0.49	มากที่สุด	4.72	0.45	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.53	0.49	มากที่สุด	4.60	0.49	มากที่สุด
ขั้นที่ 5 การสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม							
3.5.1	รูปแบบกิจกรรมสอดคล้องกับขั้นตอนการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ	4.58	0.50	มากที่สุด	4.62	0.49	มากที่สุด
3.5.2	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ	4.53	0.50	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด
3.5.3	รูปแบบกิจกรรมสนับสนุนให้นักศึกษาปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง	4.33	0.48	มาก	4.62	0.49	มากที่สุด
3.5.4	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษารักษาและคงไว้ซึ่งพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง	4.55	0.50	มากที่สุด	4.75	0.44	มากที่สุด
3.5.5	รูปแบบกิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจและ	4.45	0.50	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ความยั่งยืนในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพ						
	เฉลี่ย	4.49	0.50	มาก	4.61	0.48	มากที่สุด
ชั้นที่ 6 ประเมินผล							
3.6.1	รูปแบบกิจกรรมมีวิธีการประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์	4.52	0.50	มากที่สุด	4.58	0.50	มากที่สุด
3.6.2	การประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ทักษะ และทัศนคติของนักศึกษา	4.32	0.47	มาก	4.65	0.48	มากที่สุด
3.6.3	รูปแบบกิจกรรมมีการใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.58	0.50	มากที่สุด	4.53	0.50	มากที่สุด
3.6.4	การประเมินผลช่วยสะท้อนการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง	4.57	0.50	มากที่สุด	4.63	0.49	มากที่สุด
3.6.5	ผลการประเมินสามารถนำมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง	4.67	0.48	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.53	0.49	มากที่สุด	4.58	0.49	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.51	0.50	มากที่สุด	4.61	0.49	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4	การจัดกิจกรรมและระยะเวลาที่ใช้ในรูปแบบการจัดกิจกรรมเหมาะสม						
ขั้นเตรียมการสอน							
4.1.1	รูปแบบกิจกรรมนี้ สามารถนำไปใช้ได้จริงใน การเตรียมการสอนพล ศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ	4.55	0.50	มากที่สุด	4.60	0.48	มากที่สุด
4.1.2	ขั้นเตรียมการสอนช่วย สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.40	0.47	มาก	4.55	0.46	มากที่สุด
4.1.3	วิธีการเตรียมการสอนมี ความเป็นไปได้สูงต่อการ ประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน จริง	4.52	0.49	มากที่สุด	4.57	0.45	มากที่สุด
4.1.4	กิจกรรมเตรียมการสอน มีประโยชน์ในการฝึกให้ นักศึกษากล้าแสดงออก ทางภาษาอังกฤษ	4.38	0.48	มาก	4.54	0.47	มากที่สุด
4.1.5	ขั้นเตรียมการสอนช่วย พัฒนาทักษะการวาง แผนการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนเข้าสถานการณ์จริง	4.50	0.48	มากที่สุด	4.56	0.44	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.47	0.48	มาก	4.56	0.46	มากที่สุด
ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง							
4.2.1	การนำเสนอสถานการณ์ จำลองสามารถจัดได้จริง ในบริบทการสอนพล ศึกษา	4.42	0.45	มาก	4.55	0.44	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4.2.2	ชั้นนี้มีประโยชน์ในการ สร้างประสบการณ์ตรง ให้ผู้เรียนฝึก ภาษาอังกฤษ	4.38	0.47	มาก	4.54	0.46	มากที่สุด
4.2.3	สถานการณ์จำลองที่ นำเสนอสามารถ ออกแบบและปรับใช้ได้ ง่าย	4.40	0.46	มาก	4.57	0.47	มากที่สุด
4.2.4	ชั้นนี้ช่วยเสริมการคิด วิเคราะห์และการ ตอบสนองทางภาษาของ นักศึกษา	4.36	0.45	มาก	4.56	0.44	มากที่สุด
4.2.5	การนำเสนอสถานการณ์ จำลองเอื้อต่อการใช้ ภาษาอังกฤษเชิงโต้ตอบ ในห้องเรียน	4.41	0.48	มาก	4.58	0.45	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.39	0.46	มาก	4.56	0.45	มากที่สุด
ขั้นการเลือกบทบาท							
4.3.1	11. การเลือกบทบาทมี ความเป็นไปได้ที่จะใช้กับ นักศึกษาฝึกสอนในชั้น เรียนจริง	4.39	0.44	มาก	4.59	0.43	มากที่สุด
4.3.2	12. ชั้นนี้มีประโยชน์ใน การเปิดโอกาสให้ นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษ ในบทบาทที่หลากหลาย	4.35	0.46	มาก	4.55	0.45	มากที่สุด
4.3.3	13. วิธีการเลือกบทบาท สามารถดำเนินการได้	4.41	0.45	มาก	4.57	0.44	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	สะดวกและเหมาะสมกับ บริบทโรงเรียน						
4.3.4	14. กิจกรรมช่วยให้ นักศึกษาได้ฝึกใช้ ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์และหน้าที่ที่ แตกต่างกัน	4.37	0.47	มาก	4.56	0.46	มากที่สุด
4.3.5	15. การเลือกบทบาท ช่วยเพิ่มความมั่นใจใน การใช้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษา	4.42	0.48	มาก	4.58	0.45	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.39	0.46	มาก	4.57	0.45	มากที่สุด
ชั้นการเล่นในสถานการณ์ จำลอง							
4.4.1	การเล่นสถานการณ์ จำลองสามารถนำไปใช้ ได้จริงและมีความเป็นไปได้สูง	4.44	0.46	มาก	4.6	0.45	มากที่สุด
4.4.2	ชั้นนี้มีประโยชน์ในการ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ผ่านการปฏิบัติจริง	4.39	0.47	มาก	4.57	0.46	มากที่สุด
4.4.3	การเล่นสถานการณ์ จำลองสามารถจัดให้ สอดคล้องกับเวลาและ ทรัพยากรที่มีอยู่	4.43	0.44	มาก	4.58	0.43	มากที่สุด
4.4.4	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษา ได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่าง	4.37	0.48	มาก	4.56	0.47	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ต่อเนื่องในระหว่างการฝึก						
4.4.5	ชั้นนี้เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความมั่นใจของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.41	0.45	มาก	4.59	0.44	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.41	0.46	มาก	4.58	0.45	มากที่สุด
	ขั้นการค้นหาค้นหาและทางเลือกใหม่ของตน						
4.5.1	ชั้นนี้สามารถดำเนินการได้จริงและไม่ซับซ้อนเกินไป	4.46	0.48	มาก	4.6	0.47	มากที่สุด
4.5.2	การค้นหาค้นหาใหม่มีประโยชน์ในการเปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดสร้างสรรค์การใช้ภาษาอังกฤษ	4.38	0.49	มาก	4.57	0.46	มากที่สุด
4.5.3	วิธีการนี้ช่วยส่งเสริมการสะท้อนคิด (reflection) ของนักศึกษา	4.45	0.47	มาก	4.58	0.45	มากที่สุด
4.5.4	กิจกรรมเอื้อต่อการพัฒนามุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.36	0.46	มาก	4.56	0.44	มากที่สุด
4.5.5	ชั้นนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถนำบทเรียนที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการสอนจริงในอนาคต	4.43	0.45	มาก	4.59	0.43	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	เฉลี่ย	4.42	0.47	มาก	4.58	0.45	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.42	0.47	มาก	4.57	0.45	มากที่สุด
5. สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรม							
1. ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี							
5.1.1	สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์	4.63	0.49	มากที่สุด	4.55	0.48	มากที่สุด
5.1.2	นักศึกษาคิดว่าเครื่องมือดิจิทัล (เช่น แอปพลิเคชัน การเรียนรู้หรือเว็บไซต์) ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมได้ดีขึ้น	4.48	0.50	มาก	4.53	0.50	มากที่สุด
5.1.3	เครื่องมือดิจิทัลในกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับค่านักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีประโยชน์มากต่อนักศึกษา	4.48	0.50	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด
5.1.4	นักศึกษาคิดว่าเทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้	4.53	0.50	มากที่สุด	4.55	0.49	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	เฉลี่ย	4.63	0.49	มากที่สุด	4.55	0.48	มากที่สุด
2. ใช้สื่อแผนการสอนและคู่มือ							
5.2.1	นักศึกษามีความเข้าใจในแผนการสอนและคู่มือที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมมากนักน้อยเพียงใด	4.32	0.47	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด
5.2.2	นักศึกษาคิดว่าแผนการสอนและคู่มือช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับใช้ภาษาอังกฤษในนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาได้ดีขึ้น	4.60	0.49	มากที่สุด	4.55	0.50	มากที่สุด
5.2.3	การใช้แผนการสอนและคู่มือช่วยในการเตรียมตัวสำหรับการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้มากน้อยแค่ไหน	4.45	0.50	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.46	0.49	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
3. ใช้อุปกรณ์และอุปกรณ์กีฬา							
5.3.1	นักศึกษาคิดว่าอุปกรณ์กีฬา เช่น ลูกบอลหรือเครื่องมือการฝึกต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	4.50	0.50	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5.3.2	การใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการใช้อุปกรณ์ กีฬาเป็นสิ่งที่นักศึกษา รู้สึกว่ามีสำคัญ	4.38	0.49	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
5.3.3	นักศึกษาคิดว่าการใช้สื่อ ประเภทอุปกรณ์กีฬาใน การฝึกจะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้กับนักศึกษาสาขาวิชา พลศึกษาได้	4.58	0.50	มากที่สุด	4.57	0.50	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.49	0.50	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด
4. จำลองสถานการณ์และบทบาท							
5.4.1	การจำลองสถานการณ์ หรือการเล่นบทบาทช่วย ให้นักศึกษาฝึกใช้ ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์จริงได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	4.52	0.50	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด
5.4.2	นักศึกษาคิดว่าเมื่อใช้ สถานการณ์จำลองจะ ช่วยให้นักศึกษาสามารถ ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ในภาคสนามจริง	4.63	0.49	มากที่สุด	4.52	0.50	มากที่สุด
5.4.3	นักศึกษาเคยนำกิจกรรม ไปใช้ในการจำลอง สถานการณ์เพื่อฝึกฝน	4.48	0.50	มาก	4.57	0.50	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ภาษาอังกฤษในการสอน วิชาพลศึกษา							
	เฉลี่ย	4.54	0.50	มากที่สุด	4.53	0.50	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.51	0.50	มากที่สุด	4.54	0.50	มากที่สุด

จากผลการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า ความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.50) รองลงมา คือ หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.52$, S.D.=0.50) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมและระยะเวลา ($\bar{X}=4.42$, S.D.=0.47) ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D.=0.48) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.68$, S.D.=0.46) รองลงมา คือ เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.49) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.50)

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของ
 คู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ
 สถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพล
 ศึกษาพลศึกษา

ที่	รายการ/ประเด็นการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	ส่วนที่ 1 คู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรม						
1	การจัดกิจกรรม	4.55	0.48	มากที่สุด	4.62	0.46	มากที่สุด
	ส่วนที่ 2 แผนการจัดกิจกรรม						
2	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 1	4.40	0.50	มาก	4.61	0.47	มากที่สุด
3	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 2	4.60	0.47	มากที่สุด	4.58	0.48	มากที่สุด
4	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 3	4.38	0.49	มาก	4.65	0.45	มากที่สุด
5	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 4	4.63	0.48	มากที่สุด	4.59	0.46	มากที่สุด
6	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 5	4.44	0.50	มาก	4.60	0.49	มากที่สุด
7	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 6	4.57	0.49	มากที่สุด	4.63	0.48	มากที่สุด
8	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 7	4.42	0.47	มาก	4.66	0.47	มากที่สุด
9	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 8	4.59	0.50	มากที่สุด	4.62	0.49	มากที่สุด
10	แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 9	4.46	0.48	มาก	4.64	0.46	มากที่สุด

ที่	รายการ/ประเด็นการ ประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
11	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 10	4.54	0.49	มากที่สุด	4.67	0.45	มากที่สุด
12	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 11	4.40	0.5	มาก	4.61	0.48	มากที่สุด
13	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 12	4.62	0.48	มากที่สุด	4.63	0.46	มากที่สุด
14	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 13	4.41	0.49	มาก	4.65	0.47	มากที่สุด
15	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 14	4.60	0.47	มากที่สุด	4.68	0.45	มากที่สุด
16	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 15	4.39	0.50	มาก	4.62	0.48	มากที่สุด
17	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 16	4.55	0.48	มากที่สุด	4.66	0.46	มากที่สุด
18	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 17	4.42	0.49	มาก	4.64	0.47	มากที่สุด
19	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 18	4.61	0.48	มากที่สุด	4.67	0.46	มากที่สุด
20	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 19	4.43	0.5	มาก	4.62	0.47	มากที่สุด
21	แผนการจัดกิจกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 20	4.56	0.49	มากที่สุด	4.65	0.45	มากที่สุด
สรุป		4.51	0.49	มากที่สุด	4.63	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 32 พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ของคู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รองลงมา คือ

แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 12 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของคู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา วิชาชีพครูพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 14 รองลงมา คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 10 และ 18

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัญหา พฤติกรรม และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อ การเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา 4) เพื่อประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ประชากรที่ใช้ในศึกษาปัญหา พฤติกรรม และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร 55 คน นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 2284 คน และนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา เป็นกลุ่มการทดลองใช้หลักสูตรจริงมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม คู่มือเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ แบบวัดการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดความสามารถ แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) หาค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบค่าที ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยนำเสนอผลของการวิจัย 3 ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษา ($n = 2,284$ คน) ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย 1,350 คน (59.10%) และเพศหญิง 934 คน (40.90%) โดยอายุที่พบมากที่สุดคือ 20 ปี 585 คน (25.6%) รองลงมาคือ 21 ปี 574 คน (25.1%), 19 ปี 519 คน (22.7%), และ 22 ปี 518 คน (22.7%) ด้านชั้นปี ผู้ตอบแบบสอบถามกระจายใกล้เคียงกัน โดยมากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 596 คน (26.10%) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 594 คน (26.00%), ชั้นปีที่ 1 จำนวน 556 คน (24.30%) และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 538 คน (23.60%) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ($n = 55$ คน) ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย 53 คน (96.40%) เพศหญิง 2 คน (3.60%) โดยช่วงอายุที่พบมากที่สุดคือ 41–50 ปี จำนวน 38 คน (68.9%) รองลงมาคือ 31–40 ปี 13 คน (23.7%) และ 51–60 ปี 4 คน (7.2%)

1.2 สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสภาพที่เป็นจริง ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการอ่าน รองลงมา คือ ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง และทักษะการพูด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง รองลงมาคือ ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สภาพที่เป็นจริง ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการเขียน รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการฟัง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสภาพที่ควรจะเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการฟัง ตามลำดับ

1.3 ความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของนักศึกษา โดยภาพรวมทุกด้าน ($PNI=0.34$) พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น สูงที่สุด คือ ทักษะการพูด ($PNI=0.39$) รองลงมา คือ ทักษะการฟัง ($PNI=0.36$) ทักษะการเขียน ($PNI=0.31$) และทักษะการอ่าน ($PNI=0.30$) ตามลำดับ และความต้องการจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยภาพรวมทุกด้าน พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ทักษะการพูด ($PNI=0.33$)

รองลงมา คือทักษะการฟัง (PNI=0.32) ทักษะการอ่าน (PNI=0.32) และทักษะการเขียน (PNI=0.31) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2.1 การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ อาศัยกรอบแนวคิดหลักจาก ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ผสานกับการใช้ สถานการณ์จำลอง (Simulation) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงลึกทั้งด้านความคิด ทักษะ และทักษะภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ใกล้เคียงความเป็นจริง สะท้อนคิด และลงมือปฏิบัติจริง

1) ผลการยกย่องกิจกรรมและองค์ประกอบของรูปแบบ

1.1) การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการกำหนดแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษใช้กระบวนการสะท้อนคิด (Reflection) เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างกัน

1.2) การใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับบริบทการสอนจริง เช่น การสอนนักศึกษาในโรงเรียน การประชุมครู การสื่อสารกับผู้ปกครองจำลองบทบาทครูในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารฝึกฝนการแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการใช้ภาษาจริง

1.3) การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ (Integrated Skills) ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียนเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพพลศึกษา เช่น การอธิบายกติกากีฬา การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกายใช้เทคนิคการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

1.4) การประเมินผลและพัฒนาอย่างต่อเนื่องประเมินทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ผ่านการทดสอบ การสังเกต และการให้ข้อเสนอแนะใช้การประเมินแบบ Formative Assessment เพื่อปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้กระตุ้นให้นักศึกษาตั้งเป้าหมายการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองและติดตามความก้าวหน้า

2) วัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ กำหนดให้มีความสอดคล้องกับหลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

3) เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง ประกอบด้วย 17 หน่วยการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระความรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้และเกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา หน่วยการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง

ขั้นที่ 1 การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ

- การอธิบายกติกาและขั้นตอนการเล่นกีฬา
- การสาธิตทักษะพื้นฐานทางพลศึกษา
- การให้คำสั่งและการควบคุมชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน

- การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน
- การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและมีส่วนร่วม
- การตอบสนองและแก้ไขปัญหาการสื่อสารเฉพาะหน้า

ขั้นที่ 3 การบูรณาการภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จำลอง (Simulation)

- การสวมบทบาทในสถานการณ์จริง เช่น ครู นักเรียน หรือผู้ตัดสินกีฬา
- การฝึกการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับบทบาทและบริบทจริง

ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Mezirow, 2003)

- เผชิญสถานการณ์ที่ท้าทายกรอบคิดเดิม
- การสะท้อนคิดและการสร้างมุมมองใหม่ (perspective transformation)

ขั้นที่ 5 การสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Prochaska, 1997)

ตระหนักรู้ความสำคัญ → ชั่งใจ → เตรียมพร้อม → ปฏิบัติจริง → คงไว้ซึ่ง

พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 6 ประเมินผล

4) วิธีการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง กำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ที่อบรมและเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งสามารถพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีคุณลักษณะ และมีทักษะการปฏิบัติ การฝึกตามรูปแบบนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักของสถานการณ์จำลอง (Simulation) ได้แก่

ขั้นเตรียมการสอน: ครูผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่สถานการณ์ โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพ

ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง: นำเสนอเหตุการณ์หรือปัญหาที่ใกล้เคียงความจริง เช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การชี้แจงกติกา หรือการแก้ปัญหาคือการสื่อสารกับนักเรียนต่างชาติ

ขั้นการเลือกบทบาท: ผู้เรียนเลือกบทบาทที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ตัดสิน หรือผู้สังเกตการณ์ เพื่อฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษในหลากหลายมิติ

ขั้นการเล่นในสถานการณ์จำลอง: ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในบทบาทที่ได้รับ ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการพูด ฟัง และโต้ตอบแบบมีเงื่อนไขตามสถานการณ์จริง

ขั้นการค้นหาคำตอบและทางเลือกใหม่ของตน: ผู้เรียนสะท้อนคิด (reflection) ร่วมกับเพื่อนและครู วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และวางแผนพัฒนาการใช้ภาษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Prochaska (1997) ในการก้าวข้ามจาก “การขังใจ” ไปสู่ “การปฏิบัติ” และ “การคงไว้ซึ่งพฤติกรรมใหม่”

5) สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการอบรมจะต้องสามารถช่วยพัฒนานักศึกษาด้านวิชาชีพที่เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ มีคุณลักษณะและมีทักษะการปฏิบัติ ที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้

1. ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี
2. ใช้สื่อแผนการสอนและคู่มือ
3. ใช้อุปกรณ์และอุปกรณ์กีฬา
4. จำลองสถานการณ์และบทบาท

6) การวัดและประเมินผล กำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลัก จุดประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ฝึกอบรม ของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 36 ชั่วโมง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาด้านวิชาชีพ การประเมินผลสัมฤทธิ์และการเปรียบเทียบก่อนเรียนหลังเรียน

3. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาด้านวิชาชีพ ประกอบด้วย 7 ประเด็น ดังนี้

1) ผลการประเมินการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาด้านวิชาชีพ ตามองค์ประกอบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์

รองลงมาคือ วิธีการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมฯ หลักการ เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกอบรมการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผล

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมด พบว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีความเหมาะสมด้วยการประเมินระดับคุณภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน

3) ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า โดยรวมผลการประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีผลการประเมินมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้

4) ผลแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

5) ผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา การเปรียบเทียบทักษะความรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกทักษะ โดยมีคะแนนพัฒนาการรวม 71.87% อยู่ในระดับสูง ทักษะการฟังคะแนนพัฒนาการ 67.03% ทักษะการพูดคะแนนพัฒนาการ 82.03% ทักษะการอ่านคะแนนพัฒนาการ 71.81% ทักษะการเขียนคะแนนพัฒนาการ 66.62%

6) ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะการพูด รองลงมาคือด้านทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน

7) ผลการวัดเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์

จำลอง รองลงมาคือ เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเจตคติต่อการนำไปใช้ตามลำดับ

4. การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จากผลการประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า ความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม รองลงมา คือ หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมและระยะเวลา ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม รองลงมา คือ เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม ผลการประเมินความเป็นไปได้ของคู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รองลงมา คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 12 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของคู่มือรูปแบบการจัดกิจกรรมและแผนกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 14 รองลงมา คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 10 และ 18

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. จากการเก็บข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษา ($n = 2,284$ คน) พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง (สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสาขาพลศึกษาที่เพศชายเข้ามาศึกษามากกว่า) โดยกลุ่มอายุที่พบมากที่สุดคือ 20–21 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงชั้นปีที่ 2–3 ที่ถือว่าเป็นระยะพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอย่างเต็มที่ ขณะที่ชั้นปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่ม

ตัวอย่างอยู่ในระดับกลางของหลักสูตรเป็นหลัก ส่วนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ($n = 55$ คน) ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และอายุอยู่ในช่วง 41–50 ปี ซึ่งถือว่าเป็นวัยกลางคนที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพสูง สามารถสะท้อนความเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบได้อย่างรอบด้าน ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นสำหรับนักศึกษา พบว่า สภาพที่เป็นจริงของการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยทักษะที่เด่นที่สุดคือการอ่าน รองลงมาคือการเขียน การฟัง และต่ำสุดคือการพูด สะท้อนว่านักศึกษามีความสามารถทางภาษาในเชิงรับ (Reading/Listening) มากกว่าทักษะเชิงผลิต (Speaking/Writing) ขณะที่สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนและการฟังมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) และ Crookall & Oxford (1990) ที่ชี้ว่า กิจกรรมสถานการณ์จำลองและการเรียนรู้เชิงปฏิบัติช่วยเสริมทักษะการฟังและการเขียนในลักษณะที่นำไปใช้ได้จริง สำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร พบว่า สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยสูงสุดคือการเขียน รองลงมาคือการอ่าน การพูด และต่ำสุดคือการฟัง ส่วนสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญกับทักษะการพูดมากที่สุด สอดคล้องกับ Sturtridge (1987) ที่ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยผลักดันผู้เรียนให้ใช้ “ภาษาเชิงปฏิบัติ” ในการสื่อสารจริง ในด้าน ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) พบว่า นักศึกษามีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดสูงที่สุด รองลงมาคือการฟัง การเขียน และต่ำสุดคือการอ่าน สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่การพูดอยู่ในระดับต่ำสุดและจึงต้องการพัฒนามากที่สุด สำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ก็เห็นตรงกันว่าทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการพูด รองลงมาคือการฟังและการอ่าน ซึ่งสะท้อนตรงกับข้อค้นพบของ กุลนรี ถนอมสุข (2551) ที่เน้นบทบาทภาวะผู้นำครูในการสร้างแรงบันดาลใจและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออก รวมถึงงานของ King (2004) ที่ยืนยันว่าการเรียนรู้เชิงเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการสื่อสาร และสะท้อนคิดจากประสบการณ์จริง ดังนั้น สรุปได้ว่า ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนต่างเห็นพ้องกันว่า “การพูดและการฟัง” เป็นทักษะสำคัญที่สุดที่ต้องพัฒนา เพื่อยกระดับสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษาพลศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอนและนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2. รูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมบนกรอบแนวคิดของ ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) ของ Mezirow (2003) ซึ่งชี้ว่าผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงกรอบความคิด (Frame of Reference) และสร้างมุมมองใหม่ (Perspective Transformation) ผ่านกระบวนการสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ ขณะเดียวกันรูปแบบยังผสมผสานกับการใช้ สถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใกล้เคียงจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพพลศึกษา อันเป็นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by Doing) ซึ่ง Crookall และ Oxford (1990) เน้นว่าเป็นแนวทางสำคัญในการ

พัฒนาภาษาในสถานการณ์สมจริง องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดกิจกรรม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสะท้อนคิดร่วมกันเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในจุดแข็ง-จุดอ่อนของตนเอง ตรงกับแนวคิดของ King (2004) ที่ยืนยันว่าการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ผสานการสะท้อนคิด สามารถยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพได้อย่างมีนัยสำคัญ การใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่ง Jones (1983) อธิบายว่าเป็นการนำสถานการณ์จริงมาจำลองในห้องเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้ตัดสินใจและสื่อสารอย่างอิสระตามบทบาทที่ได้รับ สอดคล้องกับ Sturtridge (1987) ที่ชี้ว่ากิจกรรมสถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษาในปฏิสัมพันธ์ที่สมจริง การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ (Integrated Skills) โดยเน้นการใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนในกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับการสอนจริง เช่น การอธิบายกติกาก การให้คำสั่ง และการสื่อสารกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภมาส เพชรสมบัติ (2540) ที่พบว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาพฤติกรรมเชิงสังคมและทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้จริง การประเมินผลและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ใช้การประเมินระหว่างเรียน (Formative Assessment) เพื่อติดตามความก้าวหน้าและปรับปรุงกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งแนวปฏิบัตินี้ตรงกับข้อเสนอของ Ross & Gray (2006) ที่ยืนยันว่าการสะท้อนผลและการทำงานร่วมกันในกระบวนการเรียนรู้ ส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดังนั้น รูปแบบการจัดกิจกรรมนี้จึงเป็นการผสานจุดแข็งของ การเรียนรู้เชิงเปลี่ยนแปลง และ การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง โดยใช้เทคนิคสะท้อนคิด การสวมบทบาท และการปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาให้มีความมั่นใจ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ในสถานการณ์การสอนจริงได้อย่างยั่งยืน

3. การใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ผลการประเมินองค์ประกอบของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก การที่องค์ประกอบทุกด้านมีความครบถ้วนและ วัตถุประสงค์ ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงถึงความชัดเจนและตรงประเด็น ซึ่งทำให้ผู้ใช่มองเห็นทิศทางการจัดกิจกรรมได้ชัดเจน สอดคล้องกับ รัตติยา พร้อมสิน (2560) ที่เน้นว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางได้จริง และยังใกล้เคียงกับ ภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2553) ที่พบว่า ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยพบว่าแนวคิดของคุณลักษณะครูผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการเรียนรู้คือ การแสดงพฤติกรรมที่สามารถอธิบายแนวคิดและทฤษฎีของครูผู้นำ สามารถตีความ เชื่อมโยง และเรียบเรียงเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างกระจ่างชัด สามารถประยุกต์ใช้แนวคิดหรือหลักการในเรื่องการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างมีทักษะคล่องแคล่วและยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์โดยมุ่งเน้น

ถึงการบรรลุประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถวิพากษ์ ไตร่ตรอง ปรับความคิดเห็นและมุมมองแปลกใหม่ อย่างลึกซึ้งและน่าเชื่อถือในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นการสร้างความร่วมมือกับ ชุมชนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้ในสถานการณ์จริง อีกทั้งมีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นทั้งเพื่อน ร่วมงานและผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถ และ ประการสุดท้ายคือ การรู้และเข้าใจจุดอ่อน จุดแข็งของตนเองในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และ การทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง 2) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันการที่ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนประเมินตรงกัน สะท้อนถึงความเป็นเอกภาพของรูปแบบและความเป็นไปได้ใน การใช้งานจริง สอดคล้องกับ สจิวรรณ ทรพรพสุ (2559) ที่ศึกษาการนิเทศครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการนิเทศในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาได้จัดทำคู่มือนักศึกษาสาขาวิชาพล ศึกษาเรียบเรียงแนวปฏิบัติที่ชัดเจน พร้อมทั้งวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผลการนิเทศที่ผ่านมา ภาวะผู้นำครู และทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ส่วนรูปแบบการนิเทศจะขึ้นอยู่กับปัญหา และความต้องการของผู้รับการนิเทศโดยเน้นให้นักศึกษามีจิตวิญญาณความเป็นครู ภาวะผู้นำครูและ ความต้องการในการนิเทศในศตวรรษที่ 21 พบว่า นักศึกษามีภาวะผู้นำครูและความต้องการในการ นิเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและหลายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน และแนวปฏิบัติที่เป็น เลิศของการนิเทศในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมภาวะผู้นำครูประกอบด้วย กำหนดนโยบายการนิเทศและ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้อำนาจต่อการพัฒนานักศึกษามีภาวะผู้นำครูและจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 นำการจัดความรู้มาเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดและสร้างสรรค์การนิเทศ พัฒนา เครือข่ายการนิเทศใช้ระบบสารสนเทศและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นประโยชน์ต่อการนิเทศ และ พัฒนาภาวะผู้นำครูของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา 3) ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การที่กิจกรรมเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ แสดงถึงคุณภาพของการออกแบบ ซึ่ง สอดคล้องกับ ศรีอุษา กมลธรรมารักษ์ (2557) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมโดยมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ ชัดเจนสามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนได้จริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ภูมิพงศ์ จอม หงส์พิพัฒน์ (2553) ที่ย้ำว่าการออกแบบกิจกรรมโดยเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์จะช่วยให้การเรียนการ สอนเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย 4) ประสิทธิภาพแผนการสอนสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ค่าประสิทธิภาพ 81.22/82.83 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบนี้มีคุณภาพเพียงพอที่จะพัฒนาผู้เรียนได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภ มาศ เพชรสมบัติ (2540) และ คลิยา บุตรเนียร (2541) ที่ชี้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับวิธีการ เสริมแรงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตรงกับแนวคิดของ Crookall & Oxford (1990) ที่อธิบายว่าสถานการณ์จำลองเป็นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) ที่ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะอย่างเป็นรูปธรรม 5) ผลการเปรียบเทียบทักษะก่อนและหลังเรียน การที่ คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในทุกทักษะ โดยเฉพาะ ทักษะการพูด ที่พัฒนาได้สูงสุด (82.03%) แสดงถึงประสิทธิผลของรูปแบบในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Gibbons

(1995) ที่ยืนยันว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยกระตุ้นความสนใจและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น และตรงกับ Jones (1983) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในบทบาทที่หลากหลาย เพิ่มความมั่นใจและการรับผิดชอบต่อการสื่อสาร 6) สำหรับ นักศึกษาศาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ มาก สะท้อนถึง ประสิทธิภาพของรูปแบบที่ช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างรอบด้าน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นราย ทักษะ พบว่า ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาศาขาวิชาพลศึกษาพลศึกษาที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทักษะการพูด รองลงมาคือด้านทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ผลการประเมินสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ ได้อย่างเหมาะสมในทุกทักษะ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าด้านอื่นเล็กน้อย สอดคล้องกับลักษณะของการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติและสถานการณ์จำลอง ขณะที่ทักษะการอ่านและ การเขียนแม้มีสัดส่วนต่ำกว่าแต่ยังคงอยู่ในระดับมาก (Sturtridge, 1987) จึงทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ในทักษะที่อิงกับข้อความลายลักษณ์มากกว่า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานของ ประไพ สมปราชาญา นันท์ (2545) ที่ชี้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยส่งเสริมทักษะการคิดและการเขียนได้อย่างมีระบบ แต่ยังต้องการเวลาและการฝึกต่อเนื่องเพื่อพัฒนาการพูดและการฟัง ผลลัพธ์ดังกล่าวสะท้อนถึงความ แข็งแรงของนักศึกษาศาขาวิชาพลศึกษาในการผลิตผลงาน (Written Production) เช่น การเขียน รายงาน แผนการสอน คำอธิบายกติกา หรือบันทึกการสอน ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการคิด ทบทวน และเลือกคำศัพท์หรือโครงสร้างภาษาได้รอบคอบ จึงมีความถูกต้องและสมบูรณ์กว่าการ สื่อสารแบบปากเปล่า ขณะเดียวกันยังสะท้อนถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียนที่มักเน้นการ อ่านและการเขียนมากกว่าการฝึกฝนทักษะการพูดและการฟังในสถานการณ์จริงนอกจากนี้ ผลลัพธ์ยัง ชี้ว่าแม้นักศึกษาจะมีพื้นฐานทางภาษาแต่ยังต้องได้รับการพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติจริง โดยเฉพาะ การ พูดและการฟัง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารในชั้นเรียนพลศึกษาและสถานการณ์การสอนจริง ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Sturtridge (1987) และ Crookall & Oxford (1990) ที่ระบุว่าการใช้ สถานการณ์จำลองช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารในภาวะกดดันและใกล้เคียงจริง อันเป็นโอกาส ในการยกระดับทักษะการพูดและฟังให้สอดคล้องกับทักษะด้านการเขียนและการอ่าน 7) ผลเจตคติอยู่ใน ระดับมาก นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง แสดงว่ารูปแบบ นี้สามารถสร้างแรงบันดาลใจและความมั่นใจให้ผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวลักษณ์ สิ้นทรัพย์ (2543) ที่พบว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และตรงกับ Gray (2008) ที่

ยืนยันว่าการเรียนรู้ในลักษณะนี้ช่วยสร้างแรงผลักดันให้ครูและผู้เรียนพัฒนาคุณภาพการสอนได้ต่อเนื่อง

4. การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ทั้งด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบดังกล่าวได้รับการออกแบบอย่างรอบด้านและสามารถนำไปใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ เมื่อพิจารณา ความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม สะท้อนถึงความชัดเจนและตรงประเด็นของเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานของ รัตติยา พร้อมสิน (2560) ที่ชี้ว่าการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเป็นหัวใจสำคัญในการทำให้รูปแบบได้รับการประเมินในระดับสูง รองลงมาคือ หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม ที่มีกรอบแนวคิดชัดเจน และเป็นระบบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2553) ที่ยืนยันว่าการออกแบบหลักสูตรที่มีโครงสร้างชัดเจนทำให้ผู้เรียนและผู้รู้รูปแบบเกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ ส่วนด้านที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดกิจกรรมและระยะเวลา ซึ่งอาจสะท้อนว่าผู้ใช้อย่างมองว่าการจัดกิจกรรมในบางบริบทใช้เวลาและทรัพยากรมากเกินไป จึงควรปรับให้ยืดหยุ่นมากขึ้น ในส่วนของ ความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลักการของรูปแบบการจัดกิจกรรม และเนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรม ที่ได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ ศรีอุษา กมลธรรมารักษ์ (2557) ที่พบว่าการออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงได้จริง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดกิจกรรม อันอาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญคาดหวังให้มีรายละเอียดเชิงปฏิบัติมากขึ้นในการกำหนดเป้าหมาย สำหรับ คู่มือและแผนกิจกรรม การประเมิน ความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 ส่วนที่ได้ต่ำสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 แสดงว่าบางหน่วยการเรียนรู้อาจมีความท้าทายในการนำไปใช้จริง และควรปรับให้สอดคล้องกับสภาพจริงของห้องเรียนมากขึ้น ขณะที่ความเป็นประโยชน์โดยรวมก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ แผนการจัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ที่ 14 รองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 และ 18 สะท้อนว่าหน่วยการเรียนรู้เหล่านี้มีความสอดคล้องกับการฝึกปฏิบัติจริงและตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพทั้งในเชิงโครงสร้างและการปฏิบัติจริง โดยเฉพาะในมิติของวัตถุประสงค์ หลักการ และการออกแบบแผนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mezirow (2003) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงต้องมีการกำหนดกรอบเป้าหมายและกระบวนการเรียนรู้ที่ชัดเจน และตรงกับผลการวิจัยในไทย เช่น งานของ สจิวรรณ ทรรพสุ (2559) ที่ชี้ว่าคู่มือหรือแนวปฏิบัติที่มีความชัดเจนช่วยให้ผู้ปฏิบัติและผู้เชี่ยวชาญมีมุมมองไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้จริงในการฝึกสอน โดยเฉพาะการฝึกทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งยังเป็นจุดอ่อน เพื่อพัฒนาความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์จริง
- 2) สำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้ฝึกสอน ควรบูรณาการรูปแบบการจัดกิจกรรมนี้เข้าไปในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ หรือรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทางพลศึกษา เพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้เชิงประสบการณ์และสะท้อนคิดอย่างต่อเนื่อง
- 3) สำหรับสถานศึกษา สามารถใช้ผลวิจัยนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เน้นภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ โดยเฉพาะกิจกรรมสถานการณ์จำลอง เช่น การสอนการประชุมครู หรือการสื่อสารกับผู้ปกครอง เพื่อเตรียมครูยุคใหม่ให้พร้อม
- 4) สำหรับผู้กำหนดนโยบายสามารถนำผลวิจัยไปใช้ประกอบการจัดทำนโยบายการพัฒนาครูในอนาคต โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครูพลศึกษา เพื่อรองรับมาตรฐานการศึกษาที่มุ่งสู่สากล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยัง นักศึกษาครูสาขาอื่น เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือสังคมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมและประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมในสาขาวิชาต่าง ๆ
- 2) ควรทำการวิจัยเชิง ทดลองระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อติดตามผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระยะยาว ทั้งก่อนเข้าฝึกสอน ระหว่างฝึกสอน และหลังสำเร็จการศึกษา
- 3) ควรศึกษาผลลัพธ์ที่หลากหลายมากขึ้น นอกจากทักษะภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ความเป็นผู้นำทางวิชาชีพ หรือความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
- 4) ควรพัฒนา รูปแบบออนไลน์หรือผสมผสาน (Blended Learning) ของการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ได้ในพื้นที่แวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น
- 5) ควรมีการศึกษาเชิงลึกโดยใช้ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสังเกตชั้นเรียน เพื่อสะท้อนมุมมองประสบการณ์จริงของนักศึกษาและครูพี่เลี้ยงที่เข้าร่วมรูปแบบ

บรรณานุกรม

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). หลักสูตรใหม่. เอกสารแนะนำหลักสูตร ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 2) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553. สืบค้น 17 กันยายน 2563. จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf>.
- กอง วิสสุทธารมณ. (ม.ป.ป.). การพลศึกษากับการพัฒนาประเทศ. เอกสารคำบรรยาย ณ หอประชุม กรมศาสนา 28 มกราคม 2513.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2537). การฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกษศิรินทร์ พลจันทร์. (2552). เทคโนโลยีสารสนเทศหมายถึงอะไร. สืบค้น 20 มกราคม 2564. จาก http://ketsirin017.blogspot.com/2010/09/6_17.html.
- เกษศิรินทร์ พลจันทร์. (2553). การบริหารการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมโรงเรียนวังไกลกังวล ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- โกวิทย์ กังสนันท์. (2534). การประเมินความจำเป็นของการฝึกอบรมสำหรับองค์กร. (ม.ป.ท.). พัฒนาบริหาร.
- ขจรศักดิ์ ศิริมัย. (2554). เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสมรรถนะ. สืบค้น 9 มกราคม 2564. จาก <http://competency.rmutp.ac.th/.doc>.
- เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2554). Social Media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา. สืบค้น 20 มกราคม 2564. จาก <http://www.ejournal.su.ac.th/upload/556.pdf>.

คณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ครุฑิต มัลลียงศ์. (2538). เทคโนโลยีการศึกษา: ปรัชญาและหลักการ. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*, 29(5), 41-59.

ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (THAIDIGIZEN). สืบค้น 18 มกราคม 2564. จาก

<https://thaidigizen.com>.

คุณ วงศ์อนันต์. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานบุคคลเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝันจังหวัดยโสธร* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิตติ ชนะฤทธิชัย, ธาตุณี ปลื้มสำราญ และอนันต์ มลารัตน์. (2563). การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อรองรับแผนการศึกษาแห่งชาติ. *วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*, 10(2), 55-69.

จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2561). *โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จีระจิตต์ บุญนาค. (2543). การกำหนดค่าตอบแทนตามความสามารถ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 23(30), 39-46.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ อลิ้นเปรส.

เฉลยทรัพย์ สุขุม และคณะ. (2548). *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต (ฉบับปรับปรุงใหม่)* พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏดุสิต.

ชนกนารถ ชื่นเชย. (2550). *รูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องในสถาบันการศึกษามัธยมศึกษาเอกชน* [วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชัยวิจิตต์ เขียวชนะ. (2560). การสร้างและการพัฒนาโมเดล/รูปแบบ/แบบจำลอง/ตัวแบบ. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 2 (4), 3-10.

ชินพัฒน์ ภูมิรัตน์. (2553). *เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6*. กรุงเทพฯ: ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์.

โชติกา ภาชีผล และคณะ. (2558). การพัฒนารูปแบบแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่สะท้อนข้อมูลย้อนกลับในการประเมินพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 28(1), 1-25.

- ณัฐธิดา พิมพ์หิน. (2551). กระบวนการพัฒนาทักษะการวิจัยปฏิบัติการของนิสิตครูผ่านการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ: การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นเชิงเปรียบเทียบ (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร สุตดี. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวความคิดการเรียนรู้เชิง
รุกร่วมกับวิถีทัศน์ต้นแบบเพื่อส่งเสริมทักษะการสอน และความตระหนักในการสอนกีฬาพื้น
เมืองไทยสำหรับนิสิตครู (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศุจดาว ดวงเด่น. (2540). การพัฒนาอาชีพโดยเน้นขีดความสามารถ: กรณีศึกษางานเงินฝาก- บัญชี
ธนาคารไทยธนุ จำกัด (มหาชน). งานนิพนธ์บริหารศาสตรมหาบัณฑิต, โครงการบัณฑิตศึกษา
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เด่นพงษ์ พลละคร. (2532). การพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชา. วารสารเพิ่มผลผลิต, 28(ธันวาคม 2531 –
มกราคม 2532), 20-25.
- ถนอมพร เล้าหจรัสแสง. (2550). หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ทักษิณา สนวนานนท์, และฐานิสรา เกียรติบารมี. (2546). ความคล้ายคลึงและความแตกต่างของ
Information science Library science และ Computer science. สืบค้น 20 มกราคม
2564. จาก <http://nstda.or.th/blog/?p=13909>.
- ทัตธนันท์ พุ่มนุช. (2553). Social Media สื่อสังคมออนไลน์. สืบค้น 20 มกราคม 2564. จาก
<http://www.ejournal.su.ac.th/upload/556.pdf>.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
(พิมพ์ครั้งที่ 14). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อํารง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบหลักสูตรและพัฒนา. กรุงเทพฯ.
- ธนรัช.นิตยา วงศ์ใหญ่. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของดิจิทัลเนทีฟ. ฉบับภาษาไทย
สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(2), 1630-1642.
- ธิดา แซ่ซิ่น และคณะ. (2559). การรู้ดิจิทัล: นิยามองค์ประกอบและสถานการณ์ในปัจจุบัน. วารสาร
สารสนเทศศาสตร์, 34(4).
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา (พิมพ์
ครั้งที่ 4). ข้าวฟ่าง.
- นงพงา ปั่นทองพันธุ์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการภาวะ
ผู้นำการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย กับความสามารถในการ
ปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการหน่วยอภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลของรัฐ

กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิคม ถนอมเสียง. (2550). เอกสารประกอบการอบรม เรื่องการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม.

ภาควิชาสถิติและประชากรศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นิศา ชูโต. 2531. การประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มาสเตอร์เพลส.

บังอร อนุเมธางกูร. (2532). หลักสูตรและแบบเรียนมัธยม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2549). การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน. สุวีริยาสาส์น.

ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรเมษฐ์ โมลี. (2552). วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ
[วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

(2552). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ปาหนัน กนกวงศ์วัฒน์. (2551). การพัฒนารูปแบบศูนย์การเรียนรู้ในโรงพยาบาลโดยใช้
กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชรสมบัติ เต็มชัย. (2546). การพัฒนาแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสำหรับนักศึกษา
วิชาชีพครู (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงศธร ไพจิตร. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อ
เสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงษ์เอก สุขใส. (2561). ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น,
12 (ฉบับ Supplement), 8-21.

พรจันทร์ พรศักดิ์กุล. (2550). รูปแบบกระบวนการงบประมาณของโรงเรียนที่บริหารงบประมาณแบบ
ใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. (2553, 22 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา.
เล่ม 127 ตอนที่ 45 ก. หน้า 1-3. สืบค้น 17 กันยายน 2563. จาก

<https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf>.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116
ตอนที่ 74 ก. หน้า 18-19.

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562. (2562, 1 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอน
ที่ 57 ก. หน้า 56-57.

พิศุทธิภา เมธิกุล, และวิชุดา กิจธรรม. (2559). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการ
รู้เท่าทันสื่อดิจิทัลและพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนของนักศึกษา
วิชาชีพครู. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 10(2), 9-22. จาก
<http://cms.dru.ac.th/jspui/handle/123456789/1545>

พิสนุ ฟองศรี. (2549). การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.

พีระ จิโรโสภณ. (2559). ความรู้เท่าทันการสื่อสารยุคดิจิทัลกับบทบาทในการกำหนดแนวทางการ
ปฏิรูปการสื่อสารในสังคมไทย (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ไพญดา สังข์ทอง. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตหลักสูตรการศึกษาด้านจิต สาขาวิชาพลศึกษา [ปริญญา
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพรัช รัชพงษ์. (ม.ป.ป). เทคโนโลยีสารสนเทศ. สืบค้น 20 มกราคม 2564. จาก
http://www.kmitl.ac.th/agritech/nutthakorn/04093009_2204/isweb/Lesson%201.html.

พอง เกิดแก้ว. (2520). การพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2562). การศึกษาแบบเรียนร่วม: ปฏิบัติการขั้นสูงในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มะยุรีย์ พิทยาเสนีย์, สุภาณี เส็งศรี และเกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์. (2563). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
เทคโนโลยีดิจิทัลของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง,
9(1), 64-73.

ยุทธ ไกยวรรณ. (2559). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2551). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รสสุคนธ์ มกรมณี. (2556). ครูไทยกับ ICT. ใน การประชุมทางวิชาการของคุรุสภาประจำปี 2556
เรื่องการวิจัยเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุ
สภา.

- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2536). *สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต) กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2552). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 18-19. สืบค้น 17 กันยายน 2563.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553*. สืบค้น 17 กันยายน 2563. จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). *พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช 2546, (ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562)*. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 68 ง, ลงวันที่ 20 มีนาคม 2562: 18-20.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). *เอกสารแนบท้ายประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562*. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 56 ง, ลงวันที่ 6 มีนาคม 2562: มคอ.1 หน้า 1-25.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). *ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 109 ง, ลงวันที่ 7 พฤษภาคม 2563: 10-14.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- เรขา ศรีวิชัย. (2554). *รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพในจังหวัดนนทบุรี* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรปรัชญาคุชฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2512). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีสอนพลศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันทนา กอวัฒนสกุล. (2543). *ทักษะความรู้และความสามารถ*. *วารสารเพิ่มผลผลิต*, 39(4), 19-20.
- วันเพ็ญ แก้วปาน . (2544). *การวิเคราะห์งาน: ทางเลือกหนึ่งในการวางแผนพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับระบบปฏิรูประบบสุขภาพในชุมชน*. *วารสารพยาบาลสาธารณสุข*, 15(15), 29-33.

วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ, 13(2), 2-31.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2546). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์เจอร์นัล พับลิเคชั่น.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสหาย.

สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา. (2551). โครงการพัฒนาสมรรถนะของครูตามระบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สมเกียรติ กาทองทุ่ง. (2556). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาเพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพงษ์ จิตระดับ. (2527). การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมภพ โคตพันธ์. (2559). การพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอล โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึกทักษะวิชาพลศึกษา (ฟุตบอล) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ศรีสะเกษ.

สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่: THE KNOWLEDGE CENTER.

สมาน อัสวภูมิ. (2550). การใช้การวิจัยพัฒนารูปแบบในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ. (2521). การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรการฝึกหัดครูกับหลักสูตรประถม. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). การเรียนรู้: ชุมทรัพย์ในตน (รายงานเสนอต่อยูเนสโกโดยคณะกรรมการมานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21). แปลโดย ศรีน้อย โพธิ์วาทอง และคณะ. กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี. [pdf]. ที่ ศร 0506(1)/ว2086 [27ธ.ค.61] เป็นหนังสือเวียนถึงอธิการบดีอุดมศึกษา)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2561). Digital literacy คืออะไร. สืบค้น 18 มกราคม 2564. จาก <https://www.ocsc.go.th>.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ.

2561 – 2580. กรุงเทพฯ.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2559). การรู้ดิจิทัล (Digital literacy). สืบค้น

18 มกราคม 2564. จาก <https://www.nstda.or.th/th/nstda-knowledge/142-knowledges/2632>.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2560-2579 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับ

ประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากร

ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: กลุ่มมาตรฐานการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ).

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). ทักษะดิจิทัล:การพัฒนาประเทศไทย Thailand 4.0.

วลัยรัตน์ ขายท้าว (บรรณารักษ์ชำนาญการ กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศสำนักวิชาการ): มิถุนายน 2560.

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12, สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2562). รายงานผลการ

ดำเนินงานโครงการประชุมปฏิบัติการสร้างการรับรู้การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านการศึกษาในระดับพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 12. ขอนแก่น: โรม่าก๊อบปี่ปรีนส์.

สิริอร วิชชาวุธ. (2554). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2549). แนวทางพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนา อินเทอร์เน็ต จำกัด (มหาชน).

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). การพัฒนาหลักสูตร: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. นครปฐม: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: The Knowledge

Center.

สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต, อมรรัตน์ วัฒนธรร, เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, และปรกรณ์ ประจันบาน.

(2558). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะครูใน

ศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 17(1), 2015: มกราคม – มีนาคม 2558.

สุภารักษ์ จูตระกูล. (2559). ครอบครัวกับการเรียนรู้เท่าทันดิจิทัล (Digital Literacy) ของดิจิทัลเนทีฟ

(Digital Natives). วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 11(1), 131-150.

- สมน อมรวิวัฒน์. (2533). *สมบัติพิพม์ของการศึกษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2527). *หลักสูตรพลศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์*,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัสสำเนา)
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). *การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). *แนวทางการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสาร
ทางวิชาการ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2549). *การประเมินนิเทศการ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ในไฟล์มีปี 2548 เรื่องการ
วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วย)
- เสกสรร สายสีเสด. (2545). *การพัฒนาแบบระบบการเรียนการสอนโดยใช้อินเตอร์เน็ตสำหรับ
สถาบันราชภัฏ (ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณติต)*. กรุงเทพฯ: สาขาเทคโนโลยีการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสาวนีย์ เลวลีย์. (2536). *การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน*.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวรส ภูภากรณ์. (2543). *สภาพการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาการศึกษาปฐมวัยใน
สถาบันราชภัฏ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ อนันตกุล. (2540). *วิธีคิดของอนันต์ อนันตกุล*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- อนุชิตร์ แท้สูงเนิน. (2554). *สมรรถนะที่พึงประสงค์ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ในช่วง พ.ศ. 2554-2564 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุขฎิบัณติต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อเนก เพียรอนุกุลบุตร. (2524). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- อัสนี สะอิตติ, สิทธิศักดิ์ บุญหาญ และ จิตรัตดา ธรรมเทศ. (2562). *สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่
21 (Competency of PE Teachers in the 21st Century)*. *วารสาร e-Journal of
Education Studies*, Burapha University.
- อัสนี สะอิตติ. (2561). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษ
ที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริม
ศักยภาพ (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุขฎิบัณติต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนวย เดชชัยศรี และคณะ. (2553). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ม.4*.
กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). *การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอมอัชฌา วัฒนบุรณนธ์. (2548). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนางานคุณภาพในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

American Association for Health Education Teacher Preparation Standards. (2008).

National Standards for Initial Physical Education Teacher Education.

Retrieved from <https://www.shapeamerica.org/accreditation/upload/2008-National-Initial-Physical-Education-Teacher-Education-Standards-Edited-1-5-12.pdf>

Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Longman.

Bader, G.E. & Bloom, A.E. (1994). *Measuring Team Performance*. California: Richard Chang Associates.

Balasubramanian, K., Jaykumar, V., & Fukey, L. N. (2014). *Student preference towards the use of Edmodo as a learning platform to create responsible learning environment*. 5th. Asia Euro Conference 2014.

Bardo, J. W., & Hardman, J. J. (1982). *Urban Sociology: A systematic production*. F.E Peacock.

Best, J. W. (1997). *Research in Education*. (3rd ed.). Englewood Cliffs N.J.: Prentice-Hall.

Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives, the classification of educational goals – Handbook I: Cognitive Domain*. New York: McKay.

Bloom, B. S. (1971). *Hand book on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York: Mc Graw-Hill Book Company.

Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York: McGraw-Hill.

Boyatzis, R.E. (1982). *The Competent Manager: A model of Effective Performance*. New York: John Wiley and Sons Inc.

Brown, W. B., & Moberg, D. J. (1980). *Organizational Theory and Management: A Macro Approach*. John Wiley & Sons.

Butcher C. A. (1964). *Foundations of physical education*. (4th ed.). St. Louis: Mosby.

- Casey, A. & Benjamin Jones, B. (2012). Using digital technology to enhance student engagement in physical education. *Asia-Pacific Journal of Health, Sport and Physical Education*, 2(2), 51-66. (Published online: 12 Mar 2012).
- Daft, R. I. (1994). *Management*. The Dryden.
- Daniel, P. Gawrisch, K. Andrew R. Richards, & Chad M. Killian. (2019). Integrating Technology in Physical Education Teacher Education: A Socialization Perspective. *Journal Quest*, 72(3), 260-277. Published online: 21 Nov 2019.
- Dawn Penney, Ross Brooker, Peter Hay and Lorna Gillespie. (2009). Curriculum, pedagogy and assessment: three message systems of schooling and dimensions of quality physical education. *Journal Sport, Education and Society*, 14(4), 421-442. (Published online: 28 Oct 2009).
- Dewey, J. (1963). *Experience and education*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Ebel, R. L., & Frisbie, D. A. (1986). *Essentials of Educational Measurement*. (4th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Eisner, E. (1976). Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Function in Education Evaluation. *Journal of Aesthetic Education*, 1, 192-193.
- Gagne, R. M. (1970). *The Condition of Learning*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Gagne, R. M. and Medsker, K. L. (1996). *The Conditions of Learning: Training Applications*. Centers for Teaching and Technology - Book Library. 64. (อ้างอิงใน วิเชียร อินทรสมพันธ์, 2546)
- Gibbons. (1995). *A concrete approach to mathematical modelling*. New York : Wiley and son.
- Goldstein, I. L. (1993). *Training in organizations: Need assessment development and evaluation*. (3rd ed.). Pacific Grove, CA: Brooks/ Cole.
- Good, C. V. (1956). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education (4th ed.)*. New York: McGraw-Hill Book.
- อ้างอิงใน สุนีย์ ภูพานิช. (2546).
- Hague, C. and Payton, S. (2010). *Digital literacy across the curriculum*. Bristol: Futurelab.

- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J., & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate Data Analysis*. Seventh Edition. Prentice Hall, Upper Saddle River, New Jersey.
- Hough, B., & Duncan, K. (1970). *Teaching description and analysis*. Addison-Westlu.
- Jennifer M. Krause., Kason O'Neil., & Emily Jones. (2019). Technology in Physical Education Teacher Education: A Call to Action. *Journal Quest*, 72(3), 241-259. (Published online: 25 Nov 2019).
- JISC. (2014). *Developing digital literacies*. Retrieved 1 August 2017, from <https://www.jisc.ac.uk/guides/developing-digital-literacies>.
- Joyce, B. & Weil, M. (1985). *Models of teaching (2nd ed)*. Prentice-Hall.
- Kaiser, K. L., & Rudolph, E. J. (1996). In search of meaning: Identifying competencies relevant to evaluation of the community health nursing generalist. *Journal of Nursing Education*, 35(4), 160.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research, methodology and measurement: An international handbook*. Pergamon Press.
- Kell- Thomas, K. J. (1998). *Clinical and nursing staff development: Current competence, future focus (2nd ed.)*. Philadelphia: Lippincott.
- Lanham, R. (1995). *Digital literacy*. Scientific American, 237(3), 160-161.
- Likert, Rensis A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for competence rather than intelligence*. American Psychologist, 28(1), 1-14.
- Meretoja, R., & Leino - Kilpi, H. (2001). Instrument of evaluating nurse competence. *Journal of Nursing Administration*, 31(718), 346-352.
- Nash, Jay B. (1959). *The Philosophy of Recreation and Leisur*. St. Louis: G.U. Mosby Co., Plato cited by Edith L.
- Ng, W. (2012). *Can we teach digital native digital literacy*. Computers & Education, 59(3), 1065-1078.
- Ornstein, A. C. and Hunkins, F. P. (2004). *Curriculum: Foundations, principles, and issues*. Boston, Mass: Allyn and Bacon.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2012). *Curriculum: Foundations, principles, and Issues (6thed.)*. New York: Pearson.

- Palao, J.M., Hastie, P.A., Guerrero Cruz, P. & Ortega, E. (2015). The Impact of Video Technology on Student Performance in Physical Education. *Journal Technology, Pedagogy and Education*, 24(1), 51-63.
- Penni Tearle & Gill Golder. (2008). The use of ICT in the teaching and learning of physical education in compulsory education: how do we prepare the workforce of the future. *European Journal of Teacher Education*, 31(1), 55-72. (Published online: 27 Feb 2008).
- Queensland University of Technology. (2002). *The Thailand Education Reform Project*. Retrieved March 14, 2021. from <http://www.edthai.com/publication/0005/fulltext.pdf>. (December 10, 2020)
- Robbins, S. P. (1994). *Essentials of Organizational Behavior*. 4th ed. Englewood Cliffs New Jersey: Prentice-Hill, Inc.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2,49-60.
- Saylor, J.G. and Alexander, W. M. (1974). *Planning Curriculum for Schools*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Saylor, J.G., Alexander, W. and Lewis, A. J. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Shermon Ganesh. (2004). *Competency Based HRM*. Tata McGraw-Hill Publishing Company Limited: New Delhi.
- Silberman, Mel. (1998). *Active Training: A Handbook of Techniques, Designs, Case Examples, and Tips (2nd ed.)*. California: Jossey-Bass Pfeiffer.
- Skilbeck, Malcolm. (1984). *School-Based Curriculum Development (SBCD)*. London: Harper & Row.
- Spencer, Lyle M., & Spencer, M. Signe. (1993). *Competency at Work: Model for Superior Performance*. New York: John Willey & Son, Inc.
- Stark, D., & Paltridge, B. (1996). A note on using sociolinguistic methods on study non-native attitudes towards English. *World English. World Englishes*, 15(2), 217-224.
- Steiner, E. (1988). *Methodology of Theory Construction*. Educology.

- Stephen Silverman. (2020). Technology and Physical Education: Present, Possibilities, and Potential Problems'. *Journal Quest*, 72(3), 306-314. (Published online: 20 Apr 2012).
- Taba Hilda. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace & World.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed.)*. New York: Harper and Row.
- Tyler, Ralph W. (1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago World, Inc.
- UNESCO (2563). *It convened a videoconference of higher education officials*. Retrieved March 14, 2021. from <https://news.un.org/en/story/2020/03/1059121>
- Uys, L. R. and Gwele, Nomthandazo S. (2005). *Curriculum Development in Nursing: Process and Innovations*. Psychology Press.
- Vella, Jane. (1995). *Training Through Dialogue*. San Francisco: Jossey – Bass.
- Willer, D. (1986). *Scientific Sociology: Theory and Method*. Prentice-Hall.
- Wuest, D. A., & Lombardo, B. J. (1994). *Curriculum and instruction: The secondary school physical education experience*. St. Louis: Mosby.

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นายณัฐกานต์ ชันทอง คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์
สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
2. ดร.วิลาวัลย์ ต่านสิริสุข คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์
สาขาวิชาการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ
3. ดร.ลำไย สิงห์สุข คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ภาคผนวก ข หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๔๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.วิลาวัลย์ ด้านสิริสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกุลวุฒิ แส่นศักดิ์ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๑๖๓ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้
ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา”
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า
แสวกพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายกุลวุฒิ แส่นศักดิ์

โทร ๐๘-๕๕๖๖-๐๘๘๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๔๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ ชันทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกุลวุฒิ แส่นศักดิ์ รหัสประจำตัว ๒๕๐๓๐๑๖๓ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้
ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา”
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า
เสวกพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายกุลวุฒิ แส่นศักดิ์

โทร ๐๘-๕๕๖๖-๐๘๘๒

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๔๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ลำไย สิงห์สุข

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายกุลวุฒิ แส่นศักดิ์ รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๐๑๖๓ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้
ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา”
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า
เสวกพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายกุลวุฒิ แส่นศักดิ์

โทร ๐๘-๕๕๖๖-๐๘๘๒

ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิเคราะห์

เครื่องมือในการวิเคราะห์

แบบประเมินคุณภาพ

การพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ
สถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพล
ศึกษา

คำชี้แจง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็น
เกี่ยวกับเกี่ยวกับการเพิ่มพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาประกอบด้วยข้อมูลของแบบสอบถาม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นต่อการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการ
เรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในการฟัง พูด อ่าน เขียน

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพ
ที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพ
ที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพ
ที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพ
ที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สภาพที่เป็นจริงและสภาพ
ที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมคำตอบของท่านจึงเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดต่อตัวท่านแต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้พัฒนาการพัฒนา

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ที่อยู่หน้าข้อความ และเติมค่าลงใน

ช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาชั้นปี
☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 2 ☐ ชั้นปีที่ 3 ☐ ชั้นปีที่ 4
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ☐

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

[illegible]

ข้อ	การเพิ่มความสามารถในใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8	นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยกรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
9	นักศึกษาได้รับการพูด ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
10	นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องพูดภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
ทักษะการอ่าน											
11	นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านจากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
12	นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการอ่านจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
13	นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยกรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
14	นักศึกษาได้รับการอ่านที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
15	นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องอ่านภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
ทักษะการเขียน											

ข้อ	การเพิ่มความสามารถในใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16	นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
17	นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
18	นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
19	นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเขียน ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										
20	นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องเขียนภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด										

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมของการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามองค์ประกอบ

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามองค์ประกอบเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข รูปแบบและคู่มือดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด ขอความกรุณาท่านได้ตอบให้ครบทุกประเด็น ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และขอรับรองว่าข้อมูลจากแบบสอบถามจะไม่ส่งผลกระทบต่อ ใด ๆ ต่อท่านและหน่วยงานที่ท่านสังกัด โปรดทำเครื่องหมาย ๆ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

ผู้วิจัย

รายการประเมิน	การประเมินผลความเหมาะสม				
1. หลักการ	5	4	3	2	1
1. การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน 2. การใช้สถานการณ์จำลอง 3. การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ 4. การประเมินผล					
2. วัตถุประสงค์					
เพื่อการพัฒนาแบบการจัดการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา					
3. เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการจัดกิจกรรมฯ					
ขั้นที่ 1 สร้างเหตุการณ์และการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 วางแผนและจัดการกับสถานการณ์ ขั้นที่ 3 เป็นการเริ่มต้นและได้ตรงอย่างมีวิจารณ์ญาณ ขั้นที่ 4 การปฏิบัติการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง ขั้นที่ 5 สะท้อนกลับและสรุปผลการเปลี่ยนแปลง ขั้นที่ 6 ประเมินผล					
4. วิธีการฝึกรูปแบบการจัดการจัดกิจกรรมฯ					
ขั้นตอนที่ 1: การเตรียมความพร้อม (Preparation Phase) ขั้นตอนที่ 2 การฝึกผ่านกิจกรรมการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน (Collaborative Learning) ขั้นตอนที่ 3 การประเมินและพัฒนา (Evaluation & Reflection)					
5. สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดการจัดกิจกรรม					
1. ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี 2. ใช้สื่อแผนการสอนและคู่มือ 3. ใช้อุปกรณ์และอุปกรณ์กีฬา 4. จำลองสถานการณ์และบทบาท					
6.การวัดและประเมินผล					
1. การประเมินผลสัมฤทธิ์ 2.การเปรียบเทียบก่อนเรียนหลังเรียน					

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข รูปแบบและคู่มือดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด ขอความกรุณาท่านได้ตอบให้ครบทุกประเด็น ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และขอรับรองว่าข้อมูลจากแบบสอบถามจะไม่ส่งผลกระทบต่อ ใด ๆ ต่อท่านและหน่วยงานที่ท่านสังกัด โปรดทำเครื่องหมาย ๆ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

ผู้วิจัย

**แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา**

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	ด้านหลักการของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง					
1	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ออกแบบตามลำดับขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม					
2	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีการออกแบบได้ครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนรู้					
3	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล					
4	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาสามารถ จูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	สาขาวิชาพลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและการเรียนรู้แบบกลุ่ม					
6	รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารภในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาประกอบการเรียนการสอนได้					
	ด้านเนื้อหาของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง					
7	เนื้อหาที่ใช้จัดทำกรจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
8	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					
	ด้านวิธีการฝึกการจัดกิจกรรมของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง					
9	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
10	การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์					
	ด้านสื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง					
11	กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการฝึกอบรมตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการอบรมจะต้องสามารถช่วยพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
12	มีคุณลักษณะและมีทักษะการปฏิบัติ ที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้					
	ด้านการวัดผลและประเมินผล					
13	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้					
14	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตาม
ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง
เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับสอบถามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้
ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์
จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา เพื่อนำ
ข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไข รูปแบบและคู่มือดังกล่าวให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด ขอ
ความกรุณาท่านได้ตอบให้ครบทุกประเด็น ตรงกับความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
และขอรับรองว่าข้อมูลจากแบบสอบถามจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานที่ท่านสังกัด
โปรดทำเครื่องหมาย ๑ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ
ผู้วิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎี
การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง
เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

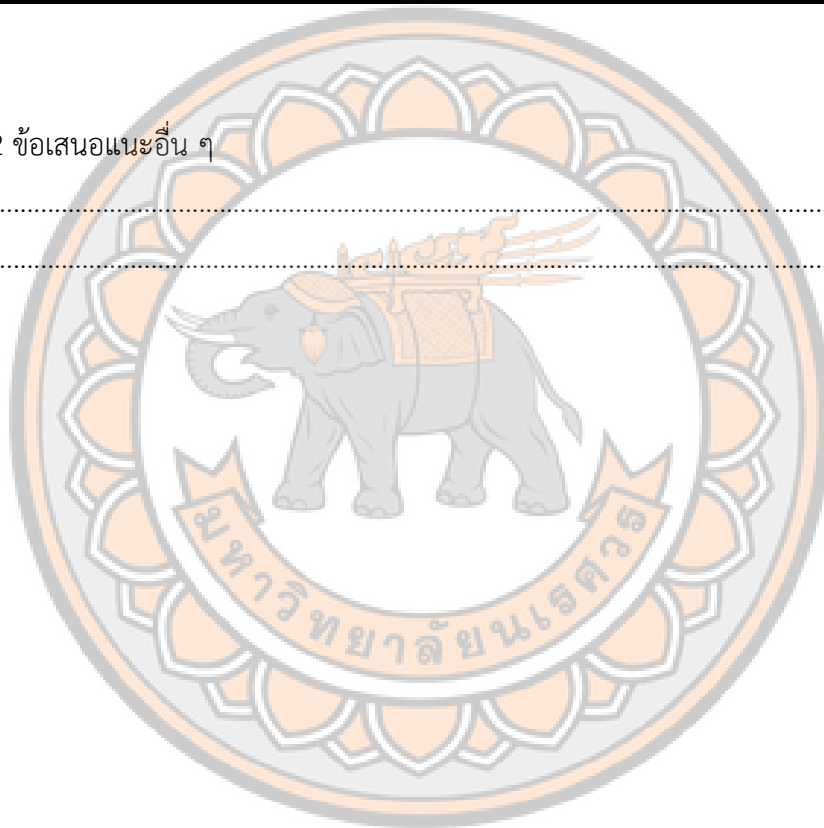
ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้					
2	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ ละขั้นตอน ชัดเจน					
3	เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และ ตัวชี้วัด					
4	สาระการเรียนรู้ถูกต้อง ครบถ้วนเพียงพอใน การสร้าง ข้อความรู้หรือเกิดพฤติกรรม หรือ ทักษะที่ต้องการวัด					
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้อง กับตัวชี้วัดและ จุดประสงค์การ เรียนรู้					
6	กิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามการ สอนแบบการ เรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลอง					
7	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ นักศึกษามีส่วน ร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้					
8	เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถพัฒนา ความคิด สร้างสรรค์ของนักศึกษาได้					
9	สื่อ/แหล่งเรียนรู้ เหมาะสมกับ วัย ความสนใจ ของผู้เรียน					
10	สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
11	วิธีการวัดและเครื่องมือการ วัดผลประเมิน ผล สอดคล้องกับ พฤติกรรมที่กำหนดใน จุดประสงค์การเรียนรู้					
12	วิธีการวัดและเครื่องมือการ วัดผลประเมินผล สอดคล้องกับ ขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

แบบทดสอบวัดความรู้

คำชี้แจง: โปรดเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำสิ่งใดเป็นหลัก
 - ก) จัดจำข้อมูลได้แม่นยำ
 - ข) ฝึกฝนทักษะเชิงปฏิบัติโดยไม่มีการสะท้อนคิด
 - ค) ไตร่ตรองและเปลี่ยนแปลงมุมมองของตนเอง
 - ง) เรียนรู้โดยยึดตามความเชื่อดั้งเดิม
2. ขั้นตอนแรกของกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิรูปตามแนวคิดของ Mezirow คืออะไร
 - ก) การสำรวจบทบาทใหม่
 - ข) ประสบการณ์ที่ทำให้สับสน (disorienting dilemmd)
 - ค) การพิจารณาตนเอง
 - ง) การประเมินความเชื่อเดิม
3. ขั้นตอนใดที่เกี่ยวข้องกับการตั้งคำถามเกี่ยวกับสมมติฐานและค่านิยมของตนเอง
 - ก) การพิจารณาตนเอง
 - ข) การเสริมสร้างความสามารถ
 - ค) การลงมือปฏิบัติ
 - ง) การสำรวจบทบาทใหม่
4. การเปลี่ยนแปลงเชิงปฏิรูปในการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อ
 - ก) ผู้เรียนเผชิญกับประสบการณ์ที่ทำนายและได้สะท้อนคิด
 - ข) ผู้เรียนได้รับข้อมูลจากผู้สอนโดยไม่มีการคิดวิเคราะห์
 - ค) ผู้เรียนทำซ้ำกิจกรรมเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง
 - ง) ผู้เรียนฟังผู้อื่นให้คิดแทน

5. ตัวอย่างใดต่อไปนี้จะสะท้อนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
- ก) นักศึกษาฝึกสอนใช้แนวทางการสอนเดิมโดยไม่มีการปรับปรุง
 - ข) นักศึกษาฝึกสอนพิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษาและปรับแนวทางการสอนให้เหมาะสม
 - ค) นักศึกษาฝึกสอนไม่สนใจผลตอบรับจากการสอน
 - ง) นักศึกษาฝึกสอนหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงแนวทางการสอน
6. การเปลี่ยนแปลงเชิงปฏิรูปของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดในสถานการณ์ใด
- ก) เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง
 - ข) เมื่อผู้เรียนได้รับความรู้โดยตรงจากผู้สอนโดยไม่มีการไตร่ตรอง
 - ค) เมื่อผู้เรียนหลีกเลี่ยงการเผชิญกับมุมมองที่แตกต่างจากของตนเอง
 - ง) เมื่อผู้เรียนปฏิเสธแนวคิดใหม่ ๆ
7. ข้อใดต่อไปนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
- ก) การเรียนรู้แบบท่องจำ
 - ข) การไตร่ตรองและการตั้งคำถามเกี่ยวกับสมมติฐานเดิม
 - ค) การเรียนรู้แบบไม่มีเป้าหมาย
 - ง) การพึ่งพาความรู้จากผู้อื่นโดยไม่ตั้งคำถาม
8. ปัจจัยใดช่วยส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนมากที่สุด?
- ก) การได้รับข้อมูลใหม่ ๆ โดยไม่มีการนำไปประยุกต์ใช้
 - ข) การมีโอกาสนอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
 - ค) การหลีกเลี่ยงประสบการณ์ที่ทำลายความคิดของตนเอง
 - ง) การยึดติดกับแนวคิดดั้งเดิมโดยไม่ตั้งคำถาม
9. ข้อใดเป็นประโยชน์ของการใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกสอน
- ก) ช่วยให้ผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริง
 - ข) ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างตายตัว
 - ค) ลดโอกาสในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
 - ง) ใช้ได้เฉพาะกับการสอนในห้องเรียนทฤษฎีเท่านั้น

10. ตัวอย่างของสถานการณ์จำลองที่ใช้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนพลศึกษา คือ

- ก) การฝึกสอนกีฬาโดยใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษผ่าน VR Simulation
- ข) การอ่านเอกสารเกี่ยวกับการสอนกีฬาโดยไม่ลงมือปฏิบัติ
- ค) การสอนในห้องเรียนแบบเดิมโดยไม่ใช้เทคโนโลยี
- ง) การใช้การสอนแบบท่องจำเนื้อหา

11. การจำลองสถานการณ์ช่วยให้นักศึกษาฝึกสอนพลศึกษาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างไร?

- ก) ฝึกการสื่อสารกับนักศึกษาในสถานการณ์ที่เสมือนจริง
- ข) ลดความจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษจริง
- ค) จำกัดการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะการอ่านและเขียน
- ง) ทำให้การสื่อสารมีข้อจำกัดมากขึ้น

12. การใช้ AI หรือ VR ในการจำลองสถานการณ์สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างไร

- ก) ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและสามารถลองผิดลองถูกได้
- ข) ทำให้กระบวนการเรียนรู้ซับซ้อนเกินไป
- ค) เป็นเพียงเทคโนโลยีที่ไม่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้
- ง) ใช้ได้เฉพาะกับผู้เรียนที่มีทักษะสูงเท่านั้น

13. วิธีใดเป็นการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

- ก) ฝึกการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษกับ AI ที่สามารถโต้ตอบได้
- ข) อ่านตำราเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียน
- ค) ฟังคำบรรยายจากอาจารย์โดยไม่มีการฝึกปฏิบัติ
- ง) ใช้แต่ภาษาไทยในการฝึกสอน

14. ข้อใดเป็นข้อได้เปรียบของการใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกสอนพลศึกษา

- ก) ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกสอนในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและปราศจากความเสี่ยง
- ข) ทำให้การเรียนรู้ซับซ้อนและยากเกินไป
- ค) จำกัดการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน
- ง) ทำให้ผู้เรียนพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป

คำตอบ: ก) ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกสอนในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและปราศจากความเสี่ยง

15. การใช้สถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกสอนอย่างไร

- ก) ช่วยฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง
- ข) ทำให้การเรียนรู้ภาษาจำกัดอยู่แค่ในตำรา
- ค) ลดความสำคัญของการฝึกพูดภาษาอังกฤษ
- ง) บังคับให้ผู้เรียนใช้เฉพาะภาษาแม่ของตนเอง

คำตอบ: ก) ช่วยฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

16. ข้อใดเป็นตัวอย่างของการใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกสอนพลศึกษา

- ก) ใช้ซอฟต์แวร์ VR เพื่อจำลองการสอนกีฬาภาษาอังกฤษ
- ข) ให้นักศึกษาอ่านหนังสือเกี่ยวกับการสอนโดยไม่ต้องปฏิบัติจริง
- ค) ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายโดยไม่มีการฝึกปฏิบัติ
- ง) หลีกเลี่ยงการใช้เทคโนโลยีในการฝึกสอน

17. การใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกภาคสนามช่วยนักศึกษาฝึกสอนพลศึกษาอย่างไร

- ก) ทำให้สามารถทดลองสอนในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องกังวลเรื่องความผิดพลาด
- ข) ทำให้การฝึกสอนมีข้อจำกัดมากขึ้น
- ค) ลดโอกาสในการพัฒนาทักษะการสอนจริง
- ง) ทำให้การเรียนรู้ไม่น่าสนใจ

18. การฝึกใช้คำสั่งภาษาอังกฤษในการสอนพลศึกษาช่วยส่งเสริมทักษะใดมากที่สุด

- ก) การอ่าน
- ข) การเขียน
- ค) การฟังและการพูด
- ง) การท่องจำคำศัพท์

19. องค์ประกอบสำคัญของสถานการณ์จำลองที่มีประสิทธิภาพคืออะไร

- ก) ความสมจริงและการโต้ตอบแบบเรียลไทม์
- ข) การเรียนรู้แบบแยกส่วนและไม่มีความต่อเนื่อง
- ค) การจำกัดการสื่อสารของผู้เรียน
- ง) การใช้เทคโนโลยีโดยไม่มีการสะท้อนคิด

20. นักศึกษาฝึกสอนสามารถวัดผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองได้อย่างไร
- ก) ใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกสอน
 - ข) ประเมินเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการสอนของตนเองโดยไม่พิจารณาภาษา
 - ค) หลีกเลี่ยงการประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษ
 - ง) ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการประเมิน
21. ข้อใดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูพลศึกษา
- ก) ฝึกใช้คำสั่งและคำอธิบายกีฬาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง
 - ข) ใช้ภาษาไทยเป็นหลักและหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษ
 - ค) เน้นเฉพาะการเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
 - ง) ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบท่องจำโดยไม่ฝึกใช้จริง
22. วิธีใดเป็นการประเมินผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกสอนพลศึกษาได้ดีที่สุด
- ก) ให้เพื่อนนักศึกษาประเมินกันเองโดยไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจน
 - ข) ใช้แบบประเมินจากนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา
 - ค) ประเมินจากจำนวนคำศัพท์ที่สามารถจำได้
 - ง) ให้คะแนนจากการอ่านเอกสารภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว
23. นักศึกษาฝึกสอนสามารถปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนพลศึกษาได้อย่างไร
- ก) ฝึกพูดและใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษในทุกคลาสเรียน
 - ข) ใช้ภาษาไทยเป็นหลักและเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษ
 - ค) เน้นเฉพาะการอ่านบทความภาษาอังกฤษ
 - ง) ฝึกเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษแต่ไม่จำเป็นต้องพูด
24. นักศึกษาฝึกสอนสามารถใช้เทคนิคใดเพื่อปรับปรุงการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น
- ก) ฟังและเลียนแบบการออกเสียงจากเจ้าของภาษา
 - ข) ใช้แต่คำศัพท์พื้นฐานและเลี่ยงการออกเสียงคำที่ยาก
 - ค) อ่านแต่ตำราโดยไม่มีการฝึกพูด
 - ง) ฟังพากย์ใช้ภาษากายแทนการพูด

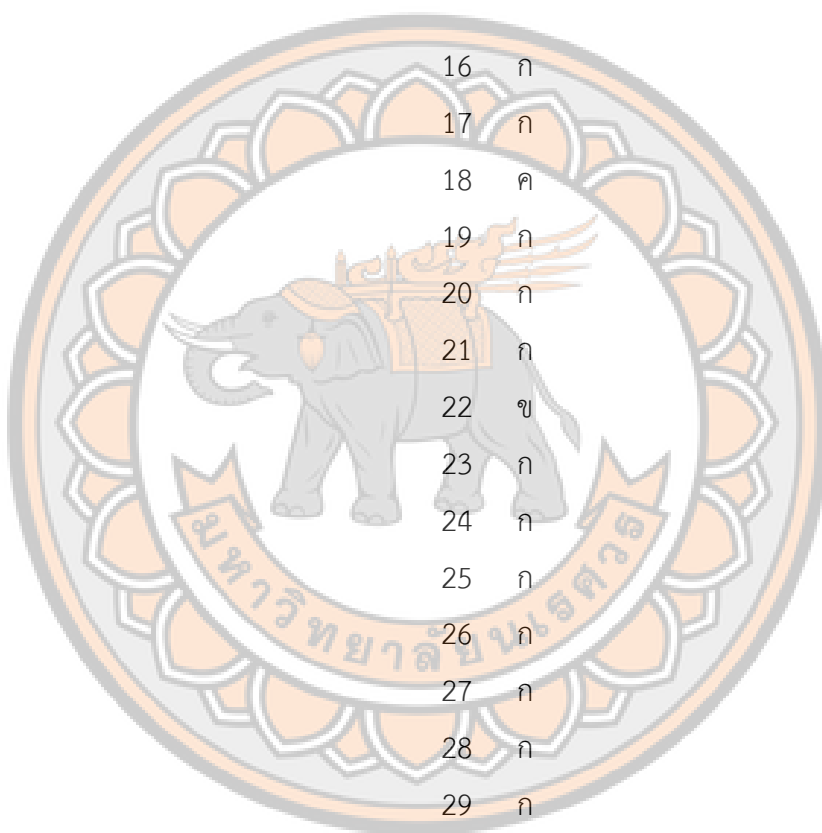
25. ข้อใดเป็นเทคนิคที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกสอน
- ก) ฝึกสนทนากับเพื่อนหรืออาจารย์ที่พูดภาษาอังกฤษ
 - ข) หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด
 - ค) ใช้แปลทุกคำศัพท์ก่อนพูด
 - ง) เขียนสคริปต์แล้วอ่านออกเสียงโดยไม่มีการโต้ตอบ
26. เทคโนโลยีใดที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกสอนพลศึกษา
- ก) แอปพลิเคชันฝึกออกเสียงและแปลภาษา
 - ข) เครื่องคิดเลขและเครื่องพิมพ์
 - ค) เครื่องมือวัดทางวิทยาศาสตร์
 - ง) โปรแกรมแก้ไขภาพและวิดีโอ
27. การใช้เทคโนโลยี VR (Virtual Reality) สามารถช่วยในการฝึกสอนพลศึกษาได้อย่างไร
- ก) ช่วยจำลองสถานการณ์การสอนที่สมจริงและมีปฏิสัมพันธ์
 - ข) ทำให้ผู้เรียนพึ่งพาเทคโนโลยีโดยไม่พัฒนาเอง
 - ค) ลดความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ
 - ง) จำกัดการเคลื่อนไหวของผู้เรียน
28. การใช้ AI Chatbot ในการฝึกสอนสามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาฝึกสอนพลศึกษาได้อย่างไร
- ก) ฝึกโต้ตอบและแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ
 - ข) ทำให้ผู้เรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์จริง
 - ค) ใช้ AI ตอบแทนทุกครั้งโดยไม่ฝึกพูดเอง
 - ง) ลดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง
29. ข้อใดเป็นการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ในการสอนพลศึกษา
- ก) ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับฝึกออกเสียงและการสนทนา
 - ข) ใช้ตำราเรียนเป็นหลักโดยไม่มีการฝึกปฏิบัติ
 - ค) ฟังเนื้อหาภาษาอังกฤษอย่างเดียวโดยไม่มีการโต้ตอบ
 - ง) หลีกเลี่ยงการใช้เทคโนโลยีเพราะอาจทำให้เรียนรู้ช้าลง

30. การใช้วิดีโอจำลองสถานการณ์การสอนเป็นภาษาอังกฤษช่วยนักศึกษาฝึกสอนอย่างไร

- ก) ช่วยให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง
- ข) ทำให้ผู้เรียนฟังพาวีดิโอมากเกินไปโดยไม่ฝึกพูดเอง
- ค) ทำให้การเรียนรู้จำกัดอยู่เพียงแค่การดูวิดีโอ
- ง) ลดความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูด

เฉลย

1	ค	16	ก
2	ข	17	ก
3	ก	18	ค
4	ก	19	ก
5	ข	20	ก
6	ก	21	ก
7	ข	22	ข
8	ข	23	ก
9	ก	24	ก
10	ก	25	ก
11	ก	26	ก
12	ก	27	ก
13	ก	28	ก
14	ก	29	ก
15	ก	30	ก

เครื่องมือ แบบวัดพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
(Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS)

วัตถุประสงค์ของการวัด

เพื่อประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาโดยพิจารณาจาก พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่สามารถสังเกตได้จริงในสถานการณ์การเรียนรู้

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบวัดพฤติกรรมแบบมาตราส่วนประมาณค่าเชิงพฤติกรรม (BARS)

มาตราส่วน 5 ระดับผู้ประเมินคือ อาจารย์ผู้สอน ประเมินจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ไม่ใช่ความคิดเห็นหรือความรู้สึก

โครงสร้างของแบบวัด

แบบวัดประกอบด้วย 4 ด้านหลักของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง ภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาอังกฤษ การเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
(Behaviorally Anchored Rating Scale: BARS 5 ระดับ)

ประเด็นการประเมิน	5	4	3	2	1
การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	สื่อสารภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์อย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ	สื่อสารภาษาอังกฤษได้ค่อนข้างดีถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	สื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นบางครั้ง หรือ เฉพาะ สถานการณ์ง่าย ๆ	สื่อสารภาษาอังกฤษได้จำกัด ต้องได้รับการชี้แนะหรือช่วยเหลือบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ หรือ สื่อสารไม่ตรงตามสถานการณ์

ประเด็นการประเมิน	5	4	3	2	1
การฟัง ภาษาอังกฤษ	เข้าใจเนื้อหาที่ฟังได้ครบถ้วน ตอบสนองได้ถูกต้องและเหมาะสมทันที	เข้าใจเนื้อหาส่วนใหญ่ ตอบสนองได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	เข้าใจเฉพาะใจความสำคัญหรือคำศัพท์พื้นฐาน	เข้าใจเนื้อหาได้น้อย ต้องฟังซ้ำหรือได้รับการอธิบายเพิ่มเติม	ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ฟังได้
การพูด ภาษาอังกฤษ	พูดได้คล่องชัดเจน ใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคถูกต้องเหมาะสม	พูดได้ค่อนข้างดี มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยแต่สื่อความหมายได้	พูดได้เป็นคำหรือประโยคสั้น ๆ	พูดได้จำกัด ต้องฟังพาการท่องจำ	ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้
การอ่าน ภาษาอังกฤษ	อ่านและเข้าใจเนื้อหาได้ครบถ้วน วิเคราะห์และตีความได้ถูกต้อง	อ่านเข้าใจเนื้อหาส่วนใหญ่ มีความคลาดเคลื่อนเล็กน้อย	อ่านเข้าใจเฉพาะใจความสำคัญ	อ่านเข้าใจได้น้อย ต้องได้รับการช่วยเหลือ	ไม่สามารถอ่านและเข้าใจเนื้อหาได้
การเขียน ภาษาอังกฤษ	เขียนสื่อสารได้ถูกต้อง ชัดเจน เป็นระบบ และเหมาะสมกับบริบท	เขียนได้ค่อนข้างดี มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนได้เป็นประโยคสั้น ๆ	เขียนได้จำกัด มีข้อผิดพลาดจำนวนมาก	ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-สกุลผู้รับการประเมิน

สาขาวิชา

สถานที่ประเมิน

วันที่ประเมิน

ชื่อผู้ประเมิน

ข้อคำถาม / รายการพฤติกรรมที่วัด
แบบวัดพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อ	รายการพฤติกรรมที่วัด	คะแนน				
		5	4	3	2	1
	ด้านที่ 1 การฟังภาษาอังกฤษ (Listening)					
1	นักศึกษาสามารถเข้าใจคำสั่งภาษาอังกฤษที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา					
2	นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการอธิบายหรือสาธิตเป็นภาษาอังกฤษ					
3	นักศึกษาสามารถตอบสนองต่อคำถามหรือสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					
	ด้านที่ 2 การพูดภาษาอังกฤษ (Speaking)					
4	นักศึกษาสามารถอธิบายกติกาหรือขั้นตอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ					
5	นักศึกษาสามารถโต้ตอบหรือสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง					
6	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับเพื่อนหรือผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม					
	ด้านที่ 3 การอ่านภาษาอังกฤษ (Reading)					
7	นักศึกษาสามารถอ่านและเข้าใจเอกสารหรือคำสั่งกิจกรรมเป็นภาษาอังกฤษ					
8	นักศึกษาสามารถตีความเนื้อหาที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม					
9	นักศึกษาสามารถเลือกใช้ข้อมูลจากแหล่งภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม					
	ด้านที่ 4 การเขียนภาษาอังกฤษ (Writing)					
10	นักศึกษาสามารถเขียนแผนการจัดกิจกรรมหรือบันทึกการสอนเป็นภาษาอังกฤษ					
11	นักศึกษาสามารถเขียนสื่อสารข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน					
12	นักศึกษาสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจน					

แบบสอบถาม

หัวข้อ: รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหา พฤติกรรม และแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

4. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ในการนี้ ผู้ศึกษาวิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริง โดยคำตอบของนักศึกษาจะเป็นความลับ และจะถูกใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เท่านั้น แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ประเด็นการสอบถาม

ผู้ศึกษาวิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษา และหน่วยงานของนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามนี้ด้วยดี

ผู้ศึกษาวิจัย

แบบสอบถาม

วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์
จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

คำอธิบาย : โปรดเติมข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ () และช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับชั้นปีที่ศึกษา

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 3

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ
สถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพล
ศึกษา

คำชี้แจง:

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือระดับเจตคติของนักศึกษามากที่สุด
ใช้ระดับคะแนนต่อไปนี้ในการตอบคำถาม

5	หมายถึง	มีเจตคติในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีเจตคติในระดับมาก
3	หมายถึง	มีเจตคติในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีเจตคติในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีเจตคติในระดับน้อยที่สุด

ที่		ความคิดเห็นหรือระดับเจตคติ				
		1	2	3	4	5
เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	นักศึกษาเชื่อว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงช่วยพัฒนาทักษะการสอนของนักศึกษา					
2	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนพลศึกษา					
3	นักศึกษารู้สึกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา					
4	นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง					
5	นักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงช่วยให้นักศึกษามีมุมมองใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ					

ที่		ความคิดเห็นหรือระดับเจตคติ				
		1	2	3	4	5
6	นักศึกษาารู้สึกว่ารูปแบบการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา					
7	นักศึกษาเชื่อว่าการฝึกฝนภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบเดิม					
8	นักศึกษามองว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
9	นักศึกษาารู้สึกว่าการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น					
10	นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมนี้และต้องการให้มีการนำไปใช้มากขึ้น					
เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง						
1	นักศึกษาารู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง					
2	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ดีขึ้น					
3	นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาลดความกลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ					
4	นักศึกษาเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงและไวยากรณ์ของนักศึกษา					
5	นักศึกษามีความเต็มใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้					
6	นักศึกษาารู้สึกว่าแนวทางการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็วขึ้น					

ที่		ความคิดเห็นหรือระดับเจตคติ				
		1	2	3	4	5
7	นักศึกษาเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษาเข้าใจคำศัพท์เฉพาะทางเกี่ยวกับพลศึกษาได้ดียิ่งขึ้น					
8	นักศึกษาสามารถนำทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนในสถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้ในการสอนจริงได้					
9	นักศึกษารู้สึกว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาสนุกและมีแรงจูงใจมากขึ้น					
10	นักศึกษามีความต้องการที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมผ่านการเรียนรู้แบบจำลองสถานการณ์					
เจตคติต่อการนำไปใช้						
1	นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษานำวิธีการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้ในการสอนพลศึกษาได้จริง					
2	นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นในการสอนพลศึกษาในอนาคต					
3	นักศึกษาเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้นี้สามารถช่วยให้ นักศึกษาพัฒนาตนเองในระยะยาว					
4	นักศึกษาคิดว่าการฝึกฝนภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลองควรถูกนำไปใช้ในการฝึกสอนพลศึกษาทุกระดับ					
5	นักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบเดียวกันนี้ในอนาคต					
6	นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษานำแนวทางนี้เพื่อฝึกนักศึกษาของนักศึกษาให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					

ที่		ความคิดเห็นหรือระดับเจตคติ				
		1	2	3	4	5
7	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองสามารถทำให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพได้มากขึ้น					
8	นักศึกษาต้องการพัฒนาเทคนิคการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อปรับใช้ในสถานการณ์การสอนจริง					
9	นักศึกษารู้สึกว่าความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบนี้จะเป็นประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาในอนาคต					
10	นักศึกษามีความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนพลศึกษา					

ข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนพลศึกษาและวิธีการพัฒนาทักษะของคุณให้ดีขึ้น:

.....

.....

.....

แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์
เรื่อง รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง
เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

.....

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับสอบถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิธีการตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ และเติมคำในช่องว่างที่ระบุตามความเป็นจริง

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาวิธีการตอบ ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดระบุสภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐

ระดับคำตอบ 5 หมายถึง เนื้อหาของรูปแบบและการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคำตอบ 4 หมายถึง เนื้อหาของรูปแบบและการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก

ระดับคำตอบ 3 หมายถึง เนื้อหาของรูปแบบและการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับ ปานกลาง

ระดับคำตอบ 2 หมายถึง เนื้อหาของรูปแบบและการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ระดับคำตอบ 1 หมายถึง เนื้อหาของรูปแบบและการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ
สถานการณ์จำลองมีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์กับการเพิ่มความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. โปรดระบุข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ อื่น ๆ ที่นอกเหนือจากประเด็นในแบบประเมิน
และท่านสามารถใช้กระดาษอื่นตอบเพิ่มเติมได้หากพื้นที่ในแบบประเมินไม่เพียงพอสำหรับคำตอบ
โดยแนบมากับแบบสอบถามชุดนี้

คำอธิบาย : โปรดเติมข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บ () และช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

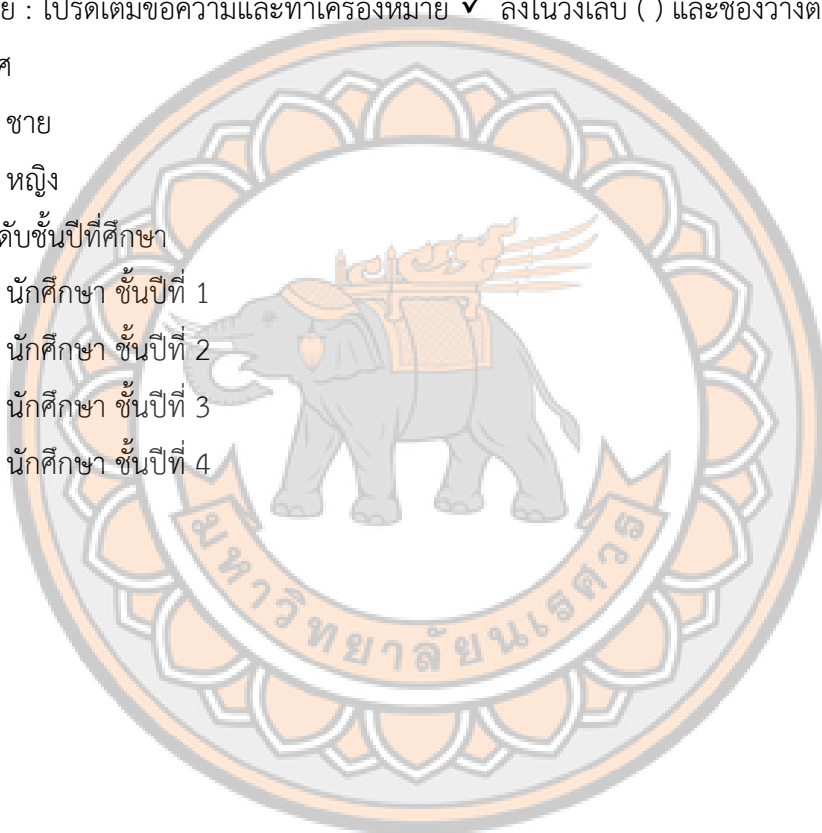
2. ระดับชั้นปีที่ศึกษา

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 2

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 3

☐ นักศึกษา ชั้นปีที่ 4

[illegible]

[illegible]

ที่	รายการ	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความเป็นประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ขั้นที่ 5 การสอดคล้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม										
3.5.1	รูปแบบกิจกรรมสอดคล้องกับขั้นตอนการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ										
3.5.2	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษ										
3.5.3	รูปแบบกิจกรรมสนับสนุนให้นักศึกษาปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง										
3.5.4	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษารักษาและคงไว้ซึ่งพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง										
3.5.5	รูปแบบกิจกรรมช่วยสร้างความมั่นใจและความยั่งยืนในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาชีพ										
	ขั้นที่ 6 ประเมินผล										
3.6.1	รูปแบบกิจกรรมมีวิธีการประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์										
3.6.2	การประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติของนักศึกษา										
3.6.3	รูปแบบกิจกรรมมีการใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหา										
3.6.4	การประเมินผลช่วยสะท้อนการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง										

[illegible]

[illegible]

ที่	รายการ	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความเป็นประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.4.3	การเล่นสถานการณ์จำลองสามารถจัดให้สอดคล้องกับเวลาและทรัพยากรที่มีอยู่										
4.4.4	กิจกรรมช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องในระหว่างการฝึก										
4.4.5	ชั้นนี้เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความมั่นใจของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ										
	ชั้นการค้นหาค้นหาและทางเลือกใหม่ของตน										
4.5.1	ชั้นการค้นหาค้นหาและทางเลือกใหม่ของตนสามารถดำเนินการได้จริงและไม่ซับซ้อนเกินไป										
4.5.2	การค้นหาค้นหาใหม่มีประโยชน์ในการเปิดโอกาสให้นักศึกษาคิดสร้างสรรค์การใช้ภาษาอังกฤษ										
4.5.3	วิธีการนี้ช่วยส่งเสริมการสะท้อนคิด (reflection) ของนักศึกษา										
4.5.4	กิจกรรมเอื้อต่อการพัฒนามุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ										
4.5.5	ชั้นนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถนำบทเรียนที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการสอนจริงในอนาคต										
5	สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรม										

[illegible]

ที่	รายการ	ระดับความเป็นไปได้					ระดับความเป็นประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.3.2	การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการใช้อุปกรณ์กีฬาเป็นสิ่งที่นักศึกษาารู้สึกว่ามีความสำคัญ										
5.3.3	การใช้สื่อประเภทอุปกรณ์กีฬาในการฝึกช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา										
5.4.1	การจำลองสถานการณ์หรือการเล่นบทบาทช่วยให้นักศึกษาฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ										
5.4.2	เมื่อใช้สถานการณ์จำลองจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นในภาคสนามจริง										
5.4.3	นักศึกษาเคยนำกิจกรรมไปใช้ในการจำลองสถานการณ์เพื่อฝึกฝนภาษาอังกฤษในการสอนวิชาพลศึกษา										

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการเพิ่มความสามารถในใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

ความต้องการจำเป็น	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปลผล
ทักษะการฟัง						
นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการฟัง พูด จากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
นักศึกษาได้รับฟัง ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	1	1.00	ใช้ได้
นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องฟัง ภายใต้อาณัติจำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ทักษะการพูด						
นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด จากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

[illegible]

ความต้องการจำเป็น	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปลผล
นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากเจ้าของภาษา ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกทักษะการเขียนจากสื่อที่มีสมจริง ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาไม่มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเขียน ที่มีคำศัพท์ยาก ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
นักศึกษารู้สึกกดดันที่ต้องเขียนภายใต้เวลาที่จำกัด ในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับใด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางความสอดคล้องการพัฒนากิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ
สถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
1. หลักการ						
1. การเปลี่ยนแปลงร่วมกัน 2. การใช้สถานการณ์จำลอง 3. การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ 4. การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. วัตถุประสงค์						
เพื่อการพัฒนาแบบการจัดกิจกรรมตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ						
ขั้นที่ 1 การใช้ภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติ ขั้นที่ 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารใน ห้องเรียน ขั้นที่ 3 การบูรณาการภาษาอังกฤษกับ สถานการณ์จำลอง (Simulation) ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อ การเปลี่ยนแปลง ขั้นที่ 5 การสอดคล้องกับกระบวนการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ขั้นที่ 6 ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
4. วิธีการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมฯ						
ขั้นเตรียมการสอน ขั้นการนำเสนอสถานการณ์จำลอง ขั้นการเลือกบทบาท ขั้นการเล่นในสถานการณ์จำลอง ขั้นการค้นหาคำตอบและทางเลือกใหม่ของ ตน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5. สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกอบรมการจัดกิจกรรม						
1. ใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยี 2. ใช้สื่อแผนการสอนและคู่มือ 3. ใช้อุปกรณ์และอุปกรณ์กีฬา 4. จำลองสถานการณ์และบทบาท	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและประเมินผล						
1. การประเมินผลสัมฤทธิ์ 2. การเปรียบเทียบก่อนเรียนหลังเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระของรูปแบบการนำไปใช้
ของกลุ่มเป้าหมาย

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
ด้านหลักการของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง						
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ออกแบบตามลำดับขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีการออกแบบได้ครอบคลุมกระบวนการจัดการเรียนรู้	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาสามารถ จูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพล ศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้แบบกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์ จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพล ศึกษาประกอบการเรียนการสอนได้	0	+1	+1	3	0.66	ใช้ได้
ด้านเนื้อหาของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง						
เนื้อหาที่ใช้จัดการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการ เรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมกับเวลาที่ กำหนด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านวิธีการฝึกกิจกรรมของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลอง						
เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลองมีสาระการเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
ด้านสื่อที่ใช้ประกอบการฝึกรูปแบบการจัดกิจกรรมของรูปแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง						
1.กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ วิธีการ ฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการอบรมจะต้องสามารถช่วยพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
2.มีคุณลักษณะและมีทักษะการปฏิบัติ ที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นได้	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
ด้านการวัดผลและประเมินผล						
1.เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

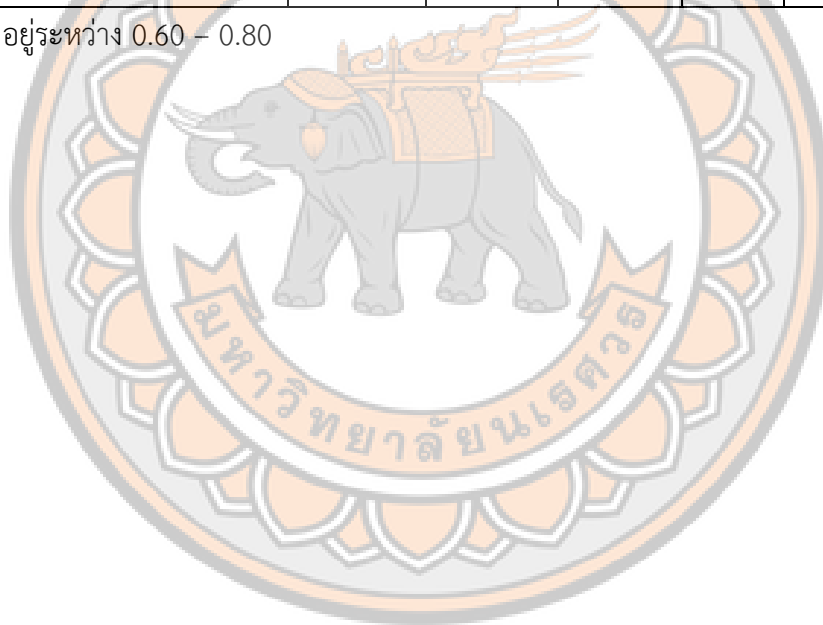
ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

ตาราง แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปลผล
ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
สาระการเรียนรู้ถูกต้องครบถ้วนเพียงพอในการสร้างข้อความรู้หรือเกิดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการวัด	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
กิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามการ สอนแบบการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงร่วมกับ สถานการณ์จำลอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของนักศึกษาได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
สื่อ/แหล่งเรียนรู้ เหมาะสมกับ วัย ความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

องค์ประกอบตามรายการ ตรวจสอบ	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปลผล
สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
วิธีการวัดและเครื่องมือการ วัดผลประเมิน ผลสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่กำหนดใน จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
วิธีการวัดและเครื่องมือการ วัดผลประเมินผล สอดคล้องกับ ขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 – 0.80

**ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับระดับผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา**

ความต้องการจำเป็น	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
ทักษะการฟัง						
นักศึกษาสามารถเข้าใจคำสั่งภาษาอังกฤษที่ใช้ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญจากการอธิบายหรือสาธิตเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถตอบสนองต่อคำถามหรือสถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ทักษะการพูด						
นักศึกษาสามารถอธิบายกติกาหรือขั้นตอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถโต้ตอบหรือสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับเพื่อนหรือผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ทักษะอ่าน						
นักศึกษาสามารถอ่านและเข้าใจเอกสารหรือคำสั่งกิจกรรมเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถตีความเนื้อหาที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถเลือกใช้ข้อมูลจากแหล่งภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
ทักษะการเขียน						
นักศึกษาสามารถเขียนแผนการจัดกิจกรรมหรือบันทึกการสอนเป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ความต้องการจำเป็น	ระดับคุณภาพ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\sum R$	IOC	แปล ผล
นักศึกษาสามารถเขียนสื่อสารข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
นักศึกษาสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องทำให้มีจำนวนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ($IOC > 0.5$) ว่าตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดทั้งหมด 50 ข้อคำถาม

ตอนที่ 2 ผลการวัดเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง
ร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อ	ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
เจตคติต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
1	นักศึกษาเชื่อว่ารูปแบบการจัด กิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อ การเปลี่ยนแปลงช่วยพัฒนาทักษะ การสอนของนักศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่าน สถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษา มีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการ ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนพล ศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	นักศึกษารู้สึกว่าการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษา พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอน พลศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่าน สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษา สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	นักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรม ตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ เปลี่ยนแปลงช่วยให้นักศึกษามี มุมมองใหม่เกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อ	ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6	นักศึกษารู้สึกว่ารูปแบบการเรียนรู้ นี้ช่วยเสริมสร้างความสามารถใน การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	นักศึกษาเชื่อว่าการฝึกฝน ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์ จำลองช่วยให้นักศึกษาพัฒนา ทักษะการสื่อสารได้ดีกว่าการ เรียนรู้แบบเดิม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	นักศึกษามองว่ารูปแบบการจัด กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษามีความ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	นักศึกษารู้สึกว่าการเรียนรู้แบบนี้ ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัว และพัฒนาตนเองได้ดีขึ้น	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
10	นักศึกษามีความพึงพอใจต่อ รูปแบบการจัดกิจกรรมนี้และ ต้องการให้มีการนำไปใช้มากขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จำลอง							
1	นักศึกษารู้สึกมั่นใจมากขึ้นเมื่อใช้ ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารในสถานการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ดีขึ้น	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนรู้ผ่าน สถานการณ์จำลองช่วยให้นักศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	ลดความกลัวในการใช้ ภาษาอังกฤษ						
4	นักศึกษาเห็นว่าการใช้ ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง ช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียง และไวยากรณ์ของนักศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	นักศึกษามีความเต็มใจที่จะใช้ ภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากเข้า ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	นักศึกษารู้สึกว่าแนวทางการ เรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักศึกษา สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เร็ว ขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	นักศึกษาเห็นว่าการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์ จำลองช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ คำศัพท์เฉพาะทางเกี่ยวกับพล ศึกษาได้ดียิ่งขึ้น	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	นักศึกษาสามารถนำทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษที่ฝึกฝนใน สถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้ ในการสอนจริงได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	นักศึกษารู้สึกว่าการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์ จำลองทำให้นักศึกษาสนุกและมี แรงจูงใจมากขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
10	นักศึกษามีความต้องการที่จะ ฝึกฝนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมผ่าน การเรียนรู้แบบจำลองสถานการณ์	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
เจตคติต่อการนำไปใช้							
1	นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสามารถ นำวิธีการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้ในการ สอนพลศึกษาได้จริง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ให้มากขึ้นในการสอนพลศึกษาใน อนาคต	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	นักศึกษาเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้ นี้สามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนา ตนเองในระยะยาว	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	นักศึกษาคิดว่าการฝึกฝน ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์ จำลองควรถูกนำไปใช้ในการ ฝึกสอนพลศึกษาทุกระดับ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	นักศึกษามีความสนใจในการเข้า ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ รูปแบบเดียวกันนี้ในอนาคต	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	นักศึกษาเชื่อว่านักศึกษาสามารถ ใช้แนวทางนี้เพื่อฝึกนักศึกษาของ นักศึกษาให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ผ่าน สถานการณ์จำลองสามารถทำให้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	นักศึกษาพัฒนาความสามารถทาง วิชาชีพได้มากขึ้น						
8	นักศึกษาต้องการพัฒนาเทคนิค การใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อ ปรับใช้ในสถานการณ์การสอนจริง	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9	นักศึกษารู้สึกว่าความรู้และทักษะ ที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบนี้จะ เป็นประโยชน์ต่ออาชีพของ นักศึกษาในอนาคต	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	นักศึกษามีความตั้งใจที่จะพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การสอนพลศึกษา	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องทำให้มีจำนวนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น
สอดคล้องกัน (IOC > 0.5) ว่าตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดทั้งหมด 30 ข้อคำถาม

ตาราง แสดงคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ด้านความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนนทักษะ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	0	2	0.67
3	1	0	1	2	0.67
4	1	0	1	2	0.67
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ย					0.85

ตาราง แสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดทักษะเป็นรายข้อ

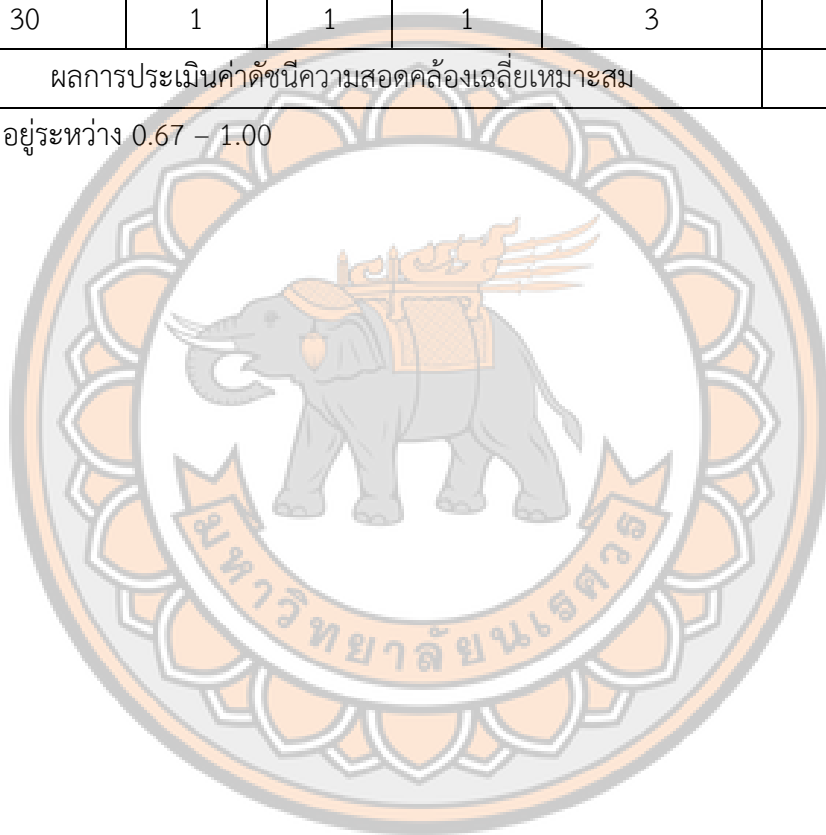
ข้อที่	ความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.75	0.37
2	0.58	0.30
3	0.67	0.37
4	0.69	0.33

ตาราง แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ด้านความสอดคล้องของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายข้อกับตัวชี้วัด

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1.00
2	1	1	1	3	1.00
3	1	1	0	2	0.67
4	1	1	1	3	1.00
5	1	1	1	3	1.00
6	1	1	1	3	1.00
7	1	1	0	2	0.67
8	1	1	1	3	1.00
9	1	1	1	3	1.00
10	1	1	1	3	1.00
11	1	1	0	2	0.67
12	1	1	1	3	1.00
13	1	1	1	3	1.00
14	1	1	1	3	1.00
15	1	1	0	2	0.67
16	1	1	1	3	1.00
17	1	1	1	3	1.00
18	1	1	1	3	1.00
19	1	1	0	2	0.67
20	1	1	1	3	1.00
21	1	1	1	3	1.00
22	1	1	1	3	1.00
23	1	1	0	2	0.67
24	1	1	1	3	1.00
25	1	1	1	3	1.00

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26	1	1	1	3	1.00
27	1	1	0	2	0.67
28	1	1	1	3	1.00
29	1	1	1	3	1.00
30	1	1	1	3	1.00
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเหมาะสม					0.923

ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเป็นรายข้อ

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก		ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	(P)	(r)
1	26	34	0.43	0.50
2	34	26	0.57	0.50
3	37	23	0.62	0.88
4	26	34	0.43	0.25
5	37	23	0.62	0.63
6	33	27	0.55	0.50
7	26	34	0.43	0.50
8	31	29	0.52	0.38
9	32	28	0.53	0.25
10	18	42	0.30	1.38
11	27	33	0.45	0.50
12	34	26	0.57	0.63
13	40	20	0.67	0.38
14	26	34	0.43	0.13
15	36	24	0.60	0.75
16	32	28	0.53	0.63
17	26	34	0.43	0.50
18	32	28	0.53	0.25
19	32	28	0.53	0.50
20	27	33	0.45	0.13
21	31	29	0.52	0.75
22	36	24	0.60	0.75
23	27	33	0.45	0.13
24	34	26	0.57	1.00
25	33	27	0.55	0.38
26	30	30	0.50	0.13

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก		ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	(P)	(r)
27	30	30	0.50	0.63
28	31	29	0.52	0.13
29	33	27	0.55	0.63
30	33	27	0.55	0.50

ข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.30 - 0.62 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.13 - 1.38 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 84) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

KR-20 เป็นสูตรในการหาค่าความเชื่อมั่นที่เหมาะสมสำหรับแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายในลักษณะกระจาย สูตรที่ใช้ในการหาวิธีแบบนี้

$$r_t = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

$$S_t^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

เมื่อ

- r_t คือ สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
- n คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบ
- p คือ สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกกับผู้เรียนทั้งหมด
- q คือ สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นผิดกับผู้เรียนทั้งหมด
- S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนสอบทั้งฉบับ
- N คือ จำนวนผู้เรียน

ภาคผนวก จ ดัชนีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น ในการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ของนักศึกษา/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.812	.809	20

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 1	85.0000	18.828	.536	.795
ข้อที่ 2	85.0333	18.654	.574	.793
ข้อที่ 3	85.0333	18.240	.676	.787
ข้อที่ 4	85.0333	18.240	.676	.787
ข้อที่ 5	85.3333	19.885	.354	.805
ข้อที่ 6	85.0333	18.240	.676	.787
ข้อที่ 7	85.0667	19.582	.352	.805
ข้อที่ 8	85.1000	19.541	.363	.805
ข้อที่ 9	85.3333	21.057	.047	.819
ข้อที่ 10	85.0667	19.582	.352	.805
ข้อที่ 11	85.1000	19.541	.363	.805
ข้อที่ 12	85.4000	20.455	.182	.814
ข้อที่ 13	85.1000	18.645	.576	.793
ข้อที่ 14	85.0333	18.240	.676	.787
ข้อที่ 15	85.0333	18.240	.676	.787
ข้อที่ 16	85.0000	20.483	.151	.816
ข้อที่ 17	85.0333	21.964	-.167	.832
ข้อที่ 18	85.0000	21.241	-.015	.825

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 19	84.8667	19.499	.416	.802
ข้อที่ 20	85.1667	20.420	.168	.815

ผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.850	.858	50

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 1	191.4667	36.626	.310	.848
ข้อที่ 2	191.1333	34.185	.369	.846
ข้อที่ 3	191.4667	36.219	.499	.846
ข้อที่ 4	191.8333	32.853	.675	.836
ข้อที่ 5	191.4333	36.656	.203	.849
ข้อที่ 6	191.5333	35.880	.358	.846
ข้อที่ 7	191.8333	32.446	.745	.833
ข้อที่ 8	191.4833	37.135	.119	.850
ข้อที่ 9	191.4500	36.082	.458	.845
ข้อที่ 10	191.5000	36.288	.313	.847
ข้อที่ 11	191.4833	37.135	.119	.850
ข้อที่ 12	191.1667	35.328	.216	.852
ข้อที่ 13	191.8333	32.921	.663	.836
ข้อที่ 14	191.4833	37.135	.119	.850
ข้อที่ 15	191.5500	36.828	.173	.849
ข้อที่ 16	191.8333	33.158	.623	.838
ข้อที่ 17	191.4667	36.762	.248	.848
ข้อที่ 18	191.5000	36.695	.274	.848
ข้อที่ 19	191.5167	36.898	.143	.849

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 20	191.4833	37.068	.162	.849
ข้อที่ 21	191.5500	36.557	.202	.849
ข้อที่ 22	191.8167	33.068	.646	.837
ข้อที่ 23	191.4833	36.017	.471	.845
ข้อที่ 24	191.4667	36.219	.499	.846
ข้อที่ 25	191.5167	36.118	.325	.847
ข้อที่ 26	191.7667	32.589	.600	.838
ข้อที่ 27	191.4667	36.626	.310	.848
ข้อที่ 28	191.5333	35.575	.440	.844
ข้อที่ 29	191.8167	32.661	.716	.835
ข้อที่ 30	191.8167	32.661	.716	.835
ข้อที่ 31	191.4833	36.898	.271	.848
ข้อที่ 32	191.4833	36.796	.180	.849
ข้อที่ 33	191.4667	36.558	.229	.848
ข้อที่ 34	191.4500	36.760	.199	.849
ข้อที่ 35	191.4833	36.423	.319	.847
ข้อที่ 36	191.4333	37.334	-.019	.852
ข้อที่ 37	191.5000	36.085	.301	.847
ข้อที่ 38	191.6500	35.621	.236	.849
ข้อที่ 39	191.4000	36.549	.191	.849
ข้อที่ 40	191.2500	36.021	.192	.850
ข้อที่ 41	191.4667	36.118	.294	.847
ข้อที่ 42	191.5833	36.586	.057	.856
ข้อที่ 43	191.4500	36.760	.199	.849
ข้อที่ 44	191.4833	36.186	.306	.847
ข้อที่ 45	191.6667	36.124	.164	.851
ข้อที่ 46	191.3833	37.291	-.014	.853

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 47	191.4500	36.862	.161	.849
ข้อที่ 48	191.3667	36.338	.214	.849
ข้อที่ 49	191.3167	37.305	-.025	.854
ข้อที่ 50	191.3667	36.846	.090	.851

ผลการวัดเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.892	.872	30

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 1	110.9500	29.438	.174	.893
ข้อที่ 2	110.6167	25.393	.625	.885
ข้อที่ 3	110.9500	29.031	.384	.891
ข้อที่ 4	111.3167	25.034	.827	.878
ข้อที่ 5	110.9167	29.400	.128	.894
ข้อที่ 6	111.0167	28.864	.249	.892
ข้อที่ 7	111.3167	24.627	.909	.876
ข้อที่ 8	110.9667	29.558	.170	.893
ข้อที่ 9	110.9333	28.945	.347	.891
ข้อที่ 10	110.9833	29.135	.217	.893
ข้อที่ 11	110.9667	29.558	.170	.893
ข้อที่ 12	110.6500	26.197	.500	.889
ข้อที่ 13	111.3167	24.932	.848	.878
ข้อที่ 14	110.9667	29.558	.170	.893
ข้อที่ 15	111.0333	29.558	.087	.894
ข้อที่ 16	111.3167	25.135	.807	.879
ข้อที่ 17	110.9500	29.472	.157	.893
ข้อที่ 18	110.9833	29.508	.136	.893

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 19	111.0000	29.492	.111	.894
ข้อที่ 20	111.3167	25.034	.827	.878
ข้อที่ 21	110.9167	29.400	.128	.894
ข้อที่ 22	111.0167	28.864	.249	.892
ข้อที่ 23	111.3167	24.627	.909	.876
ข้อที่ 24	110.9667	29.558	.170	.893
ข้อที่ 25	110.9333	28.945	.347	.891
ข้อที่ 26	110.9833	29.135	.217	.893
ข้อที่ 27	110.9667	29.558	.170	.893
ข้อที่ 28	110.6500	26.197	.500	.889
ข้อที่ 29	111.3167	24.932	.848	.878
ข้อที่ 30	110.9833	29.508	.136	.893

การประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ เพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อการเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.850	.846	56

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 1	251.3871	73.578	.736	.838
ข้อที่ 2	251.2581	73.331	.759	.838
ข้อที่ 3	251.1290	78.849	.129	.850
ข้อที่ 4	251.0000	79.667	.046	.851
ข้อที่ 5	251.5484	80.656	-.087	.854
ข้อที่ 6	251.2258	74.381	.639	.840
ข้อที่ 7	251.1613	74.873	.600	.841
ข้อที่ 8	251.2903	74.946	.564	.842
ข้อที่ 9	251.0000	79.667	.046	.851
ข้อที่ 10	251.1290	80.783	-.099	.854
ข้อที่ 11	251.3871	73.578	.736	.838
ข้อที่ 12	251.2581	73.331	.759	.838
ข้อที่ 13	251.2258	74.447	.631	.840
ข้อที่ 14	251.0968	76.090	.479	.844
ข้อที่ 15	251.2903	77.413	.279	.847
ข้อที่ 16	251.0645	77.729	.285	.847
ข้อที่ 17	251.3871	78.245	.188	.849

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 18	251.3226	72.826	.816	.837
ข้อที่ 19	251.3548	75.370	.516	.843
ข้อที่ 20	251.1935	76.161	.434	.844
ข้อที่ 21	251.2258	80.981	-.119	.855
ข้อที่ 22	251.3548	78.303	.179	.849
ข้อที่ 23	251.1290	76.116	.461	.844
ข้อที่ 24	251.1935	76.228	.427	.845
ข้อที่ 25	251.2258	78.647	.142	.850
ข้อที่ 26	251.2258	77.714	.248	.848
ข้อที่ 27	251.4839	76.658	.394	.845
ข้อที่ 28	251.1613	77.406	.294	.847
ข้อที่ 29	251.0000	79.667	.046	.851
ข้อที่ 30	251.4194	80.718	-.090	.854
ข้อที่ 31	251.2581	78.398	.168	.850
ข้อที่ 32	251.2258	79.181	.082	.851
ข้อที่ 33	251.3871	73.578	.736	.838
ข้อที่ 34	251.2581	73.331	.759	.838
ข้อที่ 35	251.4194	76.185	.432	.844
ข้อที่ 36	251.0000	81.267	-.175	.854
ข้อที่ 37	251.2258	81.247	-.148	.855
ข้อที่ 38	251.2581	78.398	.168	.850
ข้อที่ 39	251.3226	78.026	.209	.849
ข้อที่ 40	251.3871	82.112	-.242	.857
ข้อที่ 41	251.1613	76.606	.390	.845
ข้อที่ 42	251.0968	75.824	.513	.843
ข้อที่ 43	251.2258	77.914	.225	.848

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 44	251.2258	81.647	-.192	.856
ข้อที่ 45	251.5484	81.389	-.178	.855
ข้อที่ 46	251.2581	75.931	.451	.844
ข้อที่ 47	251.3226	78.026	.209	.849
ข้อที่ 48	251.1935	83.295	-.374	.859
ข้อที่ 49	251.1613	76.606	.390	.845
ข้อที่ 50	251.0968	75.824	.513	.843
ข้อที่ 51	251.1613	76.606	.390	.845
ข้อที่ 52	251.0968	75.824	.513	.843
ข้อที่ 53	251.2258	77.914	.225	.848
ข้อที่ 54	251.2581	81.198	-.142	.855
ข้อที่ 55	251.2903	80.680	-.085	.854
ข้อที่ 56	251.1613	76.606	.390	.845

ตาราง ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ
เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา กรณีศึกษาชั้นการทดลองแบบรายบุคคล (N = 3)

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการ สอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
คนที่ 1	12	10	13	11	13	12	71	15
คนที่ 2	12	12	11	11	10	12	68	15
คนที่ 3	10	11	11	11	11	11	65	14
รวม	34	33	35	33	34	35	204	44
เฉลี่ย	11.33	11.00	11.67	11.00	11.33	11.67	68.00	14.67
เฉลี่ยร้อยละ	56.67	55.00	58.33	55.00	56.67	58.33	56.67	73.33
E1/E2	56.67							73.33

กรณีศึกษาชั้นการทดลองแบบกลุ่มทดลองแบบกลุ่มเล็ก (N = 9)

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
1	11	11	10	14	11	12	69	15
2	11	14	12	14	14	14	79	14
3	14	14	14	14	14	12	82	15
4	11	12	14	12	14	14	77	14
5	11	13	11	13	14	14	76	14
6	14	14	14	14	14	14	84	13
7	12	12	11	12	14	14	75	13
8	12	14	12	13	14	11	76	16
9	14	13	14	10	10	14	75	14
รวม	110	117	112	116	119	119	693	43
เฉลี่ย	12.22	13.00	12.44	12.89	13.22	13.22	77.00	14.33
เฉลี่ยร้อยละ	61.11	65.00	62.22	64.44	66.11	66.11	64.17	71.67
E1/E2	64.17						71.67	

ตาราง ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้
 เพื่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถ
 ในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
 กรณีศึกษาชั้นการทดลองแบบและกลุ่มทดลองแบบกลุ่มใหญ่ (N = 60)

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการ สอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
1	15	18	15	15	15	15	93	15
2	17	15	17	15	18	15	97	16
3	17	15	17	17	17	17	100	16
4	18	18	18	18	19	17	108	17
5	19	17	19	19	19	19	112	15
6	15	18	15	15	18	15	96	15
7	16	19	16	16	16	16	99	15
8	18	15	18	18	18	18	105	16
9	15	16	15	18	18	15	97	15
10	16	18	16	15	16	16	97	16
11	15	18	15	17	15	15	95	15
12	16	16	18	18	16	16	100	16
13	18	15	17	19	15	15	99	15
14	15	14	18	15	15	15	92	16
15	16	17	19	16	17	17	102	15
16	15	18	15	18	18	18	102	16
17	18	19	16	15	19	19	106	15
18	16	15	18	16	15	15	95	16
19	17	16	15	15	16	16	95	16
20	18	18	16	16	18	18	104	17
21	15	15	15	18	15	15	93	17
22	15	16	16	15	16	16	94	18

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการ สอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
23	15	15	18	16	15	15	94	17
24	15	16	15	15	16	16	93	18
25	18	18	16	18	14	14	98	17
26	16	15	15	16	15	15	92	18
27	17	16	18	17	16	16	100	18
28	18	15	16	18	15	15	97	18
29	15	18	17	15	18	18	101	19
30	15	16	18	15	16	16	96	18
31	15	17	15	15	17	17	96	18
32	15	18	18	16	16	18	101	17
33	18	15	15	15	18	15	96	18
34	18	18	16	18	14	14	98	18
35	16	15	15	16	15	15	92	18
36	17	16	18	17	16	16	100	18
37	18	15	16	18	15	15	97	19
38	15	18	17	15	18	18	101	18
39	15	18	17	15	18	18	101	18
40	15	16	18	15	16	16	96	17
41	15	17	15	15	17	17	96	18
42	15	18	18	16	16	18	101	18
43	18	15	15	15	18	15	96	17
44	16	15	16	16	15	16	94	16
45	17	15	18	18	16	15	99	17
46	17	15	15	17	16	15	95	16
47	18	15	16	15	15	16	95	16
48	17	18	14	16	18	17	100	15

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการ สอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
49	18	16	15	18	16	17	100	15
50	17	15	15	17	16	15	95	14
51	18	15	16	15	15	16	95	15
52	17	18	14	16	18	17	100	16
53	18	16	15	18	16	17	100	17
54	17	17	16	18	17	16	101	18
55	17	18	15	16	18	15	99	15
56	18	15	16	15	15	16	95	14
57	17	18	14	16	18	17	100	19
58	18	16	15	18	16	17	100	17
59	17	17	16	18	17	16	101	19
60	17	18	15	16	18	15	99	17
รวม	993	988	971	983	988	968	5891	999
เฉลี่ย	16.55	16.47	16.18	16.38	16.47	16.13	98.18	16.65
เฉลี่ยร้อยละ	97.35	102.92	89.91	96.37	102.92	100.83	81.82	83.25
E1/E2	81.82							83.25

ตาราง ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการสอนการจัดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อการ
เปลี่ยนแปลงร่วมกับสถานการณ์จำลองเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาศึกษาศาสตร์ (N=60)

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบหลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
1	15	16	15	15	16	16	93	17
2	18	18	16	18	14	14	98	17
3	16	15	15	16	15	15	92	17
4	17	16	18	17	16	16	100	15
5	18	15	16	18	15	15	97	15
6	15	18	17	15	18	18	101	17
7	15	16	18	15	16	16	96	15
8	15	17	15	15	17	17	96	17
9	15	18	18	16	16	18	101	15
10	18	15	15	15	18	15	96	16
11	18	18	16	18	14	14	98	17
12	16	15	15	16	15	15	92	16
13	17	16	18	17	16	16	100	17
14	18	15	16	18	15	15	97	16
15	15	16	15	15	16	16	93	17
16	18	18	16	18	14	14	98	16
17	16	15	15	16	15	15	92	17
18	17	16	18	17	16	16	100	16
19	18	15	16	18	15	15	97	17
20	15	18	17	15	18	18	101	18
21	15	16	18	15	16	16	96	17
22	15	17	15	15	17	17	96	18

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
23	15	18	18	16	16	18	101	17
24	18	15	15	15	18	15	96	17
25	18	18	16	18	16	16	102	18
26	16	15	15	16	15	15	92	16
27	17	16	18	17	16	16	100	17
28	18	15	16	18	15	15	97	18
29	15	18	17	15	18	18	101	17
30	15	18	17	15	18	18	101	16
31	15	16	15	15	16	16	93	17
32	18	18	16	18	16	15	101	18
33	16	15	15	16	15	15	92	16
34	17	16	18	17	16	16	100	16
35	18	15	16	18	15	15	97	15
36	15	18	17	15	18	18	101	17
37	15	16	18	15	16	16	96	18
38	15	17	15	15	17	17	96	17
39	15	18	18	16	16	18	101	18
40	15	16	15	15	16	16	93	15
41	18	18	16	18	14	14	98	15
42	16	15	15	16	15	15	92	17
43	17	16	18	17	16	16	100	18
44	18	15	16	18	15	15	97	17
45	15	18	17	15	18	18	101	15
46	15	16	18	15	16	16	96	15
47	15	17	15	15	17	17	96	14
48	15	18	18	16	16	18	101	15

นักศึกษา	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	20	20	20	20	20	20	120	20
49	18	15	15	15	18	15	96	15
50	18	18	16	18	14	14	98	15
51	16	15	15	16	15	15	92	15
52	17	16	18	17	16	16	100	16
53	18	15	16	18	15	15	97	17
54	15	18	17	15	18	18	101	18
55	16	15	15	16	15	15	92	17
56	17	16	18	17	16	16	100	18
57	18	15	16	18	15	15	97	18
58	15	18	17	15	18	18	101	18
59	15	18	17	15	18	18	101	17
60	18	17	19	17	15	16	102	18
รวม	981	986	985	975	961	960	5848	994
เฉลี่ย	16.35	16.4	16.4	16.25	16.0	16.0	97.4	16.57
		3	2		2	0	7	
เฉลี่ยร้อยละ	109.0	91.3	96.5	108.3	88.9	88.8	81.2	82.83
	0	0	7	3	8	9	2	
E1/E2	81.22							83.83

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเป็นรายข้อ

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก		ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	(P)	(r)
1	26	34	43.33	0.50
2	34	26	56.67	0.50
3	37	23	61.67	0.88
4	26	34	43.33	0.25
5	37	23	61.67	0.63
6	33	27	55.00	0.50
7	26	34	43.33	0.50
8	31	29	51.67	0.38
9	32	28	53.33	0.25
10	18	42	30.00	1.38
11	27	33	45.00	0.50
12	34	26	56.67	0.63
13	40	20	66.67	0.38
14	26	34	43.33	0.13
15	36	24	60.00	0.75
16	32	28	53.33	0.63
17	26	34	43.33	0.50
18	32	28	53.33	0.25
19	32	28	53.33	0.50
20	27	33	45.00	0.13
21	31	29	51.67	0.75
22	36	24	60.00	0.75
23	27	33	45.00	0.13
24	34	26	56.67	1.00
25	33	27	55.00	0.38
26	30	30	50.00	0.13

ข้อที่	จำนวนคนที่ตอบถูก		ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	(P)	(r)
27	30	30	50.00	0.63
28	31	29	51.67	0.13
29	33	27	55.00	0.63
30	33	27	55.00	0.50

ข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 43.33-66.67 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.13- 1.38 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

KR-20 เป็นสูตรในการหาค่าความเชื่อมั่นที่เหมาะสมสำหรับแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายในลักษณะกระจาย สูตรที่ใช้ในการหาวิธีแบบนี้

$$r_t = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

$$S_t^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

เมื่อ

- rt คือ สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
- n คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบ
- p คือ สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกกับผู้เรียนทั้งหมด
- q คือ สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นผิดกับผู้เรียนทั้งหมด
- S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนสอบทั้งฉบับ
- N คือ จำนวนผู้เรียน

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และสัดส่วนของคนทำผิด
ในแต่ละข้อ (q) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	R_U	R_L	p	r	q	pq
1	26	34	0.43	0.57	25.43	0.25
2	34	26	0.57	0.43	33.57	0.25
3	37	23	0.62	0.38	36.62	0.24
4	26	34	0.43	0.57	25.43	0.25
5	37	23	0.62	0.38	36.62	0.24
6	33	27	0.55	0.45	32.55	0.25
7	26	34	0.43	0.57	25.43	0.25
8	31	29	0.52	0.48	30.52	0.25
9	32	28	0.53	0.47	31.53	0.25
10	18	42	0.30	0.70	17.30	0.21
11	27	33	0.45	0.55	26.45	0.25
12	34	26	0.57	0.43	33.57	0.25
13	40	20	0.67	0.33	39.67	0.22
14	26	34	0.43	0.57	25.43	0.25
15	36	24	0.60	0.40	35.60	0.24
16	32	28	0.53	0.47	31.53	0.25
17	26	34	0.43	0.57	25.43	0.25
18	32	28	0.53	0.47	31.53	0.25
19	32	28	0.53	0.47	31.53	0.25
20	27	33	0.45	0.55	26.45	0.25
21	31	29	0.52	0.48	30.52	0.25
22	36	24	0.60	0.40	35.60	0.24
23	27	33	0.45	0.55	26.45	0.25
24	34	26	0.57	0.43	33.57	0.25

ข้อที่	R_U	R_L	p	r	q	pq
25	33	27	0.55	0.45	32.55	0.25
26	30	30	0.50	0.50	29.50	0.25
27	30	30	0.50	0.50	29.50	0.25
28	31	29	0.52	0.48	30.52	0.25
29	33	27	0.55	0.45	32.55	0.25
30	33	27	0.55	0.45	32.55	0.25

